

Віктор Ідзьо

Нарис історії Інститут Східної Європи

**Львів,
«Видавництво Інституту Східної Європи»,
2022**

Друкується за рішенням Кафедри українознавства
Інституту Східної Європи, протокол №1 від 3 січня 2022р.

Рецензенти:

Васильєв О. - доктор економічних наук, професор, академік, завідувач відділення «Економіко-етно-соціальних досліджень та просування інвестиційних проєктів» Інституту Східної Європи.

Гаркуша В. - доктор юридичних наук, професор Кафедри українознавства Інституту Східної Європи.

Ірша Р. - доктор історичних наук, професор відділення «Словацько-української культури» Інституту Східної Європи.

Калакура Я. - доктор історичних наук, професор Кафедри українознавства Інституту Східної Європи.

Каляндрук Т. - доктор філософії, доцент, виконуючий обов'язки професора Кафедри українознавства, завідувач відділення «Дослідження українського козацтва», заступник директора Інституту Східної Європи.

Кардашук М. - доктор філософії, професор Кафедри українознавства Інституту Східної Європи.

Кононенко П. - доктор філологічних наук, професор Кафедри українознавства, Голова Вченої Ради Інституту Східної Європи.

Кононенко Т. - доктор філософських наук, професор Кафедри українознавства Інституту Східної Європи.

Масарик Я. - доктор історичних наук, доктор філософських наук, завідувач відділення «Словацько-української культури» Інституту Східної Європи.

Недюха М. - доктор філософських наук, професор Кафедри українознавства Інституту Східної Європи.

Огірко О. - доктор філософії, професор, завідувач відділення «Християнська філософія» Кафедри українознавства Інституту Східної Європи.

Огірко І. - доктор фізико-математичних наук, професор Кафедри українознавства Інституту Східної Європи.

Партико З. - доктор філологічних наук, професор Кафедри українознавства, завідувач відділення «Філології та журналістики» Інституту Східної Європи.

Пасічник Г. - кандидат філологічних наук, професор Кафедри українознавства, завідувач відділення «Прикладна лінгвістика» Інституту Східної Європи.

Пасічник В. - доктор наук з державного управління, професор, завідувач Кафедрою європейської інтеграції Інституту державного управління Національної Академії державного управління при президенті України, професор відділу «Міжнародної громадянської співпраці» Інституту Східної Європи.

Хитрук В. - кандидат філологічних наук, доцент, виконуючий обов'язки професора Кафедри українознавства, завідувач відділення «Карпатської духовності» Інституту Східної Європи.

Віктор Ідзьо

Нарис історії Інституту Східної Європи. Наукове видання. - Львів, 2022р. - 162с.

ISBN 978-966-8067-43-20-2

Монографія віце-президента Академії Наук «Трипільська Цивілізація», академіка Міжнародної Академії Наук Євразії, академіка Академії Наук Вищої Школи України, доктора історичних наук, професора, засновника та директора Інституту Східної Європи та Кафедри українознавства Віктора Ідзя «Нарис історії Інституту Східної Європи» приурочений 20-ти літтю з часу утворення 3 березня 2001 році Інституту Східної Європи(2001-2021рр.) внаслідок чого почалась його активна міжнародна науково-освітня, культурологічно-християнська та громадська діяльність.

ISBN978-966-8067-43-22

© Ідзьо В.С., 2022р.

Інститут Східної Європи: статус юридичної особи з 10 липня 2017 - 10 липня 2021рр.

Наукова монографія, доктора історичних наук, професора, академіка засновника та директора Інституту Східної Європи, завідувача Кафедрою українознавства, головного редактора наукового журналу “Українознавець” Віктора Ідзя «Інститут Східної Європи у 2011-2021 роках» дослідить науково-освітню діяльність Інституту Східної Європи(ІСЄ) з часу утворення 3 квітня 2001 року до 3 квітня 2021, особливо зацентрує увагу в епоху набуття Інститутом Східної Європи юридичної особи з **10 липня 2017 року**.

Засновник Інституту Східної Європи, доктор історичних наук, професор, академік Віктор Ідзьо.

В монографії “Інститут Східної Європи” досліджені архівні джерела, за сукупністю їх аналізу, відтворюють активну науково-дослідну, освітню та громадську діяльність Інституту Східної Європи у 2001-2021 роках.

В монографії наголошено, що з відновленням незалежності України наука і освіта стала власною справою українського народу, внаслідок повної дескредитації науково-освітніх закладів, які були утворені тоталітарним режимом УРСР та їх функціонування в Україні в посткоміністичний період, фактично нічого нового наукового не внесено в розвиток української науки та освіти в Україні. В дослідженні показано, що коли в 10 лютого 2001 року відновлюється науково-освітній заклад - Університет “Львівський Ставропігон”(УЛС) то уже 3 квітня 2001 року при УЛС засновується Інститут Східної Європи, який ставить кардинально нові завдання в галузі

незалежної від попередньої наукової системи УРСР завдання - розбудову суто української науково-освітньої та видавничої системи на суто українських науково-освітніх історичних та культурно-християнських традиціях.

В монографії “Інститут Східної Європи (2001-2016pp.)” досліджено, що Інститут Східної Європи спрямований на розвивати основи українського наукового, освітнього, соціально-культурного, християнсько-релігійного прогресу для формування інтелектуального потенціалу в українських науковців та освітян.

З метою реалізації науково-освітніх, в першу чергу гуманітарних завдань, Інститут Східної Європи в 2003 році відкриває на своїй базі Кафедру Українознавства, яка згідно потребами координації науково-освітніх процесів підпорядковується ще й як структурний підрозділ Національному науково-дослідному Інституту Українознавства Міністерства освіти і науки України. В Монографії буде наголошено, що Кафедра Українознавства внаслідок активної діяльності в 2013 році відзначила своє 10-ти ліття (2003-2013pp.). В цей же час у 2005 році Кафедра Українознавства засновує фаховий друкований орган - науковий журнал “Українознавець”, який в 2020 році відзначив своє 15-ти ліття(2005-2020pp.).

В монографії “Інститут Східної Європи (2001-2016pp.)” буде показано, що в 2014 році Кафедра Українознавства Інституту Східної Європи засновує профільні науково-дослідні Відділення, для вивчення наукових та освітніх передусім, українознавчих проблем...

Також в монографії наголошено, що Інститут Східної Європи успадкував і продовжив наукову та освітню львівську традицію з епохи відновленого Священною Римською імперією - Галицького Королівства. Власне у XVIII столітті на основі реорганізації Ставропігійського братства, в Львові у 1788 році засновано “Львівський Ставропігійський Інститут”, який до кінця XIX століття був єдиною науково-освітньою інституцією в Західній Україні, який відіграв велику роль в науково-освітньому та культурно-християнському житті українців, формуючи українську наукову, освітню, християнсько-релігійну, культурну та політичну еліту до XX століття.

Отже у монографії показано, що XXI століття, починаючи з 3 квітня 2001 року, внаслідок відновлення Інституту Східної Європи, постало епохою нового відновлення українських науково-освітніх та культурно-християнських традицій та цінностей в умовах відновлення незалежності України, які постають не на пустому місці. Власне в умовах незалежності України, Інститутом Східної Європи генеруються нові українські наукові та освітні, відмінні від попередньої комуністичної епохи, цінності, які розвивалися раніше на засадах створеного Священною Римською імперією в Галицькому Королівстві у 1788 році Львівського Ставропігійського Інституту, який активно функціонував у Львові з XVIII по XX століття...

Наукова монографія зробить глибокий аналіз джерел з архіву Інституту Східної Європи, Кафедри українознавства та наукового журналу “Українознавець”, більшість яких буде аналізуватися та апробуватися вперше. В монографії “Інститут Східної Європи у 2017-2019 роках” буде наголошено, що досліджені архівні джерела, за сукупністю їх аналізу, відтворюють активну міжнародну науково-дослідну, освітню та громадську діяльність яку Інституту Східної Європи розвивав у 2017-2019 роках.

В монографії “Інститут Східної Європи у 2017-2019 роках” буде наголошено, що з набуттям юридичної особи 10 липня 2017 року Інститут Східної Європи зробив вклад в розвиток міжнародної української науки та освіти та громадської справи як в Україні та і в Європі. В монографії “Інститут Східної Європи у 2017-2019 роках” буде досліджено, що Інститут Східної Європи спрямований на розвивати основи міжнародного українського наукового, освітнього, соціально-культурного, християнсько-релігійного прогресу для формування інтелектуального потенціалу в українських науковців та освітян. З метою реалізації міжнародних науково-освітніх, в першу чергу гуманітарних завдань, Інститут Східної Європи у 2017-2019 роках розвиватиме на своїй базі Кафедру українознавства, науковий журнал “Українознавець” які згідно потребами координації міжнародних науково-освітніх процесів підпорядковуватиме ще й як структурний підрозділ Національному науково-дослідному Інституту Українознавства Міністерства освіти і науки України. Також в монографії доктора історичних наук, професора, академіка Віктора Ідзя “Інститут Східної Європи у 2017-2019 роках” буде наголошено, що ІСЄ успадкував і продовжив наукову та освітню львівську традицію з епохи відновленого Священною Римською імперією – Галицького Королівства. Власне у XVIII столітті на основі реорганізації Ставропігійського братства, в Львові у 1788 році засновано “Львівський Ставропігійський Інститут”, який до кінця XIX століття був єдиною науково-освітньою інституцією в Західній Україні, який відіграв велику роль в науково-освітньому та культурно-християнському житті українців, формуючи українську наукову, освітню, християнсько-релігійну, культурну та політичну еліту до XX століття. Отже у монографії засновника та директора Інституту Східної Європи, завідувача Кафедрою українознавства, головного редактора наукового журналу “Українознавець” Віктора Ідзя “Інститут Східної Європи у 2017-2019 роках” буде показано, що з часу реєстрації в органах юстиції України 10 липня 2017 року Інститут Східної Європи почав активно вести міжнародну діяльність, відновлювати українські науково-освітні та культурно-християнські традиції та цінності в умовах відновлення незалежності України, які постають не на пустому місці а мають українську міжнародну історичну традицію. Власне в умовах незалежності України, що буде показано в монографії, ІСЄ генеруються нові українські наукові та освітні, відмінні від попередньої комуністичної епохи, цінності, які розвивалися раніше на засадах створеного Священною Римською імперією в Галицькому Королівстві у 1788 році Львівського Ставропігійського Інституту, який функціонував у Львові з XVIII по XX століття...

Розділ І.
Інститут Східної Європи у 2001-2016 роках.

Інститут Східної Європи (ІСЄ) при Університеті “Львівський Ставропігійон”(УЛС) був обговорений 2 квітня 2001 року та створений **3 квітня 2001 року**.

Ініціатором, організатором ІСЄ при УЛС для вивчення новоутворених країн Східної Європи був історик, учень академіка-історика Володимира Васильовича Грабовецького - професор Віктор Святославович Ідзьо.

Слід наголосити, що Заява-звернення до Ректорату та Вченої Ради Університету “Львівський Ставропігійон” на дозвіл проведення засідання вчених-ініціаторів для утворення Інституту Східної Європи при Університеті “Львівський Ставропігійон” була подана 2 квітня 2001 року. За тих сприятливих обставин, що в лютому 2001 року постає та відновлюється науково-освітній заклад Університет “Львівський Ставропігійон”, 2 квітня 2001 року до Ректорату та Вченої Ради Університету “Львівський Ставропігійон” з Завою – зверненням, звернувся Голова Оргкомітету по утворенні Інституту Східної Європи при Університеті “Львівський Ставропігійон”, виконуючий обов’язки директора - професор Віктор Ідзьо, для того щоб за участю науково-освітнього колективу Університету “Львівський Ставропігійон” 3 квітня 2001 року провести засідання та утворити Інститут Східної Європи при Університеті “Львівський Ставропігійон”.

Професор Віктор Святославович Ідзьо, який мав досвід утворення таково-освітніх закладів в місті Москві, оскільки створив в 1991 році Український державний університет міста Москви, у 1997 році Український Інститут при Московському державному педагогічному університеті, у свій Заяві-зверненні до Ректорату та Вченої Ради Університету “Львівський Ставропігійон” наголосив: “Сама ідея відкриття Інституту Східної Європи при Університеті “Львівський Ставропігійон” була спрямована на відновлення стародавнього вищого науково-навчального закладу в Львові у слід за Києво-Могилянсько та Острозькою Академіями. Наголошу, вже у 1586 році було розроблено “Статут Львівського Успенського Ставропігійського братства”, який був затверджений антиохійським патріархом Йоакимом. Антиохійський патріарх Йоаким надав Львівському Братству привілей “Ставропігії”, тобто незалежність від церковної ієрархії. Цей “Статут Львівського Успенського Ставропігійського братства” і “Привілей Ставропігії”, підтвердив також Костянтинопольський патріарх Ієремія. Слід наголосити, що у Ставропігійській Школі навчалися діти різних майнових станів...”

У Братській школі працювали відомі в той час культурно-освітні діячі. Одним із них був Петро Могила, який і заснував по зразку Ставропігійської школи Києво-Могилянську колегію, яка в подальшому переросла в академію. У 1772 році розпадається Польське королівство, яке незаконно окупувало українські землі і на території Галичини відновлюється стародавнє Галицьке королівство, яке по стародавньому праву, входить до складу Священної Римської імперії, оскільки римські імператори завжди титулювали себе королями Галицького королівства по праву, яке їм надала Римська Церква, яка в 1215 році створила Галицьке королівство...

У 1788 році в епоху входження Галицького королівства в Священну Римську імперію на основі реорганізації Ставропігійського братства, виникає “Львівський Ставропігійський Інститут”. До кінця XIX століття “Львівський Ставропігійський Інститут” був єдиною науково-освітньою інституцією в Західній Україні, який відіграв велику роль в науково-освітньому та культурно-християнському житті, формуючи українську наукову, освітню, християнсько-релігійну, культурну та політичну українську еліту.

Концепція діяльності науково-освітнього закладу “Інституту Східної Європи”, яку я презентую сьогодні 3 квітня 2001 року на Вченій Раді та ректораті Університеті “Львівський Ставропігійон” - це відновлення українських науково-освітніх та культурно-християнських цінностей в умовах відновленої України на засадах свого попередника “Львівського Ставропігійського Інституту”, що функціонував у XVIII-XX століттях...”

У своїй Заяві - зверненні до Ректорату та Вченої Ради Університету “Львівський Ставропігійон” професор Віктор Ідзьо у висновку наголосив: “...Отже, в XXI столітті Інститут Східної Європи в умовах незалежної України на стародавніх традиціях розвиватиме українську науку та наукове українознавство...”

**3 квітня 2001 року професором Віктором Ідзьо було проведене «Засідання науково-освітнього колективу
Університету “Львівський Ставропігон” з нагоди утворення Інституту Східної Європи”
про що засвідчує нище поданий документ з цього засідання.**

3 квітня 2001 року.

Львів

**Засідання науково-освітнього колективу Університету «Львівський Ставропігон»
з нагоди утворення Інституту Східної Європи при Університеті «Львівський Ставропігон».**

На першому організаційному засіданні ініційованим організатором утворення Інституту Східної Європи (ІСЄ) при Університеті “Львівський Ставропігон”(УЛС), є професор Віктором Ідзьо, присутні: засновник та директор, проф. В.Ідзьо, проф. П.Кононенко, проф. Я.Дашкевич, проф. М.Пришляк, проф. О.Романів, проф. Р.Мокрик, проф. В.Грабовецький, проф. М.Недюха, проф. Б.Возницький, доц. В.Гаркуша, доц. Т.Кононенко, доц. Я.Кміт, доц. О.Огірко, доц. С.Борзенко, науковці: В.Артюх, В.Смичок, В.Гаюк, Т.Каляндрук, В.Кобилюх...

За клопотанням присутніх вчених, ректор Університеті “Львівський Ставропігон” Роман Мокрик, затвердив утворення при Університеті “Львівський Ставропігон” Інституту Східної Європи, як науково-дослідну українознавчу організацію. Після широкого обговорення концептуальних засад всіма присутніми вченими, призначив засновника ІСЄ професора Віктора Ідзьо - директором Інституту Східної Європи.

Таким чином 3 квітня 2001 року на засіданні вчених УЛС було затверджено утворення Інституту Східної Європи, як науково-дослідної українознавчої організації, призначено посадову особу - директора Інституту Східної Європи при Університеті “Львівський Ставропігон” - професора Віктора Ідзьо.

З концептуальною промовою виступив затверджений ректором Університеті “Львівський Ставропігон” Романом Мокриком, директор Інституту Східної Європи при Університеті “Львівський Ставропігон” професор Віктор Ідзьо, який наголосив: “Шановний ректоре Університету “Львівський Ставропігон” пане Романе Мокрику, шановний проректоре Ярославе Кміт, хочу подякувати за утворення Інституту Східної Європи. Наголошу, що дякуючи вашим зусиллям, як активних організаторів, 12 у лютого 2001 року у Львові постав відроджений новий український освітній заклад - Університет “Львівський Ставропігон”.

Сьогодні 3 квітня 2001 року, на першому організаційному засіданні, за вашою підтримкою та згодою, при Університеті “Львівський Ставропігон” засновано Інститут Східної Європи, який ставить нові завдання - розбудову української наукової системи на українських науково-освітніх історичних та культурно-християнських традиціях. Наголошу, що у 1788 році в епоху входження Галицького королівства в Священну Римську імперію, після 1772 року, на основі реорганізації Ставропігійського братства, засновано Львівський Ставропігійський Інститут. До кінця XIX століття Львівський Ставропігійський Інститут був єдиною науково-освітньою інституцією в Західній Україні, який відіграв велику роль в науково-освітньому та культурно-християнському житті, формуючи українську наукову, освітню, християнсько-релігійну, культурну та політичну українську еліту. Сьогодні у 2001 році, його продовжувач, заснований у 1788 році Львівського Ставропігійського Інституту - Інститут Східної Європи, на новому витку історії, буде розвивати основи українського наукового, соціально-культурного, християнського-релігійного прогресу для формування інтелектуального потенціалу в українських науковців та освітан. З метою реалізації науково-освітніх, в першу чергу гуманітарних завдань, Інститут Східної Європи відкриє профільні науково-дослідні відділення та кафедри, для вивчення різнопрофільних наукових проблем... В процесі розвитку Інституту Східної Європи буде засновано і фаховий друкований орган - науковий журнал. Хочу наголосити, Інститут Східної Європи відкривається при Університеті “Львівський Ставропігон” як науково-освітня організація з метою вивчення країн Східної Європи. Сама ідея відкриття Інституту Східної Європи при Університеті «Львівський Ставропігон» спрямована на протидію старим комуністичним науково-освітнім інститутам УРСР та розвитку нових українських науково-освітніх національних історичних закладів. Надіюсь, що ближчим часом Інститут Східної Європи при Університеті “Львівський Ставропігон” буде взятий на фінансовий баланс Університету “Львівський Ставропігон”, в ньому буде затверджений штат науковців, які розпочнуть науково-дослідну українознавчу роботу.

Чекаємо на швидке затвердження Інституту Східної Європи рішенням Засновників та Вченою Радою Університету “Львівський Ставропігон”. З повагою на подальшу співпрацю -

**©Директор ІСЄ при УЛС,
професор Віктор Ідзьо**

79008, Україна, Львів, вул. Краківська, 9, тел.: (0322) 35-17-10, факс: (0322) 97-55-47,
www.u-u-m.boom.ru, e-mail: spolom@sc.net.ua, tw@aha.ru, stavropigion@ukr.net

3 квітня 2001 року.

Львів

**Засідання науково-освітнього колективу Університету «Львівський Ставропігон»
з нагоди утворення Інституту Східної Європи при Університеті «Львівський Ставропігон»**

На першому організаційному засіданні ініційованому організатором утворення Інституту Східної Європи (ІСЄ) при Університеті «Львівський Ставропігон» (УЛС), професором Віктором Ідзьо присутні: засновник та директор, проф. В.Ідзьо, проф. П.Кононенко, проф. Я.Дашкевич, проф. М.Пришляк, проф. О.Романів, проф. Р.Мокрик, проф. В.Грабовешкий, проф. І.Огірко, проф. М.Недох, проф. Б.Возницький, доц. В.Гаркуша, доц. Т.Кононенко, доц. Я.Кміт, доц. О.Огірко, доц. С.Борзенко, науковці: В.Артюх, В.Смичок, В.Гаюк, Т.Каландрук, В.Кобилюх...

За клопотанням присутніх вчених, ректор Університету «Львівський Ставропігон» Роман Мокрик, затвердив утворення при Університеті «Львівський Ставропігон» Інституту Східної Європи, як науково-дослідну українознавчу організацію. Після широкого обговорення концептуальних засад всіма присутніми вченими, призначив засновника ІСЄ професора Віктора Ідзьо - директором Інституту Східної Європи.

Таким чином 3 квітня 2001 року на засіданні вчених УЛС було затверджено утворення Інституту Східної Європи, як науково-дослідної українознавчої організації, призначено посадову особу - директора Інституту Східної Європи при Університеті «Львівський Ставропігон» - професора Віктора Ідзьо.

З концептуальною промовою виступив затверджений ректором Університету «Львівський Ставропігон» Романом Мокриком, директор Інституту Східної Європи при Університеті «Львівський Ставропігон» професор Віктор Ідзьо, який наголосив: «Шановний ректоре Університету «Львівський Ставропігон» пане Романе Мокрику, шановний проректоре Ярославе Кміт, хочу подякувати за утворення Інституту Східної Європи.

Наголошу, що дякуючи вашим зусиллям, як активних організаторів, 12 у лютого 2001 року у Львові постав відроджений новий український освітній заклад - Університет «Львівський Ставропігон».

Сьогодні 3 квітня 2001 року, на першому організаційному засіданні, за вашою підтримкою та згодою, при Університеті «Львівський Ставропігон» засновано Інститут Східної Європи, який ставить нові завдання - розбудову української наукової системи на українських науково-освітніх історичних та культурно-християнських традиціях. Наголошу, що у 1788 році в епоху входження Галицького королівства в Священну Римську імперію, після 1772 року, на основі реорганізації Ставропігійського братства, засновано Львівський Ставропігійський Інститут. До кінця XIX століття Львівський Ставропігійський Інститут був єдиною науково-освітньою інституцією в Західній Україні, який відіграв велику роль в науково-освітньому та культурно-християнському житті, формуючи українську наукову, освітню, християнсько-релігійну, культурну та політичну українську еліту.

Сьогодні у 2001 році, його продовжувач, заснованого у 1788 році Львівського Ставропігійського Інституту - Інститут Східної Європи, на новому витку історії, буде розвивати основи українського наукового, соціально-культурного, християнського-релігійного прогресу для формування інтелектуального потенціалу в українських науковців та освітан. З метою реалізації науково-освітніх, в першу чергу гуманітарних завдань, Інститут Східної Європи відкриє профільні науково-дослідні відділення та кафедри, для вивчення різнопрофільних наукових проблем... В процесі розвитку Інституту Східної Європи буде засновано і фаховий друкований орган - науковий журнал. Хочу наголосити, Інститут Східної Європи відкривається при Університеті «Львівський Ставропігон» як науково-освітня організація з метою вивчення країни Східної Європи.

Сама ідея відкриття Інституту Східної Європи при Університеті «Львівський Ставропігон» спрямована на протидію старим комуністичним науково-освітнім інститутам УРСР та розвитку нових українських науково-освітніх національних історичних закладів...

Надіюсь, що ближчим часом Інститут Східної Європи при Університеті «Львівський Ставропігон» буде взятий на фінансовий баланс Університету «Львівський Ставропігон», в ньому буде задіяно цілий ряд вчених, які розпочнуть науково-дослідну українознавчу роботу.

Чекаємо на швидке затвердження Інституту Східної Європи рішенням Засідання та Вченою Радою Університету «Львівський Ставропігон».

З повагою на подальшу співпрацю -

Директор Інституту Східної Європи
при Університеті «Львівський Ставропігон»,
професор Віктор Ідзьо

Згідно з наказом, директором Інституту Східної Європи при УЛС було призначено ініціатора, організатора утворення Інституту Східної Європи при Університеті "Львівський Ставропігон" з 3 квітня 2001 року - доктора історичних наук, професора Віктора Святославовича Ідзьо.

УНІВЕРСИТЕТ
"ЛВІВСЬКИЙ СТАВРОПІГІОН"

UNIVERSITY
"LVIVSKYJ STAVROPIGION"

НАКАЗ № 1

„3” СІЗНЯ 2003 р.

м. Львів

Про створення
Інституту Східної Європи

1. Створити Інститут Східної Європи при Університеті "Львівський Ставропігон" без права юридичної особи.
2. Призначити директором Інституту Східної Європи при Університеті "Львівський Ставропігон" доктора історичних наук, професора В.С. Ідзьо.
3. Подати концепцію та програму розвитку Інституту Східної Європи на розгляд вченої ради до 10 лютого 2004 року.

Підстава: протокол № 4 засідання вченої ради Університету "Львівський Ставропігон" від 14.10.2003 р.

Ректор

Р. Мокрик

Р. Мокрик

Україна,
79008, Львів, вул. Кривоніска, 10
Діяльність: 79008, Львів, вул. Кривоніска
Тел.: +380(0)322 74-42-64, 75-52-05
Тел. факс: +380(0)322 97-10-30
E-mail: stavropigon@ukr.net

10, Krivoniska St.,
Lviv, 79008, Ukraine
Mail box: 6086, Lviv, 79008
Tel: +380(0)322 74-42-64, 75-52-05
Fax: +380(0)322 97-10-30
E-mail: stavropigon@ukr.net

1. Наказ про затвердження Інституту Східної Європи при Університеті "Львівський Ставропігон" та призначення доктора історичних наук, професора В.С. Ідзьо директором Інституту Східної Європи.

Св. 1.Подання ректора УЛС Романа Мокрика на присвоєння звання професора Університету Львівський Ставропігон» директору ІСЄ, завідувачу Кафедрою Українознавства Віктору Ідзьо.

Св. 2.Подання ректора УЛС, професора Романа Мокрика на присвоєння звання професора УЛС директору Інституту Східної Європи, засновнику та завідувачу Кафедри Українознавства Віктору Ідзьо.

Св. 3. Ректор УЛС, професор Р. Мокрик. **Св.4.** Засновник Кафедри Українознавства, професор В. Ідзьо.

Засновник та завідувач, доктор історичних наук та один із перших професорів Університету «Львівський Ставропігон» (УЛС), Віктор Святославович Ідзьо, створюючи Кафедру Українознавства (КУ) в Інституті Східної Європи УЛС керувався науково-освітніми напрацюваннями вчених УЛС, які працювали в той час під керівництвом ректора, професора - Р.І. Мокрика, за що останній **29 серпня 2003 р.** (протокол №8), рекомендував Вченій Раді присвоїти В.С. Ідзьо звання професора, про що засвідчує нижче поданий документ.

Науково-дослідна робота Інституту Східної Європи.

Важливим напрямом діяльності Інституту Східної Європи є наукова робота викладачів, доцентів та професорів, аспірантів та студентів.

Наукова робота вчених Інституту Східної Європи та вчених свого підрозділу Кафедри Українознавства передбачає дві найважливіші цілі: 1. Підвищення науково-методичного рівня вчених Інституту Східної Європи та Кафедри Українознавства. 2. Підготовка вчених Інституту Східної Європи та Кафедри Українознавства до керівництва науково-пошуковою роботою студентів та аспірантів.

У першому аспекті Інституту Східної Європи та Кафедра Українознавства будуть забезпечувати періодичне наукове стажування свої викладачів-вчених у відповідних наукових закладах України та закордоном.

Цільово скеровувати на навчання до магістратури, аспірантури, докторантури в Національний науково-дослідний Інститут Українознавства в Київ та інших українознавчих центрів за кодоном в Гарвард, Едмонтон та інших країнах Східної Європи. Інституту Східної Європи та Кафедра Українознавства з вченими будуть активно брати участь у міжнародних наукових проектах, конкурсах для здобуття відповідних ненаукових грантів для продовження науково-дослідної роботи. Інституту Східної Європи та Кафедра Українознавства будуть активно брати участь у науково-практичних конференціях (міжнародних, всеукраїнських, регіональних, міжвузівських, круглих столах, науково-методичних семінарах, нарадах, симпозіумах), Інституту Східної Європи та Кафедра Українознавства будуть періодично провідних закордонних та українських вчених з метою організації тематичних лекцій, тренінгів, наукових доповідей для викладачів, вчених, аспірантів, докторантів та студентів.

Важливим напрямком Інституту Східної Європи та Кафедра Українознавства є організація аспірантських, докторантських та студентських наукових робіт з залученням провідних українських та іноземних закладів передусім Національного науково-дослідного Інституту Українознавства в Києві та інших українознавчих центрів за кодоном, зокрема в Гарварді, Едмонтоні, Мюнхені та інші.

Обов'язковим напрямком наукової роботи Інституту Східної Європи та Кафедра Українознавства є публікація наукових результатів в різних періодичних наукових виданнях, а також підготовка наукових розробок, монографій, наукових статей, рецензій. Викладачі та вчені Інституту Східної Європи та Кафедри Українознавства. Інституту Східної Європи та Кафедра Українознавства окрім співпраці з Національним науково-дослідним Інститутом Українознавства в Києві та іншими українознавчими центрами за кодоном, зокрема в Гарварді, Едмонтоні, Мюнхені, Москві, Празі, Братиславі, Варшаві, Відні, Римі і буде активно співпрацювати з усіма Інститутами країн Східної Європи...

Св. 5. 6. Віктор Святославович Ідзьо - засновник та завідувач Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи - Другий Професор Університету "Львівський Ставропігон".

**Засновник та директор Інституту Східної Європи - доктор історичних наук, професор
Університету “Львівський Ставропігон” Віктор Святославович Ідзьо. 20 листопада 2002 р.**

1 лютого 2003 року була затверджена Кафедри Українознавства ІСЄ в складі, ФПЛ, до 19 лютого 2005 року.

5. Другий Професор Університету “Львівський Ставропігон” - Віктор Святославович Ідзьо.

**Кафедра українознавства Інституту Східної Європи при Університеті “Львівський Ставропігон” -
Львівський Філіал Національного науково-дослідного Інституту Українознавства
Міністерства Освіти і Науки України.**

Співпрацю Кафедри українознавства Інституту Східної Європи при Університеті “Львівський Ставропігон” в 2003-2005 роках підтримало керівництво Національного науково-дослідного інституту Українознавства МОН України, який очолював, засновник наукового українознавства, доктор філологічних наук, професор, академік-українознавець, професор Кафедри українознавства УЛС з 2003 року - Петро Петрович Кононенко.

6.Засновник та завідувач Кафедри Українознавства, Інституту Східної Європи при Університеті “Львівський Ставропігон” професор В.С. Ідзьо та директор Національного науково-дослідного інституту Українознавства МОН України, професор Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи при Університеті “Львівський Ставропігон” професор П.П. Кононенко.

Між Національним Науково-Дослідним Інститутом Українознавства Міністерства Освіти і Науки України та Кафедра українознавства Інституту Східної Європи Університету “Львівський Ставропігон” була укладена офіційна угода про співпрацю та підпорядкування Кафедри українознавства Університету “Львівський Ставропігон”, як структурного, львівського підрозділу, Філіалу, Національному Науково-Дослідному Інституту Українознавства Міністерства Освіти і Науки України.

В грудня 2012 року угода без змін знову була пролонгована на 10 років до 2022 року, про що засвідчують копії розміщених нижче документів.

УГОДА про творчу співпрацю

м. Львів

“___” _____ 200_р.

Інститут українознавства Міністерства освіти і науки України (далі Інститут українознавства) в особі директора, професора Петра Кононенка, з однієї сторони, та Університет “Львівський Ставропігійон” (далі Університет) в особі в.о. ректора Ярослава Кміта, з другої сторони, діючи на підставі Статутів, уклали між собою угоду.

1. ПРЕДМЕТ УГОДИ

Предметом даної угоди є творча співпраця в галузі навчально-освітньої, науково-дослідницької та видавничої діяльності.

Співпраця передбачає:

- спільну розробку наукових проектів, програм, грантів;
- підготовку та проведення спільних наукових конференцій, «круглих столів» з актуальних наукових проблем українознавства, питань теорії і практики підготовки висококваліфікованих кадрів в умовах сучасної вищої школи в Україні на шляху до вступу до Болонської системи освіти;
- спільні наукові дослідження, співпраця у багатосторонніх проектах і програмах;
- підготовка спільних підручників, монографій.

2. ЗОБОВ'ЯЗАННЯ СТОРІН

У процесі виконання даної Угоди

2.1. Університет бере на себе наступні зобов'язання:

- створити на факультеті прикладної лінгвістики кафедру українознавства, залучити до роботи на кафедрі висококваліфікованих спеціалістів у галузі української історії, мови, літератури, культури, мистецтва;
- брати активну участь у розробці спільних з Інститутом українознавства наукових проектів, інноваційних освітніх технологій згідно з вимогами і стандартами Болонської системи;
- висвітлювати результати наукових досліджень, інноваційних навчальних технологій на сторінках журналу МОН України «Українознавство»;
- підготувати у 2005 році матеріали для Вісника Університету «Львівський Ставропігійон» (серія «Українознавство»);
- брати участь у роботі наукових конференцій, семінарів, які проводяться Інститутом українознавства;
- підвищувати кваліфікацію викладачів Університету на курсах Інституту українознавства;
- відкрити лінгвістичний центр при Університеті, залучити до навчання іноземних громадян для вивчення української мови; засобами української мови впроваджувати ідеї українознавства за межами України.

2.2. Інститут українознавства бере на себе наступні зобов'язання:

- керувати підготовкою спільних з Університетом програм, підручників, посібників з українознавства;
- очолити підготовку спільно з Університетом наукових конференцій з актуальних проблем українознавства;
- розглянути питання про можливість відкриття філіалу Інституту українознавства на базі кафедри українознавства факультету прикладної лінгвістики Університету;

- допомогти з редагуванням матеріалів до наукового Вісника Університету (серія «Українознавство»);
- направляти в Університет науковців Інституту українознавства для читання лекцій, спецкурсів, проведення науково-методичних семінарів;
- приймати викладачів Університету в аспірантуру для написання (та захисту) дисертаційних досліджень в Інституті українознавства.

3. ПОРЯДОК РОЗРАХУНКІВ

3.1. Взаєморозрахунки проводити згідно з додатковими угодами та письмово оформленими і підписаними обома Сторонами проміжними актами за виконання вищезгаданих зобов'язань.

4. ТЕРМІН ДІЇ УГОДИ

- 4.1. Угода набуває чинності з моменту її підписання обома Сторонами.
- 4.2. Термін дії угоди 5 років.
- 4.3. Угода вважається автоматично продовженою на кожний наступний рік, якщо жодна зі Сторін не заявила про припинення її дії за шість місяців до передбаченої дати.

5. УМОВИ УГОДИ

- 5.1. Усі питання щодо зміни статей угоди розглядаються Сторонами на умовах консенсусу.
- 5.2. Кожна зі Сторін зобов'язується враховувати інтереси другої Сторони як пріоритетної при підписанні угод з третьою Стороною.
- 5.3. Угода відповідає чинному законодавству.

6. ПІДПИСИ ТА ПЕЧАТКИ СТОРІН

Директор
Інституту українознавства
М.Х. Проф. Петро Кононенко
200 р.

В. о. ректора Університету
«Львівський Ставропігон»
Ярослав Кміт
200 р.

1. Договір між Національним науково-дослідним Інститутом українознавства Міністерства Освіти і Науки України та Кафедрою українознавства Інституту Східної Європи при Університеті «Львівський Ставропігон».

Засновник та завідувач, доктор історичних наук та один із перших професорів Університету “Львівський Ставропігон” (УЛС), Віктор Святославович Ідзьо, створюючи Кафедру Українознавства (КУ) в Інституті Східної Європи при УЛС керувався науково-освітніми напрацюваннями вчених УЛС, які працювали в той час під керівництвом ректора, професора - Р.І. Мокрика, за що останній **29 серпня 2003 р.** (протокол №8), рекомендував Вченій Раді присвоїти В.С.Ідзьо звання професора, про що засвідчує нише поданий документ.

Слід наголосити, що в подальшому Подання ректора УЛС Романа Мокрика на присвоєння звання професора УЛС, для директора ІСЄ, завідувача Кафедрою Українознавства УЛС було затверджене Вченою Радою УЛС і В.С.Ідзьо отримав Атестат Професора: **УЛС, № 00002**, про що засвідчують фото-документи.

5.Вручення Атестату Професора, Мантії Професора та Професорського капелюха Університету “Львівський Ставропігон” доктору історичних наук, Віктору Святославовичу Ідзьо.

Концепцію Кафедри Інституту Східної Європи при Університеті “Львівський Ставропігон” затвердив 20 травня 2003 року на засіданні Вченої Ради Університету “Львівський Ставропігон” її голова, доктор юридичних наук, професор, академік Василь Костицький.

6. Затвердження концепції Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи 20 травня 2003 року Головою Вченої Ради Університету “Львівський Ставропігон”, академіком Василем Костицьким.

Слід наголосити, що утворення 13 січня 2003 р. та затвердження концепції Кафедри Українознавства ІСЄ 20 травня 2003 року на Вченій Раді УЛС активно підтримав відомий український вчений, довголітній голова Наукового Товариства ім. Т.Г. Шевченка, один із засновників Університету “Львівський Ставропігон”, професор, член-кореспондент НАН України, автор праці по науковому українознавству “Львівський Ставропігон: національна традиція та нові перспективи” Олег Романів.

З самого початку знайомства у 1998 році, коли В. Ідзьо на запрошення О. Романіва, був гостем НТШ у час коли 27-30 жовтня 1998 року у Львові проходив Міжнародного Науковий Конгрес “125 років Науковому Товариству ім. Т.Г. Шевченка”, до часу заснування і діяльності Кафедри українознавства Університету “Львівський Ставропігон” у 2003 році, між О. Романівим та В. Ідзьо склались дружні відносини. О. Романів до передчасної смерті 3 листопада 2005 року, як і інші прогресивні вчені Львова, передусім: Я. Дашкевич, Б. Возницький, В. Костицький, Р. Мокрик, завше в усьому підтримував засновника та завідувача Кафедри Українознавства ІСЄ, професора УЛС В. Ідзьо, особливо в час надання фінансування та заснування Кафедри Українознавства та виходу 10 грудня 2005 року першого числа наукового журналу “Українознавець”...

7. Олег Романів, Голова НТШ, один із засновників Університету “Львівський Ставропігон”, член-кореспондент НАН України, надхненник заснування Кафедри Українознавства та наукового журналу “Українознавець” в Інституті Східної Європи при Університеті “Львівський Ставропігон”.

Слід наголосити, що власне у період з 2003 по 2005 років проходило активне становлення та розвиток Кафедри українознавства УЛС, що залишилось не зауваженим на Факультеті Прикладної Лінгвістики (ФПЛ), який очолювала професор С.Г. Борзенко. Власне професор С.Г.Борзенко в 2005 році офіційно запросила КУ, професора В.С. Ідзьо в лави ФПЛ.

Зразу ж після затвердження Кафедри українознавства на ФПЛ під керівництвом її засновника, професора УЛС В.С. Ідзьо, вчені Кафедри Українознавства взялася до активної роботи, про що засвідчують нище розміщені у цій статті надані Університетом “Львівський Ставропігон” - Сертифікати.

В першу чергу було створено друкований орган Кафедри українознавства, науковий журнал “Українознавець”.

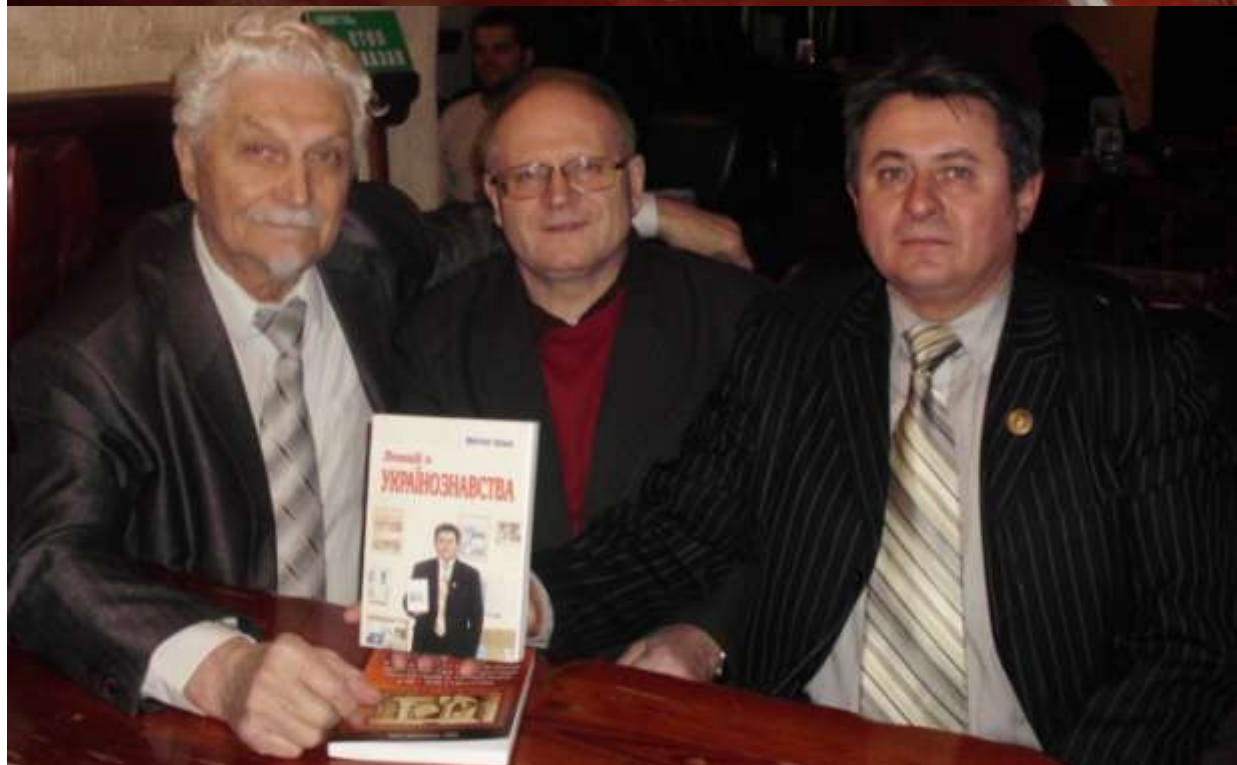
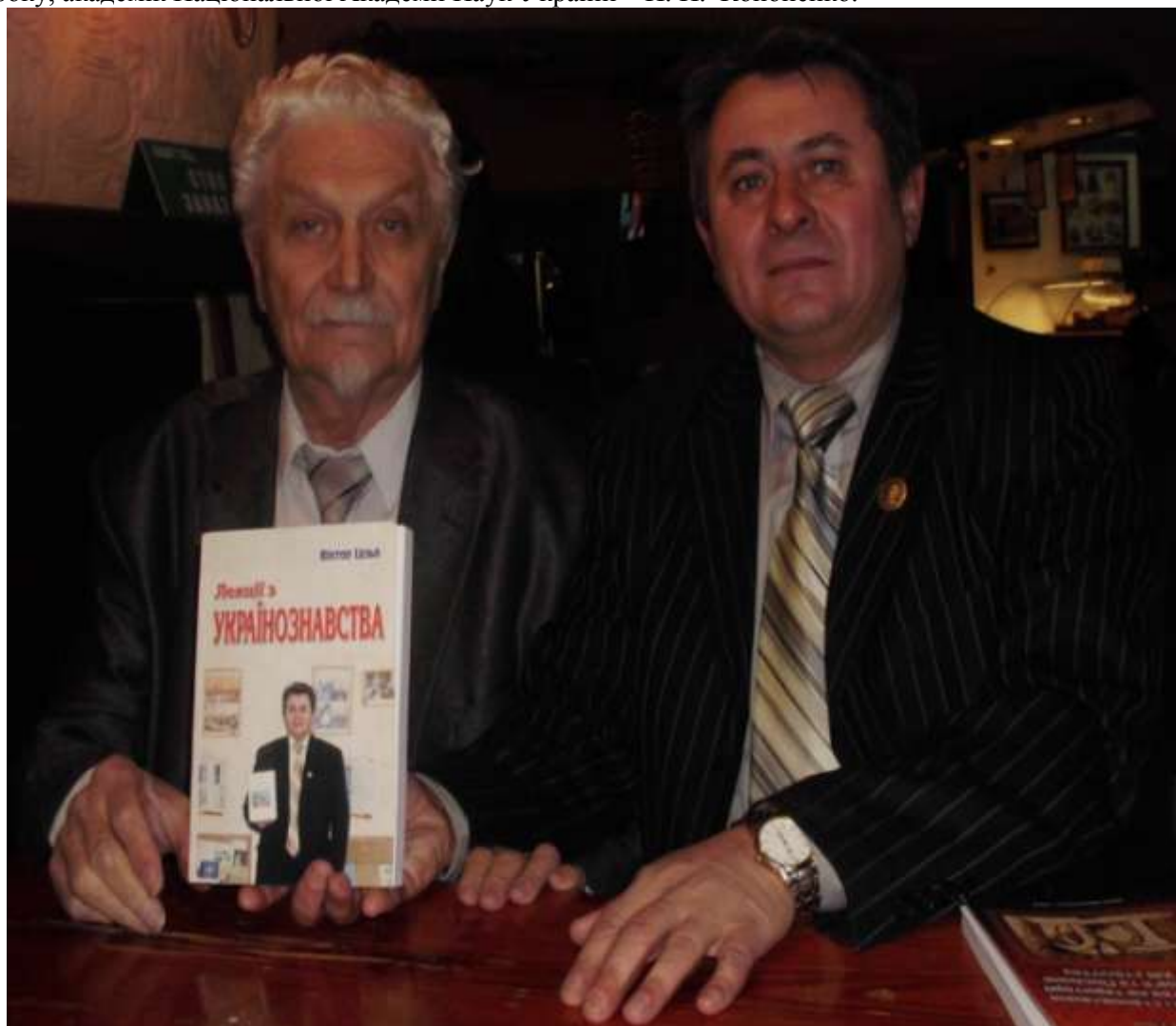

Наголошу, що у 2005-2016 роках на Кафедрі українознавства активно працювали: проф. В. Ідзьо, проф. М. Пришляк, доц. Л. Конюхова, доц. О. Макаруч, доц. З. Бичко, доц. В. Артюх, доц. В. Смичок, вчений секретар А.Захарченко, що на фото, та інші..., створювались відділення Кафедри українознавства, зокрема відділення «

Польсько-української історії та історії України» яке очолила історик-магістр, докторант Вроцлавського університету К.Хоронжук, відділення «Міжнародної громадянської співпраці», яке очолив юрист О.Фецяк і т. д.

Співпрацю Кафедри Українознавства з Факультетом “Прикладної Лінгвістики” Університету “Львівський Ставропігон” в 2005 році підтримало керівництво Національного науково-дослідного інституту Українознавства МОН України, який очолював, засновник наукового українознавства, доктор філологічних наук, професор, випускник Київського національного університету, професор Кафедри Українознавства Інституту Східної УЛС з 2003 року, академік Національної Академії Наук України – П. П. Кононенко.

Україна

**Національний науково-дослідний Інститут Українознавства
та всесвітньої історії Міністерства Освіти і Науки України
Кафедра Українознавства Інституту Східної Європи**

Віктор Ідзьо

**Національний науково-дослідний
Інститут Українознавства та всесвітньої
історії МОН України, Львівська філія -
Кафедра Українознавства Інституту
Східної Європи(2003-2018pp.)**

**Ministry of Education and science, youth and sport of Ukraine
National Research Institute of Ukrainoznavstvo and
world history MON of Ukraine
Kafedra Ukrainoznavstva
The Eastern-European Institute(2003-2018rr.)**

Львів-Lviv, 2018

Між Інститутом Українознавства МОН України та Кафедрою українознавства була укладена офіційна угода про співпрацю та підпорядкування Кафедри Українознавства Університету “Львівський Ставропігон”, як структурного, львівського підрозділу, філіалу, Інституту Українознавства МОН України. В грудня 2012 року угода без змін знову була пролонгована до 2022 року, про що засвідчують копії розміщених нижче документів.

З часу утворення у 2003 і до 2005 року, Кафедра українознавства УЛС під керівництвом засновника та завідувача, академіка-українознавця В.С.Ідзя здійснювала комплексне вивчення проблем з наукового українознавства: історії, літератури, мови та філософії за певною структурою в яку увійшли високого рівня науковці-українознавці.

1 лютого 2005 року Кафедра українознавства, що почала працювати на Факультеті Прикладної Лінгвістики, доповнилась за наказом декана ФПЛ, професора С.І. Борзенко наступними українознавцями: Л.І. Конюхова, О.Г. Макарчук, О.І. Сурмач, З.М. Бичко, А.В. Захарченко.

13.Вчені українознавчі: П.П. Кононенко, А.Ю. Пономаренко, В.С. Ідзьо під час науково-освітньої праці на Кафедрі Українознавства Університету “Львівський Ставропігон”.

9 березня 2005 року до дня народження Т.Г. Шевченка Кафедра Українознавства УЛС була освячена отцем УГКЦ, доктором філософських наук, професором Кафедри Українознавства М. Пришляком.

15. Професор Кафедри Українознавства, доктор філософських наук, отець-мітрат, сінклер Української Греко-Католицької Церкви М. Пришляк благословляє діяльність Кафедри Українознавства УЛС.

За період 2005 по 2006 роки на Кафедрі Українознавства Університету “Львівський Ставропігон” читали лекції з історії, літератури та мови, як українознавства, чільні українознавці Інституту Українознавства МОН України, професор Кафедри Українознавства УЛС, директор Інституту Українознавства, академік П.П. Кононенко, завідувач відділу “Мова як українознавство” Інституту Українознавства, доцент А.Ю. Пономаренко та багато інших українознавців. Активно працювала Кафедра Українознавства коли Університет “Львівський Ставропігон” очолив після смерті ректора, професора Романа Мокрика, перший проректор, доцент Ярослав Кміт. Власне вже новим, виконуючий обов’язки ректора Університету “Львівський Ставропігон”, з 2006 року, професор Українського державного університету міста Москви, Я.М. Кміт, від імені Університету “Львівський Ставропігон”, засновника та завідувача Кафедри Українознавства, професора В.С. Ідзьо, нагородив з нагоди 45-ти ліття та активної праці з студентами - почесною грамотою Університету “Львівський Ставропігон”.

16. Завідувач Кафедри українознавства, доктор історичних наук, професор, академік АНВШ України В.С. Ідзьо, під час праці з студентами в Інституті Східної Європи.

Слід наголосити, що новий ректор Університету “Львівський Ставропігон”, професор Ярослав Кміт теж приділяв діяльності Кафедри Українознавства велику роль, про що засвідчує надання після почесної грамоти, завідувачу Кафедрою Українознавства Університету “Львівський Ставропігон”, професору В.С. Ідзьо, “Сертифікату учасника других Ставропігійських читань: Освітні і культурні традиції Львівської Ставропігії: педагогіка, духовність, творчість”, які відбулись 26-28 травня 2006 року в місті Львові.

Слід наголосити, що “Другі Ставропігійські читання: Освітні і культурні традиції Львівської Ставропігії : педагогіка, духовність, творчість” були присвячені 750-ти річчю міста Львова, 420-ти річчю Ставропігону, 410-річчю від дня народження Петра Могили, 150-ти річчю від дня народження Івана Франка і 5-ти річчю заснування Університету “Львівський Ставропігон”.

При зміні статусу та структури “ФПЛ” у 2007 році, Кафедра Українознавства, у зв’язку з структурними змінами в Університеті “Львівський Ставропігон”..., в зв’язку з тим, що “Факультет Прикладної Лінгвістики” припинив своє існування і назавжди канув в небуття..., вчені ФРЛ: Л.І. Конюхова, О.Г. Макаруч, О.І. Сурмач, З.М. Бичко вийшли з Кафедри Українознавства при Університеті “Львівський Ставропігон”...

Сама Кафедра Українознавства з чільними вченими: проф. П.П. Кононенко, проф. Я.М. Кмітом, проф. В.В. Грабовецьким, проф. Я.Р. Дашкевичем, проф. М.Д. Пришляком, проф. Т.П. Кононенко, доц. В.Д. Смичком, доц. В.С. Артюхом, доц. В.Д. Смичком, доц. О.В. Огірком, Т.Б. Каляндруком, доц. В.В. Гаюком під керівництвом доктора історичних наук, професора, академіка Академії Наук Вищої Школи України В.С. Ідзьо знову ввійшла до складу Інституту Східної Європи при Університеті “Львівський Ставропігон”, що дало можливість засновнику та завідувачу Кафедри Українознавства, директору та засновнику Інституту Східної Європи при Університеті “Львівський Ставропігон”, доктору історичних наук, професору, академіку АНВШ України В.С. Ідзьо самостійно, згідно діючого законодавства, проводити кадрову політику щодо укомплектування Кафедри Українознавства вченими-українознавцями: докторами наук, професорами, академіками, доцентами, викладачами. Нову кадрову реорганізацію інфраструктури Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи при Університеті “Львівський Ставропігон” у 2007 році було блискуче проведено засновником та завідувачем, академіком-українознавцем В.С.Ідзьо, за участю фахівця з Прикарпатського національного університету, вчителя В.С. Ідзя, професора та академіка АНВШУ - В.В. Грабовецького, підтримав її і віце-президент АНВШ України, директор Національного науково-дослідного Інституту Українознавства академік П.П. Кононенко.

20.Завідувач та професор Кафедри Українознавства Університету “Львівський Ставропігон” В.С. Ідзьо та В.В. Грабовецький - академіки Академії Наук Вищої Школи України. (Вчитель та учень).

Слід наголосити, що кадрова реорганізація інфраструктури Кафедри Українознавства Університету “Львівський Ставропігон” у 2007 році було блискуче проведено засновником та завідувачем, академіком-українознавцем В.С. Ідзьо, також за допомогою фахівців-українознавців з Національного Науково-Дослідного Інституту Українознавства, зокрема, заступника директора Інституту Українознавства, професора Т. Кононенка, провідного наукового співробітника ННДІУ, академіка АНВШ України - М. Недюхи.

Реорганізація була проведена, оскільки зросла потреба у фахівцях-українознавцях, які здатні вирішувати завдання в галузі розробки комплексної стратегії в усіх галузях наукового українознавства.

Зокрема директор Інституту Українознавства, академік П. Кононенко повважав, що і з 15-ма, а не 20-ма вченими, Кафедра Українознавства Інституту Східної Європи при УЛС здатна вирішувати завдання в галузі розробки комплексної стратегії в усіх галузях наукового українознавства....

Поглиблене вивчення всіх аспектів українознавства, комп’ютерних технологій та іноземних мов забезпечило відповідний рівень підготовки фахівців з наукового українознавства, і дало можливість розв’язувати завдання в різних українознавчих галузях, передусім сферах археографії та джерелознавства за участю професора Кафедри Українознавства - Я.Р.Дашкевича.

21.Завідувач, професор Кафедри українознавства УЛС В.С. Ідзьо та професор Кафедри українознавства М.П. Недюха - академіки Відділення українознавства АНВШ України.

22.Завідувач, професор Кафедри Українознавства УЛС В.С. Ідзьо та професор Кафедри українознавства З.В. Партико.

23.Вчені Кафедри українознавства професори: Віктор Ідзьо та Ярослав Дашкевич.

Кафедрою Українознавства Інституту Східної Європи при УЛС, за участю Інституту Українознавства МОН України у 2007-2010 роках, по проблемі “Філософія, як Українознавство” було напрацьовано, III томи Історії Філософії”, які зробили прорив в області, як філософської так і гуманітарної науки незалежної України.

24. Редактор трьох томів, завідувач Кафедри Українознавства, д.і.н., академік Віктор Ідзьо, автор трьох томів “Історія Філософії”, д.ф.н, професор Кафедри Українознавства, о. Михайло Пришляк.

В 2011-2012 роках у зв'язку з відходом у вічність вчених Кафедри українознавства УЛС, професорів М. Пришляка та Я. Дашкевича на Кафедру Українознавства було прийнято на посаду професора, як старих вчених, доцентів Кафедри Українознавства: Я. Кміта, Т. Кононенка, О. Огірка так і нових професорів: Я. Калакуру, М. Недюху, В. Гаркушу, З. Партико, доцентів: В. Кобилюха, Т. Каляндрука, В. Гаюка.

25. Професор Кафедри Українознавства УЛС, доктор історичних наук, академік АНВШ України Ярослав Калакура, завідувач Кафедри Українознавства, доктор історичних наук, професор, академік АНВШ України Віктор Ідзьо.

26. Професор Кафедри Українознавства УЛС, президент Академії Наук “Трипільська Цивілізація”, академік В. Гаркуша, завідувач Кафедри Українознавства, д.і.н., професор, академік В. Ідзьо.

27. Завідувач Кафедри Українознавства, доктор історичних наук, професор, академік АНВШ України Віктор Ідзьо, професор Кафедри Українознавства УЛС, доктор філософських наук Тарас Кононенко.

28. Завідувач Кафедри Українознавства, доктор історичних наук, професор, академік АНВШ України Віктор Ідзьо, професор Кафедри Українознавства УЛС, філософії Олег Огірко.

29. Завідувач Кафедри Українознавства, доктор історичних наук, професор, академік АНВШ України Віктор Ідзьо, доцент Кафедри Українознавства УЛС, кандидат історичних наук Вадим Артюх.

30. Завідувач Кафедри Українознавства, доктор історичних наук, професор, академік АНВШ України Віктор Ідзьо, доцент Кафедри Українознавства УЛС, історик Володимир Гаюк.

31.Завідувач Кафедри Українознавства, доктор історичних наук, професор, академік АНВШ України Віктор Ідзьо, санскритолог, професор Кафедри Українознавства УЛС Василь Кобилюх.

32.Завідувач Кафедри Українознавства, доктор історичних наук, професор, академік АНВШ України Віктор Ідзьо, доцент Кафедри Українознавства УЛС, кандидат економічних наук Тарас Каляндрук.

На початку 2013 року в зв'язку з ювілеєм Кафедри Українознавства, за рекомендацією ректора, професора Кафедри Українознавства Університету "Львівський Ставропігійон" Я. Кміта, на посаду професора був прийнятий доктор філологічних наук З. Партико, доцента: В. Хитрук та І. Сварник.

33.Завідувач Кафедри Українознавства, доктор історичних наук, професор, академік АНВШ України Віктор Ідзьо, доцент Кафедри Українознавства УЛС, кандидат філологічних наук Василь Хитрук.

34.Завідувач Кафедри Українознавства, доктор історичних наук, професор, академік АНВШ України Віктор Ідзьо, кандидат історичних наук, доцент Кафедри Українознавства УЛС Іван Сварник.

Сьогодні потреба в українознавцях зростає, на них вже є державне замовлення. Саме з цими запитами пов'язане функціонування з 2013 по 2016 роки Кафедри Українознавства в Університеті "Львівський Ставропігійон", оскільки діяльність Кафедри Українознавства науково розвиває весь Університет "Львівський Ставропігійон", тому, що наукове українознавство здатне розробляти нові методики викладання та впорядкування історичної, мовної, філософської та літературної термінології.

Для науково-дослідної діяльності Кафедри Українознавства, Університет "Львівський Ставропігійон", має з 2005 року своє наукове видання, друкований орган Кафедри Українознавства - науковий журнал "Українознавець" засновник та головний редактор якого, академік-українознавець В.С. Ідзьо, виконує свою видавничу роботу у співпраці з Національним науково-дослідним інститутом Українознавства Міністерства освіти та науки України, який очолює доктор філологічних наук, професор Кафедри Українознавства, академік НАН України - П.П. Кононенко.

Слід наголосити, що Кафедра Українознавства Університету "Львівський Ставропігійон" та утворений нею спільно з Національним науково-дослідним інститутом Українознавства Міністерства освіти та науки України,

науковий журнал “Українознавець”, що виходить на високому науковому та навчально-методичному рівні, з 2005 по 2016 роки, випустив 16 чисел наукових праць, сьогодні розвиваючись, активно публікує наукові праці вчених-українознавців з усього Світу.

36. Науковий журнал Кафедри українознавства УЛС у 2005-2016рр. Завідувач та професор Університету “Львівський Ставропігон”, головний редактор та член Редакційної Ради наукового журналу “Українознавець”: В. Ідзьо та П. Кононенко.

38. Науковий журнал Кафедри українознавства “Українознавець” УЛС у 2005-2016рр. Головний редактор та член редакційної ради журналу “Українознавець” професори - В.С. Ідзьо та З.В. Партико

Слід наголосити, що журнал “Українознавець” сьогодні у 2016 році, як ніколи для своєї діяльності, виконання науково-дослідницьких програм з наукового українознавства, потребує фінансової підтримки, яку надіється отримати в фінансовій інфраструктурі свого засновника - Національному науково-дослідному інституті Українознавства та всесвітньої історії Міністерства освіти та науки України.

Надіємось, що засновник наукового українознавства, доктор філологічних наук, академік АНВШ України, професор Кафедри українознавства УЛС, академік НАН України, президент Міжнародної асоціації українознавців - Петро Петрович Кононенко з розумінням віднесеться до нагальних потреб Кафедри Українознавства “Університету Львівський Ставропігон” та наукового журналу “Українознавець”.

Слід наголосити, що за ініціативою Національного науково-дослідного інституту Українознавства МОН України, головного редактора наукового журналу “Українознавець”, завідувача Кафедрою Українознавства УЛС В.С. Ідзьо, у 2006 р. було обрано на загальних зборах Академії Наук Вищої Школи України, по відділенню українознавства - академіком АНВШ України, яке так широко святкувалося за участю ректора, професора Я.М. Кміта, всім колективом Університету “Львівський Ставропігон”.

40. Вручення академіком, членом президії АНВШ України В. Качканом на засіданні відділення українознавства, В. Ідзьо посвідчення та диплому академіка АНВШ України.

Отже, сьогодні у 2016 році, Кафедра Українознавства Інституту Східної Європи, науковий журнал “Українознавець” розвиваючи свою діяльність, ставлять перед ННДІ Українознавства МОН України клопотання про включення та фінансування Кафедри Українознавства УЛС, журналу “Українознавець” в українознавчу інфраструктуру Національного науково-дослідного інституту Українознавства Міністерства освіти та науки України, з правом використання його офіційної термінології: Національний науково-дослідний інститут Українознавства Міністерства освіти та науки України, Кафедра Українознавства Університету “Львівський Ставропігон”. З цією термінологією були напрацьовані завідувачем Кафедрою Українознавства, професором УЛС, академіком АНВШ України В.С. Ідзьо в 2016 році - “Лекції з Українознавства”.

41. «Лекції з Українознавства» напрацьовані зав. Кафедрою Українознавства Університету “Львівський Ставропігон” професором В. Ідзьо у 2006-2016 роках у співпраці з УУМ та ННДІУ МОН України.

Отже напрацьована за 2003-2016 роки високого рівня українознавча інфраструктура, яка розвинулась на основі Угоди Національного науково-дослідного вституту Українознавства та всесвітньої історії Міністерства освіти та науки України з Кафедрою Українознавства Інституту Східної Європи при Університеті “Львівський Ставропігон” є вірною, якщо взяти за основу тісну науково-дослідну, українознавчу співпрацю, яка спільно з Національним науково-дослідним інститутом Українознавства і Кафедрою Українознавства Інституту Східної Європи при Університеті “Львівський Ставропігон” проводиться з 2003 по 2016 роки.

Слід наголосити, що ця співпраця має доробки у вигляді “Збірників наукових праць”, наукових монографій та випусків наукового журналу “Українознавець”.

42. Наукові праці напрацьовані завідувачем Кафедрою Українознавства, Інституту Східної Європи при Університеті “Львівський Ставропігон”, професором, академіком Віктором Ідзьо у 2012-2013 роках.

Кафедра Українознавства Інституту Східної вропи при УЛС у 2005-2012 роках також рекомендувала до друку наукові праці вчених: вченого секретаря Кафедри Українознавства А. Захарченка, доцента О. Нирка, доцента В.

Артюха та доцента Є. Перепічки. Слід наголосити, що книга “Феномен Степана Бандери”, нещодавно отримала першу державну премію імені героя України Степана Бандери.

Активно працювала Кафедра Українознавства, беручи участь в усіх науково-освітніх заходах УЛС з проблем наукового українознавства, і в 2013 році. За редакцією завідувача Кафедри Українознавства УЛС доктора історичних наук, академіка В. Ідзьо, під грифом та за рекомендацією Кафедри українознавства УЛС, вийшла також монографія журналіста М. Буджака “Історія Тлумача” до 800-ліття галицького міста Тлумача.

42. Праці рекомендовані Кафедрою Українознавства до друку в 2005-2013 роках.

Кафедра Українознавства активно готувала з студентів Університету "Львівський Ставропігон" дослідників з проблем наукового українознавства: історії, філології, філософії.

За період з 2003 по 2013 роки вчені Кафедри Українознавства читали курси лекцій з наукового українознавства на: факультетах Прикладної лінгвістики, Психологічному та Технічному факультеті. За період з 2003 по 2013 роки були підготовлені з наукового українознавства: спеціалісти та магістри.

Слід наголосити, що активно працювала Кафедра Українознавства Інституту Східної Європи і у 2014-2015 роках. На Кафедрі Українознавства Інституту Східної Європи були напрацьовані наступні наукові праці:

Спільно з Національним науково-дослідним Інститутом Українознавства МОН України було рекомендовано до друку та видано велику монографію академіка В. Ідзьо "Українська держава в IX-XIV століттях".

Українознавці з Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи при Університеті "Львівський Ставропігон" у 2003-2016рр. навчалися і в Національному науково-дослідному інституті МОН України.

44. Студенти Інституту Східної Європи УЛС, які прослухали курс лекцій за спеціальністю "Українознавство" доктора історичних наук, професора, академіка АНВШ України В.С. Ідзьо.

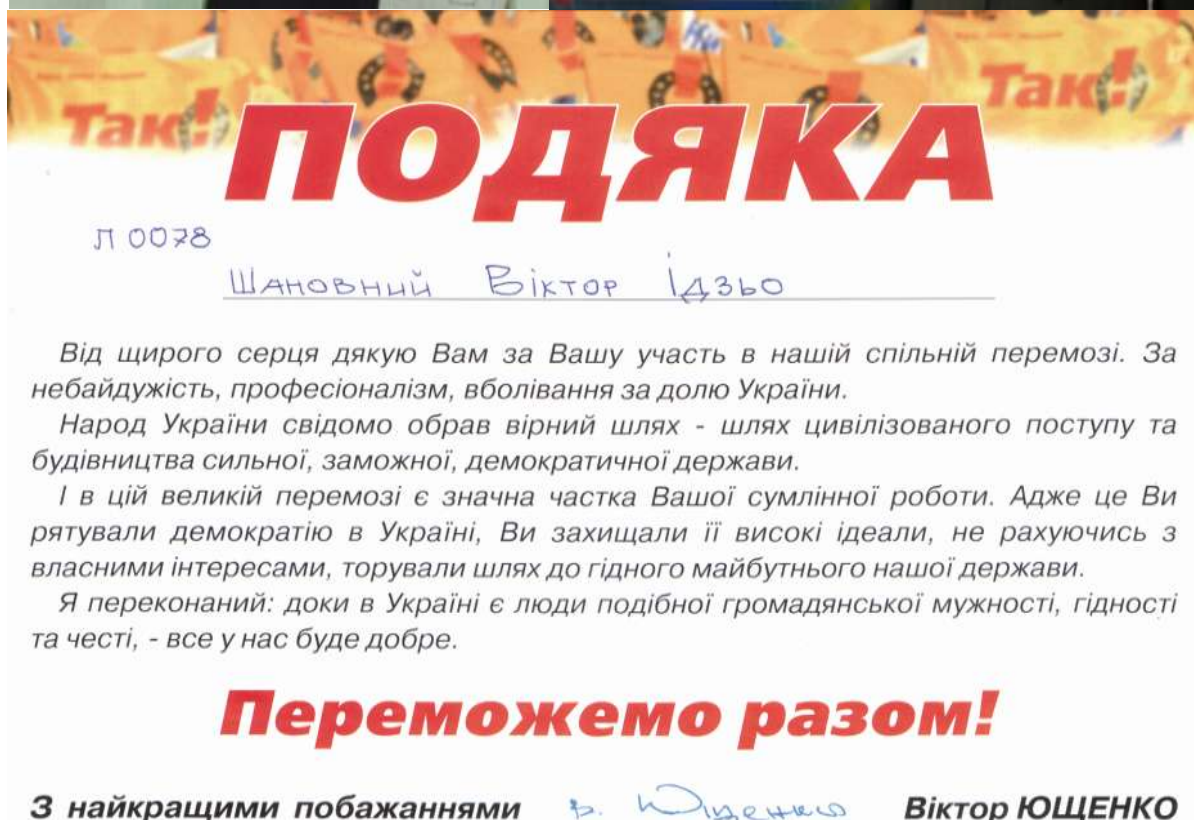

43. Праці рекомендовані Кафедрою Українознавства до друку в 2014-2016 роках.

Слід наголосити, що завідувач Кафедри Українознавства УЛС, доктор історичних наук, професор академік академік АНВШ України В.С. Ідзьо, професори Кафедри: І.В. Огірко, О.В. Огірко та доценти Кафедри: В.В. Гаюк, В.О. Кобилюх, В.О. Хитрук активно беруть участь в усіх науково-освітніх заходах які проводить ректорат УЛС, під керівництвом ректора, професора-українознавця Я.М. Кміта. Зокрема у засіданнях Вчених Рад та у Міжнародних наукових конференціях, де на останній в 2013 році завідувачу Кафедри Українознавства доктору історичних наук, академіку В.С. Ідзьо була надана “Подяка та Міжнародна наукова премія імені короля Данила Галицького”, а також “Подяка Національної бібліотеки імені Василя Стефаника”.

45.Участь завідувача Кафедри українознавства, академіка В.С. Ідзя у Міжнародних наукових конференціях, які проводив Інститут Східної у 2003-2013 роках.

46.Академік Віктор Ідзьо - засновник та завідувач Кафедри Українознавства ІСЄ при Університеті "Львівський Ставропігон", головний редактор наукового журналу "Українознавець"! Подяки Президента України В. Ющенка та директора ЛНБ імені Василя Стефаника М. Романюка.

47.Учасники українознавчих урочистостей, форумів та щорічних наукових конференцій українознавців, у 2003-2013 роках від УЛС, ректор, професор Я.М. Кміт та завідувач Кафедри українознавства, директор ІСЄ доктор історичних наук, професор, академік-українознавець В.С. Ідзьо.

48.Подяки Ректора, Вченої Ради Університет "Львівський Ставропігон", наукові премії за науково-освітню роботу Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи в 2006-2013 роках з укладання наукової концепції - "Король Данило та Українська держава в XIII столітті".

Слід також наголосити на особистому науковому вкладі в розбудову засновника та завідувача Кафедрою українознавства УЛС, академіка В.С. Ідзьо. Більше 60 монографій та біля 1000 наукових праць яскраво засвідчують, що власне вони складають наукове підґрунтя українознавчих досліджень в УЛС.

У висновок слід наголосити, що заснована у 2003 році Кафедра українознавства Університету "Львівський Ставропігон", та після Помаранчевої революції, в 2005 році науковий журнал "Українознавець", в науково-освітній діяльності в 2013 році орієнтуються виключно на профільний державний заклад - Національний науково-дослідний інститут Українознавства МОН України, який координує діяльність усіх Кафедр українознавства, створює українознавчі програми для конкретних кафедр, надає всесторонню, в тому числі й фінансову допомогу, проводить українознавчі форуми та щорічні міжнародні наукові конференції українознавців, постійними учасниками яких є, у 2003-2013 роках від Університету "Львівський Ставропігон" ректор, професор-українознавець Я.М. Кміт та завідувач Кафедри Українознавства, директор Інституту Східної Європи доктор історичних наук, професор, академік-українознавець В.С. Ідзьо.

З нагоди цієї події та 10-ти ліття Кафедри Українознавства УЛС було засновано нового типу "Атестати професорів та доцентів" Кафедри Українознавства з Серією КУ УЛС та номерацією з №001.

50.Вручення атестатів професора та доцента вченим Кафедри українознавства Інституту Східної Європи з нагоди 10-ти ліття з часу заснування.

Вченим Кафедри Українознавства, про що засвідчено на фото: В. Ідзьо, Я. Кміту, О. Огірку, В. Кобиліуху, В. Хитруку, І. Сварнику за наукові монографії, книги, брошури, були вручені нового типу атестати професорів та доцентів Кафедри Українознавства УЛС, що дає право з оптимізмом дивитись в наукове майбутнє., що відтворено і в науковій монографії “Кафедра Українознавства УЛС у 2003-2013 роках”.

51.Кафедра Українознавства Інституту Східної Європи в час святкування 10-ти ліття(2002-2013рр.).

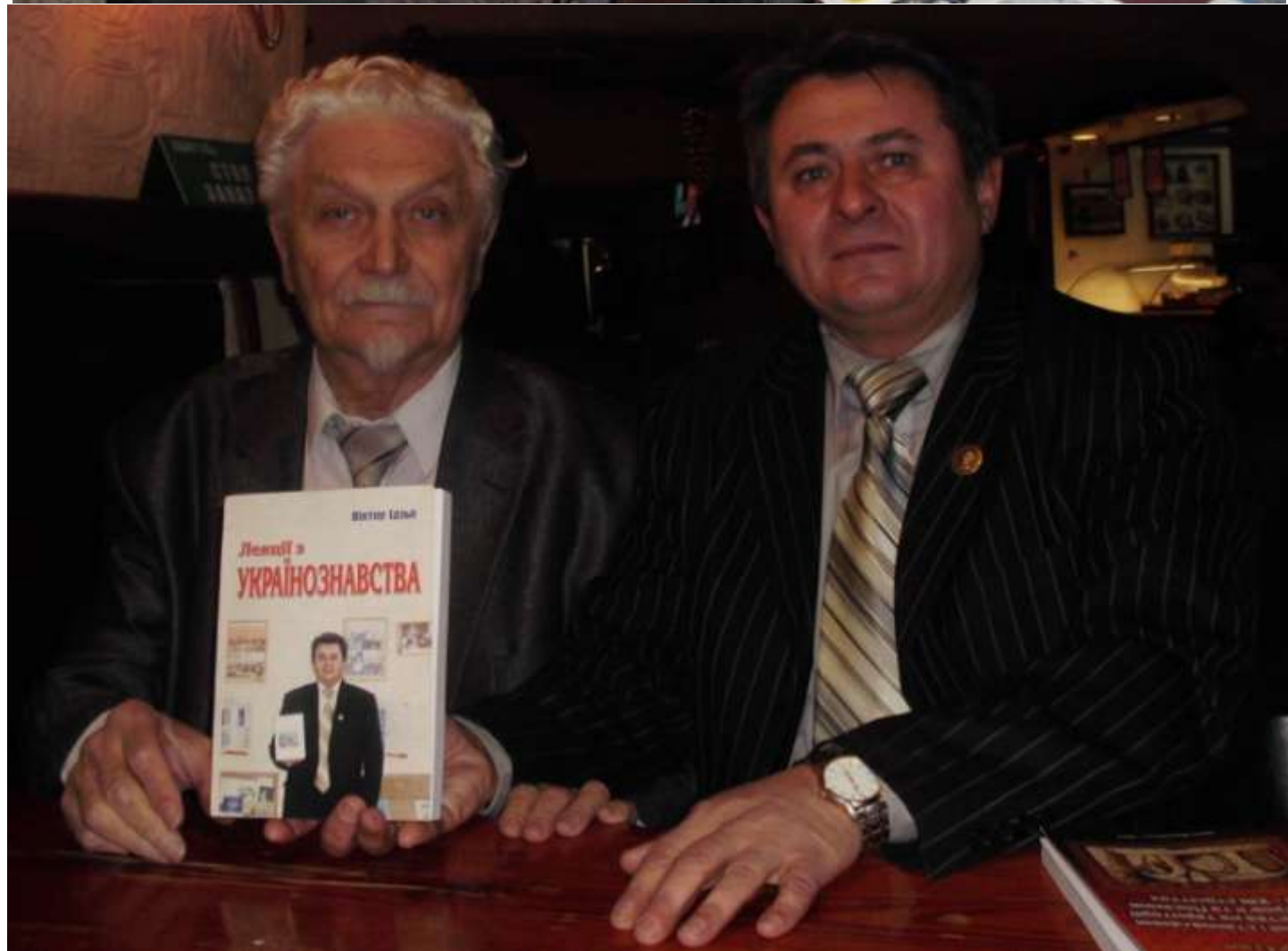
Слід наголосити, що активно працювала Кафедра Українознавства Інституту Східної Європи при Університеті “Львівський Ставропігійон” і в 2014-2016 роках.

**Інститут Східної Європи при університеті
«Львівський Ставропігон»
Кафедра українознавства**

Ідзьо В.С. Монографії та наукові праці
(3 нагоди 55-річчя автора), Львів, 2015

Електронне видання у форматі pdf.

Віктор Святославович Ідзьо (* нар. 25 листопада 1960)
— історик та українознавець, доктор історичних наук,
професор, академік АНВШ України, провідний науковий
співробітник Інституту українознавства МОН України,
лауреат премії ім. академіка Івана Крип'якевича, лауреат
міжнародної наукової премії імені Данила Галицького,
головний редактор двох наукових вісників та журналу
«Українознавець», організатор міжнародних наукових
конференцій, автор більше ніж 800 наукових статей,
монографій, наукових брошур.

Інститут Східної Європи
Кафедра українознавства

**Монографії та
наукові праці**

Віктор Святославович Ідзьо
Електронне видання
з нагоди 55-річчя автора

easterneurope.nethouse.ua
© Інститут Східної Європи. Електронна бібліотека. Випуск 1. Львів, 2015

Львів, 2015
easterneurope.nethouse.ua

52. Фото-документи праці Кафедри Українознавства та Інституту Східної Європи в 2001- 2016 роках.

Презентація нової підсумкової наукової монографії доктора історичних наук, професора, академіка Академії Наук Вищої Школи України Віктора Ідзя «Інститут Східної Європи у 2001-2016 роках».

1 липня 2017 року з 11 години, відбулась презентація нової наукової монографії доктора історичних наук, професора, академіка Академії Наук Вищої Школи України Віктора Ідзя «Інститут Східної Європи у 2001-2016 роках» на яку прибули всі вчені Інституту Східної Європи(ІСЄ) та Кафедри українознавства(КУ).

На презентації яку організував Інститут Східної Європи були присутні всі завідувачі відділень ІСЄ та Кафедри українознавства, гості з Чехії, Польщі, Італії, які привітали вихід нової наукової праці, яка дослідила наукову та освітню діяльність Інституту Східної Європи у 2001-2016 роках.

Автор презентованої монографії «Інститут Східної Європи у 2001-2016рр.» академік Віктор Ідзя.

Віктор Ідзьо

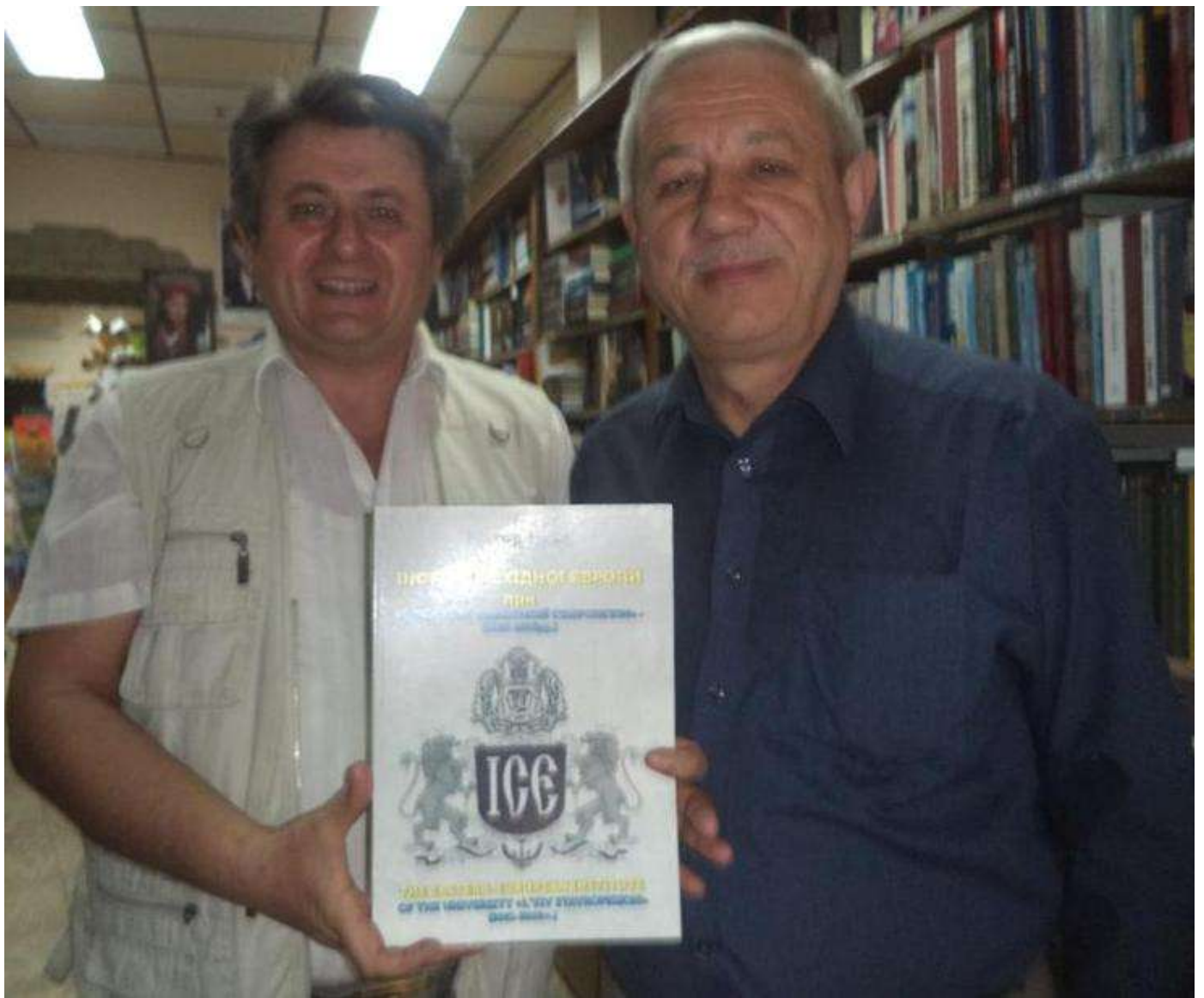
ІНСТИТУТ СХІДНОЇ ЄВРОПИ

при

**УНІВЕРСИТЕТІ «ЛЬВІВСЬКИЙ СТАВРОПОЛІОН» -
(2001-2016рр.)**

**THE EASTERN-EUROPEAN INSTITUTE
OF THE UNIVERSITY «L'VIV STAVROPOLIGION»
(2001-2016rr.)**

Віктор Ідзьо

МІЖНАРОДНА ДІЯЛЬНІСТЬ ІНСТИТУТУ СХІДНОЇ ЄВРОПИ

**при УНІВЕРСИТЕТІ
«ЛЬВІВСЬКИЙ СТАВРОПІГІОН» -
у 2016 році**

ЛЬВІВ 2017

...У висновок анонсу наукової монографії «Інститут Східної Європи у 2001-2016 роках» доктор історичних наук, професор, академік АНВШ України Віктора Ідзьо наголосив, що презентована наукова монографія рецензована як вченими Кафедри українознавства ІСЄ, так і вченими Києва, Львова, Праги, Братислави, Вроцлава, Риму, які позитивними науковими рецензіями, схвалюють діяльність ІСЄ у 2001-2016 роках та бажають Інституту Східної Європи подальшого розвитку, вже як незалежного науково-дослідного закладу від бюрократії, непрофесійності керівництва Університету «Львівський Ставропігон»(УЛС)...

...На це побажання директор ІСЄ, доктор історичних наук, академік Віктор Ідзьо відповів, що це прощально-звітна праця ІСЄ в структурі УЛС, оскільки 11 червня 2017 року вченими Кафедри українознавства та ІСЄ подані документи на реєстрацію ІСЄ, як незалежної науково-освітньої та громадської організації і є цілком вірогідність, що в середині липня Інститут Східної Європи, Кафедра українознавства, журнал «Українознавець» розпрощаються з непрофесійністю Університету «Львівський Ставропігон» - **назавжди...**

Презентація в Інституті Східної Європи монографії доктора історичних наук, професора, академіка АНВШ України «Міжнародна діяльність Інституту Східної Європи у 2016 році» 7 липня 2017 року.

7 липня 2017 року, з 10 до 11 години, відбулась презентація нової наукової монографії доктора історичних наук, професора, академіка АНВШ України Віктора Ідзьо «Міжнародна діяльність Інституту Східної Європи у 2016 році» на яку прибули всі вчені Кафедри українознавства, Інституту Східної Європи (ІСЄ). На засіданні Кафедри українознавства були присутні всі завідувачі Відділень, гості з Чехії, Польщі, Італії, які привітали вихід нової наукової праці, яка дослідила наукову та освітню міжнародну діяльність ІСЄ у 2016р.

Автор презентованої монографії «Міжнародна діяльність Інститут Східної Європи у 2016 році» - доктор історичних наук, професор, академік АНВШ України Віктор Ідзьо.

...У висновок анонсу наукової монографії «Міжнародна діяльність Інституту Східної Європи у 2016 році» доктор історичних наук, академік АНВШ України Віктор Ідзьо наголосив, що презентована наукова монографія рецензована як вченими Кафедри українознавства Інституту Східно Європи, так і вченими Києва, Львова, Праги, Братислави, Вроцлава, Риму, які позитивними науковими рецензіями, схвалюють міжнародну діяльність ІСЄ у 2016 р. та бажають ІСЄ активної міжнародної діяльності в наступних роках. На презентації директор ІСЄ, академік АНВШ України Віктор Ідзьо наголосив, що це прощально-звітна праця ІСЄ в структурі УЛС, оскільки 10 червня 2017 року вченими Кафедри українознавства та ІСЄ подані документи на реєстрацію Інституту Східної Європи, як незалежної науково-освітньої та громадської організації і є цілком вірогідність, що в середині липня 2017 року ІСЄ, Кафедра українознавства, науковий журнал «Українознавець» розпрощаються з бюрократією та непрофесійністю керівництва Університету «Львівський Ставропігон» - **назавжди...**

Інститут Східної Європи – самостійна науково-освітня та громадська установа.

З травня по липень 2017 року в Інституті Східної Європи активно співпрацюючи, історик Віктор Ідзьо та економіст Олег Поруженко напрацьовують новий Статут Інституту Східної Європи(ІСЄ) і 8 червня подають документи і реєструють ІСЄ згідно нового європейського законодавства в органах юстиції України та поміщують інформацію про діяльність ІСЄ та про дослідження давнього м. Щекотина в газеті «Відродження»...

ІНСТИТУТ
СХІДНОЇ ЄВРОПИ

THE
EASTERN-EUROPEAN
INSTITUTE

Україна, м. Львів, 79008, вул. Тисленка, д.2; тел. 097-496-22-40
E-mail: ukrainoznavezz@ukr.net; www.easterneurope.nethouse.ua

Інформація з Інституту Східної Європи!

Повідомляємо що 10.07.2017 року державним управлінням юстиції України зареєстровано «Інститут Східної Європи».

Ідентифікаційний код юридичної особи: 41451551

Прізвище та ім'я та по батькові, які мають право вчиняти юридичні дії від імені юридичної особи без довіреності, у тому числі підписувати договори, та наявність обмежень представництва від імені юридичної особи або фізичної особи - підприємця:

ІДЗЬО ВІКТОР СВЯТОСЛАВОВИЧ - керівник(директор).

Директор Інституту Східної Європи – доктор історичних наук, професор, академік, віце-президент Академії Наук «Трипільська Цивілізація», академік Міжнародної Академії Наук Євразії, академік Академії Наук Вищої Школи України **Віктор Ідзьо**

Таким чином вже о 10 годині рану 10 липня 2017 року Інституту Східної Європи, отримавши всі офіційні документи на науково-освітню та культурно-громадську діяльність у складі директора історка Віктора Ідзя та секретаря економіста Олега Попруженка починають розбудову іфраструктури Інституту Східної Європи...

У склад Інституту Східної Європи, як зазначено в пункті 5 реєстраційного посвідчення в розділі «Мета та головні завдання діяльності Інституту Східної Європи» зразу увійшла редакційна рада і редколегія наукового журналу «Українознавець», який до цього часу вже активно функціонував починаючи з 2005 року...

**ІНСТИТУТ
СХІДНОЇ ЄВРОПИ**

**THE
EASTERN-EUROPEAN
INSTITUTE**

**м. Львів, 79008, вул. Тисленка, д.2; тел. 097-496-22-40
E-mail: ukrainoznavezz@ukr.net; www.easterneurope.nethouse.ua**

31.08.2017р.

м. Львів

**МЕТА ТА ГОЛОВНІ НАПРЯМИ НАУКОВО-ДОСЛІДНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ
ІНСТИТУТУ СХІДНОЇ ЄВРОПИ**

«ІНСТИТУТ СХІДНОЇ ЄВРОПИ», повна назва – «ІНСТИТУТ СХІДНОЇ ЄВРОПИ»
скорочена – ІСЄ.

Назва «ІНСТИТУТУ СХІДНОЇ ЄВРОПИ» іноземною мовою: повна –
«The Eastern-European Institute».

Скорочена – «EEI».

1. Головною метою «ІНСТИТУТУ СХІДНОЇ ЄВРОПИ» є дослідження наукового українознавства, історії, культури, археології, етнографії, християнства, музеєзнавства України, народів Східної Європи та інших народів Європи та Світу.
2. Основними напрямками діяльності «ІНСТИТУТУ СХІДНОЇ ЄВРОПИ», є: наукові дослідження з міжнародних проблем наукового українознавства, вивчення української історії, християнської історії та культури, археології, етнографії, музеєзнавства України, етнографії, музеєзнавства народів Східної Європи та інших народів Європи та Світу.
3. Проведення міжнародних наукових конференцій, експедицій з проблем вивчення історії, культури, християнства, археології, етнографії та музеєзнавства України, народів Східної Європи та інших народів Європи та Світу.
4. Проведення наукових експедицій з проблем вивчення історії, християнства, культури, археології, етнографії та музеєзнавства України, народів Східної Європи та інших народів Європи та Світу.
5. Видання друкованого органу, журналу «Українознавець» для апробації нових наукових досліджень.

**Директор
Інституту Східної Європи
– доктор історичних наук, професор,
академік Академії Наук Вищої Школи України
Віктор Святославович Ідзьо**

З 30 серпня 2017 року у склад Інституту Східної Європи увійшла і Кафедра українознавства, яка до цього часу була структурним підрозділом, львівським Філіалом Національного науково-дослідного Інституту Українознавства МОН України, про що засвідчує документ «Засідання вчених Кафедри українознавства та наукових співробітників Інституту Східної Європи з нагоди утворення Вченої Ради Інституту Східної Європи».

ІНСТИТУТ
СХІДНОЇ ЄВРОПИ

THE
EASTERN-EUROPEAN
INSTITUTE

м. Львів, 79008, вул. Тисленка, д.2; тел. 097-496-22-40
E-mail: ukrainoznavezz@ukr.net; www.easterneurope.nethouse.ua

30.08.2017р.

м. Львів

**Засідання вчених Кафедри Українознавства та наукових співробітників Інституту Східної Європи
з нагоди утворення Вченої Ради Інституту Східної Європи**

З нагоди реєстрації 10 липня 2017 року в державних органах юстиції України Інституту Східної Європи як юридичної особи, 30 серпня 2017 року відбулось засідання вчених Кафедри Українознавства та наукових співробітників Інституту Східної Європи з нагоди утворення Вченої Ради Інституту Східної Європи.

На засіданні вчених Кафедри Українознавства та наукових співробітників Інституту Східної Європи 30 серпня 2017 року за участю докторів наук, професорів: О.В. Огірка, В.О. Кобилоха, І.В. Огірка, М.П. Недюхи, В.С. Гаркуші, П.П. Кононенка, З.В. Партика, В.С. Ідзя, доцентів Кафедри Українознавства: В.В. Гаюка, Т.Б. Каландрука, Г.Ю. Гриценка, М.В. Карлашука, В.С. Артюха, В.О. Хитрука, завідувачів наукових відділень Кафедри Українознавства: завідувача наукового відділення «Християнська історія» В.С. Ідзя, завідувача наукового відділення «Класичної санскритології», професора В.О. Кобилоха, завідувача наукового відділення «Культури та історії Ставропігії» - доктор філософії, професора Я.М. Кміта, завідувача наукового відділення «Стародавньої історії України» кандидата історичних наук, доцента В.С. Артюха, завідувача наукового відділення «Дослідження козацько-лицарської історії та культури» кандидата історичних наук, доцента Т.Б. Каландрука, завідувача наукового відділення «Дослідження історії української медицини» кандидата медичних наук, доцента М.В. Карлашука, завідувача наукового відділення «Санскритології та давньоукраїнської культури мистецтв і духовності як нашого питомого спадку збереженого як в Україні так і в світі» кандидата філологічних наук, доцента В.О. Хитрука, завідувача наукового відділення «Польсько-української історії та історії України», магістра історії К.О. Хоронжук, завідувача наукового відділення «Дискусійні питання історії міждержавних відносин» магістра історії Т.В. Мосійчук, завідувачів відділень: «Міжнародної громадської співпраці» О. Фецяк, завідувача наукового відділення «Сучасної української літератури» Д. Корній, завідувача відділення «Міжнародної народної дипломатії» І. Мелеха, завідувача відділення «Сучасного українського перекладу» О. Дудина, завідувача відділення «Класичної української літератури» Л. Різника, завідувача відділення «Української книжної справи та книгозбереження» І. Мельничук, завідувача відділення «Кінематографічної культури та мистецтва» І. Духовного, була Кафедрою Українознавства та науковими співробітниками Інституту Східної Європи утворена Вчена Рада Інституту Східної Європи.

Головою Вченої Ради одноголосно було одноголосно обрано - доктора філологічних наук, професора Кафедри Українознавства, віце-президента Академії Наук Вищої Школи України Петра Петровича Кононенка.

Вченим секретарем - доктора філологічних наук, професора Кафедри Українознавства Зиновія Васильовича Партико.

Вчену Раду Інституту Східної Європи затверджено 31.08.2017р.

Директор
Інституту Східної Європи
- доктор історичних наук, професор,
завідувач Кафедрою Українознавства,
академік Академії Наук Вищої Школи України
Віктор Святославович Ідзьо

Після реєстрації в органах юстиції України Інститут Східної Європи сформував свій Герб, емблему та печатку, які передбачені для науково-освітньої юридичної особи як в Україні так і в Європі, які подано нище.

Основними промоторами здобуття юридичного статусу Інституту Східної Європи були історик Віктор Ідзьо та економіст Олег Попруженко, які відповідно посіли ключові посади в Інституті Східної Європи: історик Віктор Ідзьо - обраний директором, економіст Олег Попруженко - секретарем.

12 грудня 2017 року у Ватикані в Базиліці «Санта Марія Маджоре» каноніком ватиканської Базиліки владикою Української Греко-Католицької Церкви Іринеем Біликом було освячено прапор Інституту Східної Європи, а директором Інституту доктором історичних наук, професором, академіком Віктором Ідзьо та науковими співробітниками ІЄС були презентовані в Ватиканській базиліці наукові праці вчених ІЄС...

В цей же час історик Вадим Артюх надав для Інституту Східної Європи приміщення та юридичний адрес, що надало оновленому науково-дослідному та освітньому закладу повну лігитивність і незалежність...

Таким чином уже з 10 липня 2017 року Інститут Східної Європи як самостійна юридична особа почав активно працювати згідно вимог свого нового СТАТУТУ. Звіти про активну діяльність ІСЄ подаються нижче...

Еспедиція «Причорномор'я - 2019» - завершення 20 ти літнього дослідження релігійної культури Дністро-Дунайського міжріччя Чорного моря.

20 серпня 2019 року Інститут Східної Європи(ІСЕ), науковий журнал «Українознавець» виходом підсумкової наукової монографії «Зародження, становлення і розвиток Європейської Цивілізації та релігійної культури в басейні Чорного моря та на територіях прилягаючого Дністро-Дунайського міжріччя території України. Наукове видання. - Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2019р. - 218с.», яку видав анонсував і презентував директор Інституту Східної Європи, доктор історичних наук, професор, академік АНВШ України Віктор Ідзьо, яка напрацьована за участю вчених з України: Львова, Києва, Одеси, Румунії: Констанци, Молдови: Кишинєва, Болгарії: Варни, а також з Чехії: Праги, Світави, Словаччини: Братіслави, Італії: Риму, завершив 20-ти літню науково-дослідну та пошуково-археологічну працю в Причорномор'ї...

Внаслідок 20 ти літніх(1998-2018рр.) пошуково-археологічних досліджень на побережжі Чорного моря були виявлені на територіях між Дністром і Дунаєм ранньотрипільські культові святилища «Богині Матері» в яких були виявлені і досліджені кам'яні статуетки культу «Богині Матері», кам'яні знаряддя праці, побуту і релігійної та матеріальної культури, вік яких за узгодженою думкою дослідників: X-VIII тисяч років до нашої ери. Аналогічною в цьому регіоні є і чоловіча релігійна культура поклоніння «рибалок та мисливців».

Основним чином пошуково-археологічні дослідження проводилися на територіях між Дністром і Дунаєм в Татарбунарському районі Одеської області України, на побережжі села Приморського, де міжнародною експедицією «Причорномор'я» виявлені ранньотрипільські кам'яні старожитності, які сформовані на основі релігійного жіночого культу та чоловічого культу, які домінували у регіонах прилягаючого до басейну Чорного моря, в тому числі і в нижньому Дністро-Подунав'ї у X-VIII тисячоліттях до нашої ери після Всесвітнього Потопу, коли і виникло Чорне море, а територія між Кавказом і Карпатами була затоплена водою перетворившись з добре обжитого та залюдненого суходолу в середині якого було прісне озеро, в Чорне море.

Наукові дослідження мушлей та інших археологічних артефактів з дна Чорного моря точно датують час його утворення X-VIII тисячоліттях до нашої ери, що дає право наголосити згідно з дослідженнями, що ранньотрипільська чи індоєвропейська цивілізація формувалася в XII-X тисячоліттях між Карпатами і Кавказом і була частково знищена після Всесвітнього Потопу, який відбувся приблизно у X-VIII тисячоліттях до нашої ери. Залишки цієї ранньотрипільської цивілізації, її артефакти, які подані нище вченими підсумкової експедиції, і викидає на берег Чорного моря після бурі у Дністро-Дунайському міжріччі, які стали предметом 20-ти літнього дослідження експедиціями «ПРИЧОРНОМОР'Я 1998-2018рр.».

Вчені експедицій «ПРИЧОРНОМОР'Я 1998-2018рр.», складають подяку всім учасникам міжнародної когорти вчених та всім шанувальникам української та європейської історії, хто у тій чи іншій формі долучався до важкої науково-пошукової праці у прибережній зоні Чорного моря. Внаслідок клопіткого та фахового дослідження у продовж 20 - ти років експедиції «ПРИЧОРНОМОР'Я 1998-2018рр.», вдалось отримати успішні наукові результати, сконцентровані у монографії історика доктора історичних наук, професора, академіка Віктора Ідзя «Зародження, становлення і розвиток Європейської Цивілізації та релігійної культури в басейні Чорного моря та

на територіях прилягаючого Дністро-Дунайського міжріччя території України. Наукове видання. - Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2019р. - 218с.»...

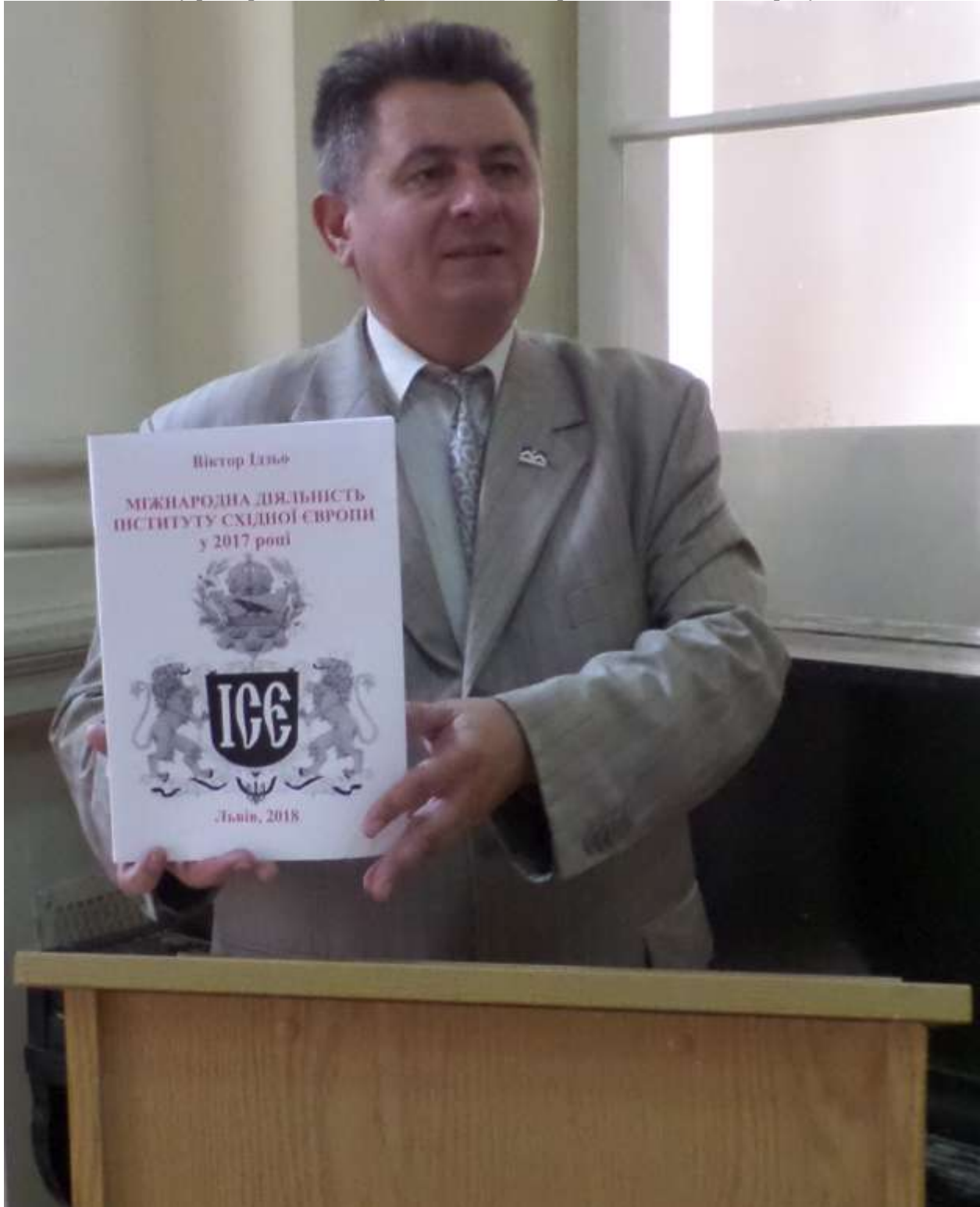

З монографією «Зародження, становлення і розвиток Європейської Цивілізації та релігійної культури в басейні Чорного моря та на територіях прилягаючого Дністро-Дунайського міжріччя території України» можна познайомитися у Львівській науковій бібліотеці ім. В. Стефаника та сайті ІСЄ - www.easterneurope.nethouse.ua

Презентація праці академіка Віктора Ідзя «Міжнародна діяльність Інституту Східної Європи у 2017 р.» у Львівській обласній універсальній науковій бібліотеці 22 вересня 2018 року.

22 вересня 2018 року з 10 години, в рамках Книжкового Форуму, у приміщенні Львівської обласної універсальної наукової бібліотеки (пр. Т.Шевченка, дім 13), відбулась презентація наукової праці доктора історичних наук, професора, академіка АНВШ України, завідувача Кафедрою українознавства, директора Інституту Східної Європи(ІСЄ), лауреата премії імені академіка Івана Крип'якевича, лауреата Міжнародної Премії імені Короля Данила Галицького Віктора Ідзя «Міжнародна діяльність Інституту Східної Європи у 2017 році. - Львів «Видавництво ІСЄ», 2018р. - 148с.», яка дослідила міжнародну діяльність Інституту Східної Європи, як юридичної особи з часу реєстрації його в органах юстиції України - 10 липня 2017 року...

Як наголосив на презентації автор праці «Міжнародна діяльність Інституту Східної Європи у 2017 році. - Львів «Видавництво ІСЄ», 2018р. - 148с.», доктор історичних наук, професор, директор Інституту Східної Європи та завідувача Кафедри українознавства Віктор Ідзьо: «...вперше засобами сучасної історичної науки зроблено глибокий, фактологічний, фотографічний аналіз міжнародної діяльності Інституту Східної Європи у 2017 році

Досліджено діяльність визначних українських вчених ІСЄ, зокрема В.Ідзя, О.Огірка, І.Огірка, В. Артюха та інших, які активно розвивали міжнародну діяльність Інституту Східної Європи у 2017 році...».

На презентації був присутній отець Роман Войцехівський, який ще до недавня працював священником УГКЦ у місті Неаполі. Він високо оцінив наукову працю доктора історичних наук, професора, академіка АНВШ України Віктора Ідзя «Міжнародна діяльність Інституту Східної Європи у 2017 році. - Львів «Видавництво ІСЄ», 2018р. - 148с.» і пообіцяв посприяти її презентації в наступному році у травні місяці в місті Неаполі...

На презентації наукової праці доктора історичних наук, професора, академіка АНВШ України, завідувача Кафедрою Українознавства, директора Інституту Східної Європи(ІСЄ), лауреата премії ім. академіка Івана Крип'якевича, лауреата Міжнародної Премії ім. Короля Данила Галицького Віктора Ідзя «Міжнародна діяльність Інституту Східної Європи у 2017 році. - Львів «Видавництво ІСЄ», 2018р. - 148», також були представники ІСЄ з Риму та Праги, зокрема з Риму - кандидат філологічних наук, доцент Кафедри Українознавства ІСЄ Василь Хитрук, який відкрив в Карпатах «відділ Карпатської духовності ІСЄ», з Праги - завідувач відділу «Чесько-української культури» Кафедри українознавства ІСЄ, мовознавець Ян Лорченко, які також презентували свої наукові напрацювання та переклади з чеської мови на українську(Див. фото)...

...В рамках Книжкового Форуму відбулась зустріч з українським істориком з міста Києва, фахівцем з дослідження українського козацтва, доктором історичних наук, професором Віктором Брихуненком, якого від Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи було запрошено на Міжнародну наукову конференцію «Гетьман України Іван Виговський та його діяльність в розбудові Української козацької держави XVII ст.» яка присвячена 360 - літтю укладення Гадяцької угоди України з Польщею(1658-2018рр.).

**Х Міжнародна наукова конференція в Інституті Східної Європи
«Гетьман України Іван Виговський та його діяльність в розбудові Української козацької держави XVII століття» яка присвячена 360 - літтю укладення Гадяцької угоди України з Польщею(1658-2018pp.)
з нагоди 15-ти літтю з часу заснування Кафедри українознавства Інституту Східної Європи(2003-2018pp.).
Львів, 17 листопада 2018 року.**

17 листопада 2018 року з 11 години, у приміщенні Львівської обласної універсальної наукової бібліотеки (проспект Т.Г. Шевченка, будинок 13), Інститут Східної Європи(ІСЄ), Кафедра українознавства, редколегія наукового журналу «Українознавець», під головуванням організатора та модератора, директора Інституту Східної Європи та завідувача Кафедрою українознавства головного редактора наукового журналу «Українознавець», доктора історичних наук, професора, академіка, віце-президента Академії Наук «Трипільська Цивілізація», академіка Міжнародної Академії Наук Євразії Віктора Ідзя, провели Х Міжнародну наукову конференцію на тему: «Гетьман України Іван Виговський та його діяльність в розбудові Української козацької держави XVII століття» яка присвячена 360-літтю укладення Гадяцької угоди України з Польщею(1658-2018pp.).

Привітав від Інституту Східної Європи та Кафедри українознавства учасників Х Міжнародної наукової конференції завідувач Кафедрою українознавства, директор ІСЄ, доктор історичних наук, академік Віктор Ідзьо.

Слід наголосити, що з нагоди 15 ти ліття, директор ІСЄ, завідувач Кафедрою українознавства, доктор історичних наук, професор, академік Віктор Ідзьо надав нові атестати професорів визначним вченим Кафедри українознавства: О.Огірку та М.Кардашуку, атестати доцентів Г.Гриценку та В.Хитруку, оскільки ці вчені активно брали участь в науково-освітній роботі Кафедри українознавства у продовж 15-ти ліття(2003-2018рр.).

Грамотою Інституту Східної Європи за активну науково-освітню діяльність і меценатство, був відзначений науковий співробітник відділу «Стародавньої історії України» пан Микола Давидович.

У Х Міжнародній науковій конференції Інституту Східної Європи взяли участь вчені з України: Києва, Львова, Дніпра, Одеси, Тернополя, Івано-Франківська, Ужгорода, Жовкви, Ірпіня, Чернігова, Суботова. Польщі: Вроцлава, Чехії: Праги, Словаччини: Братіслави, Італії: Риму, Австрії: Відня, всього 29 вчених.

Учасників та гостей Х міжнародної наукової конференції «Гетьман України Іван Виговський та його діяльність в розбудові Української козацької держави XVII століття» привітали: від: Міжнародної асоціації українознавців, Голова Вченої Ради Кафедри українознавства ІСЄ доктор філологічних наук, професор, академік П.Кононенко з Києва, верховний отаман Ліги українського козацтва В.Павелечко, від Українського Міжнародного козацтва генерал-отаман М.Боднар, який вручив організатору конференції академіку В.Ідзю козацький Орден «За Віру», засновник українського козацтва в Івано-Франківську генерал Г.Гриценко та інші...

Ключовою на конференції була наукова доповідь завідувача відділу «Історії мистецтва» Кафедри українознавства ІСЄ, з центром в місті Дніпро, О.Смакоти, який не тільки розповів про гетьмана Івана Виговського і його добу, але й привів і артефакти та мистецькі твори з його епохи XVII століття, за що директор Інституту Східної Європи В.Ідзьо подарував йому монографію «Король Русі Лев Данилович».

Також відбулась презентація науково-популярного фільму «Гетьман України - Іван Виговський», режисер, заступник директора, завідувач Відділення «Дослідження козацтва» Інституту Східної Європи, виконуючий обов'язки професора - Тарас Каляндрук якому, як і секретарю Інституту Східної Європи Олегу Попруженку за участь в організаційній роботі ІСЄ надає Подяки. Подяки Інститут Східної Європи надає і меценатам: І.Грибу, І.Музиці, В.Безпаленку, які сприяли успішному проведенню наукової конференції в 2018 році...

На Х Міжнародній науковій конференції Інституту Східної Європи «Гетьман України Іван Виговський та його діяльність в розбудові Української козацької держави XVII ст.» також відбулася презентація наукової монографії академіка Віктора Ідзя «Національний науково-дослідний Інститут Українознавства та всесвітньої історії МОН України, Львівська філія - Кафедра українознавства Інституту Східної Європи(2003-2018рр.). Наукове видання. - Львів, 2018р. - 668с.», яка дослідила 15-ти річну історію діяльності Кафедри українознавства.

На завершення Х Міжнародної наукової конференції відбулась презентація сигнального примірника XIX Випуску наукового журналу «Українознавець» в якому опубліковані наукові праці IX Міжнародної наукової конференції ІСЄ «Козацтво як національна еліта в Українській козацькій державі в XVI-XVIII століттях» яка була присвячена 360 - ти літтю пам'яті засновника Української козацької держави, гетьмана України - Богдана Зіновія Хмельницького(1657-2017рр.), що проходила в Львові 18 листопада 2017 року...

Презентація наукової праці директора Інституту Східної Європи Віктора Ідзя «Міжнародні наукові конференції Кафедри українознавства Інституту Східної Європи у Львові в 2008-2018 роках».

28 грудня 2018 року, на останній нараді у 2018 році, в Інституті Східної Європи(ІСЄ) відбулась презентація наукової праці директора Інституту Східної Європи, завідувача Кафедрою українознавства доктора історичних наук, професора, академіка Віктора Ідзя «Міжнародні наукові конференції Кафедри українознавства Інституту Східної Європи у Львові в 2008-2018 роках. - Львів «Видавництво Інституту Східної Європи», 2018рік».

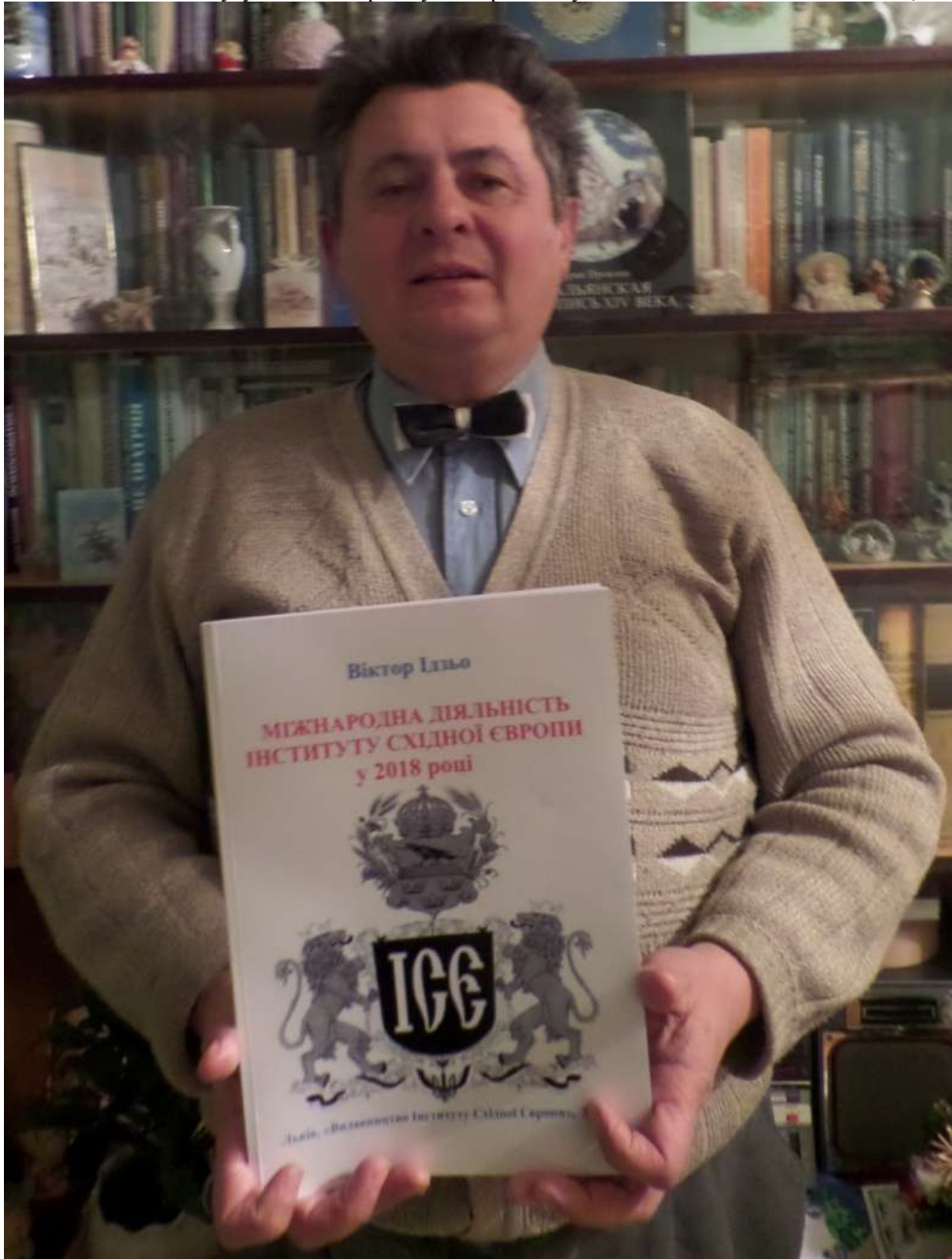
У презентації взяли участь наукові співробітники Інституту Східної Європи, вчені та завідувачі відділень Кафедри українознавства, члени редакційної ради та редколегії наукового журналу «Українознавець»...

...Як було наголошено на презентації, зокрема рецензентом наукової праці, завідувачем відділення «Історії філософії» Інституту Східної Європи, доктором філософії, професором Олегом Огірко: «Монографія віце-президента Академії Наук «Трипільська Цивілізація», академіка Академії Наук Євразії, доктора історичних наук, професора, засновника Кафедри українознавства та директора Інституту Східної Європи Віктора Ідзя «Міжнародні наукові конференції Кафедри українознавства Інституту Східної Європи у Львові в 2008-2018рр.» дослідила діяльність Кафедри українознавства Інституту Східної Європи, на основі реально проведених міжнародних наукових конференцій у 2008-2018 роках»...

З науковою працею доктора історичних наук, професора, академіка Віктора Ідзя «Міжнародні наукові конференції Кафедри українознавства Інституту Східної Європи у Львові в 2008-2018рр.» можна познайомитися в Львівській національній науковій бібліотеці ім. Василя Стефаника та в мережі ФСБУК.

Презентація нової наукової праці директора ІСЄ Віктора Ідзя з нагоди Різдва Христового.

29 грудня 2018 року, на урочистій нараді з нагоди закінчення 2018 року в Інституті Східної Європи(ІСЄ) відбулась презентація нової наукової праці директора ІСЄ, завідувача Кафедрою українознавства, доктора історичних наук, професора, академіка, віце-президента Академії Наук «Трипільська Цивілізація» Віктора Ідзя «Міжнародна діяльність Інституту Східної Європи у 2018 році. Наукове видання. - Львів «Вид. ІСЄ», 2018р.».

Як було наголошено на презентації, зокрема рецензентом наукової праці, завідувачем відділення «Історії філософії» ІСЄ, доктором філософії, професором Олегом Огірко: «Монографія віце-президента Академії Наук «Трипільська Цивілізація», академіка Академії Наук Євразії, доктора історичних наук, професора, засновника та завідувача Кафедрою українознавства та директора Інституту Східної Європи Віктора Ідзя «Міжнародна діяльність Інституту Східної Європи у 2018 році» дослідила активну міжнародну діяльність ІСЄ у 2018 році»...

У презентації взяли участь наукові співробітники Інституту Східної Європи, вчені та завідувачі відділень Кафедри українознавства, члени редакційної ради та редколегії наукового журналу «Українознавець».

9 січня 2020 року з нагоди відзначення Старого Нового року та свята Василя в Інституті Східної Європи відбулися презентації наукових праць академіка, віце-президента Академії Наук «Трипільська Цивілізація», академіка Академії Наук Євразії, академіка Академії Наук Вищої Школи України, доктора історичних наук, професора, директора Інституту Східної Європи та завідувача Кафедри українознавства Віктора Ідзя: «Науково-освітня співпраця вчених Інституту Східної Європи з вченими Австрії. Наукове видання. - Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2019р. - 40с.», Науково-освітня співпраця вчених Інституту Східної Європи з вченими Будапешту. Наукове видання. - Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2019р. - 32с.», Науково-освітня співпраця вчених Інституту Східної Європи з вченими Польщі. Наукове видання. - Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2019р. - 68с.

Ці наукові праці видрукувані за рішенням Вченої Ради Інституту Східної Європи протокол №3, від 1 липня 2019р. та рішенням Кафедри українознавства Інституту Східної Європи, протокол №4, від 2 липня 2019р.

Слід наголосити, що рецензентами наукових праць є: **Артюх В.** - кандидат історичних наук, доцент Кафедри українознавства, вчений секретар Вченої Ради Інституту Східної Європи, завідувач відділення «Стародавньої історії України» Інституту Східної Європи, лауреат міжнародної премії імені короля Данила Галицького; **Ірша Р.** - доктор історичних наук, професор відділення «Словацько-української культури» Кафедри українознавства Інституту Східної Європи; **Калакура Я.** - доктор історичних наук, професор Кафедри українознавства Інституту Східної Європи; **Кононенко П.** - доктор філологічних наук, професор Кафедри українознавства, Голова Вченої Ради Інституту Східної Європи; **Кононенко Т.** - доктор філософських наук, професор Кафедри українознавства Інституту Східної Європи. **Крисаченко В.** - доктор філософських наук, професор Кафедри українознавства Інституту Східної Європи. **Масарик Я.** - доктор історичних наук, доктор філософських наук, завідувач відділення «Словацько-української культури» Кафедри українознавства Інституту Східної Європи; **Недюха М.** - доктор філософських наук, професор Кафедри українознавства Інституту Східної Європи; **Партико З.** - доктор філологічних наук, професор, завідувач відділення «Філології та журналістики» Інституту Східної Європи; **Пасічник Г.** - кандидат філологічних наук, професор, завідувач відділення «Прикладна лінгвістика» Інституту Східної Європи; **Хитрук В.** - кандидат філологічних наук, доцент Кафедри українознавства, завідувач відділення «Санскритології», виконуючий обов'язки професора, керівник Карпатського відділення Інституту Східної Європи... Як було наголошено на презентації, зокрема Вченим секретарем Вченої Ради Інституту Східної Європи, завідувачем Відділу «Стародавньої історії України» Інституту Східної Європи, кандидатом історичних наук, доцентом, лауреатом Міжнародної премії імені короля Данила Галицького Вадимом Артюхом: «Наукові монографії віце-президента Академії Наук «Трипільська Цивілізація», академіка Академії Наук Євразії, доктора історичних наук, професора, засновника Кафедри українознавства та директора Інституту Східної Європи Віктора Ідзя: «Науково-освітня співпраця вчених Інституту Східної Європи з вченими Австрії. Наукове видання. - Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2019р. - 40с.», «Науково-освітня співпраця вчених Інституту Східної Європи з вченими Будапешту. Наукове видання. - Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2019р. - 32с.», «Науково-освітня співпраця вчених Інституту Східної Європи з вченими Польщі. Наукове видання. - Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2019р. - 68с.» - внесли в українську та європейську науку нові конкретні, практичні напрацювання з наукового дослідження проблем європейської інтеграції, нові джерела, які слід використати українським та європейським вченим для розбудови європейської міжнародної науково-освітньої співпраці... Ці наукові праці підсумували активну міжнародну наукову, освітню та громадську діяльність незалежного Інституту Східної Європи у 2017-2019 роках»...

В обговоренні монографій доктора історичних наук, професора, академіка, віце-президента Академії Наук «Трипільська Цивілізація», академіка Міжнародної Академії Наук Євразії, академіка Академії Наук Вищої Школи України, директора Інституту Східної Європи, завідувача Кафедри українознавства Віктора Ідзя взяли участь гості Інституту Східної Європи, зокрема, голова Фонду Артистратиґа Михайла пан Михайло Кондрин та львівський меценат, отаман Ліги Українського Козацтва пан Ігор Яблонський, які пообіцяли сприяти розвитку Інституту Східної Європи...

Гостей, які виразили бажання співпрацювати з Інституту Східної Європи, Кафедрою українознавства, науковим журналом «Українознавець» було запрошено на міжнародну наукову конференцію «Єдина Європа: історичне минуле та майбутнє європейського континенту» яку Інститут Східної Європи проводитиме 6 червня 2020 року з 11 години у приміщенні Львівської обласної універсальної наукової бібліотеки, за адресою: пр. Т.Шевченка, д. 13...

З науковими працями доктора історичних наук, академіка Віктора Ідзя можна познайомитися на сайті Інституту Східної Європи - www.easterneurope.nethouse.ua та у Національній науковій бібліотеці імені Василя Стефаника. Нище подаємо фото-документи та титули презентованих книг з наукової презентації...

20 лютого 2020 року на запрошення засновника та головного редактора, директора ІСЄ, доктора історичних наук, професора, академіка В. Ідзя, відбулось обговорення XX числа наукового журналу «Українознавець»...

В обговоренні взяли участь також гості: викладачі вузів, громадські, культурні, релігійні діячі з Львова та Києва які цікавляться науковою діяльністю наукового журналу «Українознавець», що нище подані на фото-документах... Зокрема Президент Міжнародного Фонду імені «Артистратига Михайла» пан Михайло Кондрин, під час АНОНСУ та обговорення XX числа наукового журналу «Українознавець» наголосив: «... Те, що науковий журнал «Українознавець» активно функціонує в Львові в Україні вже 15 років (2005-2015pp.) і об'єднує навколо себе визначних українських на європейських вчених: істориків, філологів, філософів, українознавців, зокрема таких з України, як Петро Кононенко(філолог, мовознавець, літературознавець), Ярослав Калакура(історик), Микола Недюха (філософ), Володимир Качкан(філолог), Ян Масарик(історик, філософ. Чехія), Рудольф Ірша(історик та археолог - Словачія), Ярослав Крик(філолог та літературознавець. Німеччинка), Катерина Хоронжук(історик - міжнародник. Польща) та багато інших визначних вчених-українознавців з України та Європи, які утворюють Редакційну Раду та Редколегію наукового журналу «Українознавець», і які власне формують з вчених авторів наукових праць кожне число «Українознавця» у продовж 15 років, є цілковита заслуга його засновника та головного редактора, завідувача Кафедрою українознавства, директора Інституту Східної Європи(ІСЄ) доктора історичних наук, професора, академіка Віктора Ідзя, якому я від Міжнародного Фонду імені «Артистратига Михайла» складаю велику Подяку за титанічну наукову та організаційну працю... Надіюсь що більш детально 15 - ти літню діяльність наукового журналу «Українознавець» ми обговоримо під час Міжнародної наукової конференції «Єдина Європа: історичне минуле та майбутнє європейського континенту», яка відбудеться 6 червня 2020 року і на якій відбудеться офіційна презентація всіх XX чисел наукового журналу «Українознавець»...», наголосив на завершенні виступу від всіх присутніх Президент Міжнародного Фонду імені «Артистратига Михайла» пан Михайло Кондрин, виступ якого був зустрінутий оплесками всіма учасниками Анонсу та обговорення XX числа наукового журналу «Українознавець»...У якійсь мірі це обговорення можна вважати першою репетицією до майбутніх урочистостей і вона пройшла успішно... Познайти з працями, що опубліковані в I - XX випусках наукового журналу «Українознавець» за 2005-2020 роки можна у Львівській національній науковій Бібліотеці імені Василя Стефаника... На завершення Анонсу та обговорення, засновником та головним редактором наукового журналу «Українознавець» доктором історичних наук, професором, академіком Віктором Ідзьо було наголошено: «що в XX випуску наукового журналу «Українознавець» видруковані наукові праці наступних вчених: Бежук Ольга. Жіночі історії родини С.Федака; Васильєв Олександр, Гарсія Ернесто, Кутувий Сергій. Ставропігія, як стрижень системи соціально-статусного стимулювання у вищій школі України (обґрунтування створення відділення економіко-соціокультурних досліджень Кафедри українознавства Інституту Східної Європи; Гаркуша Володимир, Недюха Микола. Правова культура українського суспільства: спроба ідентифікації; Горгота Мирослав. Формулювання етично-моральних засад українським націоналістичним табором; Гулай Василь. Українське питання в програмах та діяльності польського військово-політичного підпілля в Західній Україні в 1930-1941 роках; Ідзьо Віктор. Стародавнє місто Щекотин та щекотинська християнська релігійна культура XIII-XIV століть; Каландрук Тарас. Лицарський чин українського парламентаря; Кардашук Микола. Гуцули – нащадки Карпів; Кобилюх Василь. Угринів та угринівчани; Кононенко Петро. Наукова проблема: національна ідея; Кукса Надія. Родинний клан Виговських: Данило Виговський – полководець, політик, дипломат; Огірко Ігор. Логіка відносності в інформаційних війнах країн сусідів; Смакота Олександр. Родинні спогади за Богдана Хмельницького та Івана Виговського; Турків Світлана. Діяльність Моніки Полянської – ігумені монастирів сестер-василіанок (1917–1945 pp.; Хитрук Василь. Чи є вихід з хаосу апокаліпсису сучасної цивілізації білої раси? До питання Реформи Освіти і політичного життя суспільств в Україні, Європі і світі; Хоронжук Катерина. Особистість Степана Бандери в контексті подій XX століття; Шпот Олексій. До питання про стародавню історію України; Щеглюк Мирон. Зображення українського козацтва на поштових марках. Рецензії: Ідзьо Віктор. Рецензія на працю «Енциклопедія Бойківщини: культура,

мова, славні імена». Головний редактор - Роман Степанович Дяків». - Київ, 2016. - 408с.; Огірко Ігор. «Фактологічний аналіз засобами історичної науки джерел з Угорщини та України». Рецензія на наукову працю Науково-освітня співпраця вчених Інституту Східної Європи з вченими Будапешту. Наукове видання. - Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2019р.; Огірко Олег. Рецензія на монографію доктора історичних наук, професора, академіка АНВШ України «Нарис історії Української греко-католицької Церкви - за свідченнями джерел російських архівів». Івано-Франківськ, «Сімик», 2020. - 48 с.; Партико Зіновій. Відгук на монографію доктора історичних наук, професора, академіка Академії Наук Вищої Школи України Віктора Ідзя «Українська держава в IX-XVI століттях». Івано-Франківськ, «Сімик», 2017. - 768с.; Хитрук Василь. «Архетип Великої Матері Північного Причорномор'я 10-8 тисячоліть до нашої ери». Рецензія на наукову працю «Зародження, становлення і розвиток Європейської Цивілізації та релігійної культури в басейні Чорного моря та на територіях прилягаючого Дністро-Дунайського міжріччя території України Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2019» директора Інституту Східної Європи, доктора історичних наук, професора, академіка Віктора Ідзя; Шилов Юрій. Відгук та доповнення до наступного видання монографії доктора історичних наук, професора, академіка АНВШ України Віктора Ідзя «Український Історичний Клуб міста Москви - 20 років громадської, науково-дослідницької та видавничої праці у 1995 - 2015 роках (Івано-Франківськ, 2015р.)». Офіційна презентація XX випуску «Українознавця» відбудеться на Міжнародній науковій конференції «Єдина Європа: історичне минуле та майбутнє європейського континенту», яка присвячена 15 - ти літтю заснуванню наукового журналу «Українознавець» (2005 - 2020рр.), яка відбудеться 6 червня 2020 року з 11 години у приміщенні Львівської обласної універсальної наукової бібліотеки (пр. Т.Шевченка, д. 13)... Вже зараз з працями, які опубліковані з XX випуску наукового журналу «Українознавець» можна познайомитися у Львівській національній науковій бібліотеці імені Василя Стефаника... Придбати XX випуск журналу «Українознавець» вже можна в центрі Львові в книжковому магазині «Глобус», який розміщується навпроти пам'ятника короля Данила Галицького...

Презентація наукової монографії директора Інституту Східної Європи доктора історичних наук, професора, академіка Віктора Ідзя «Інститут Східної Європи у 2017-2019 роках».

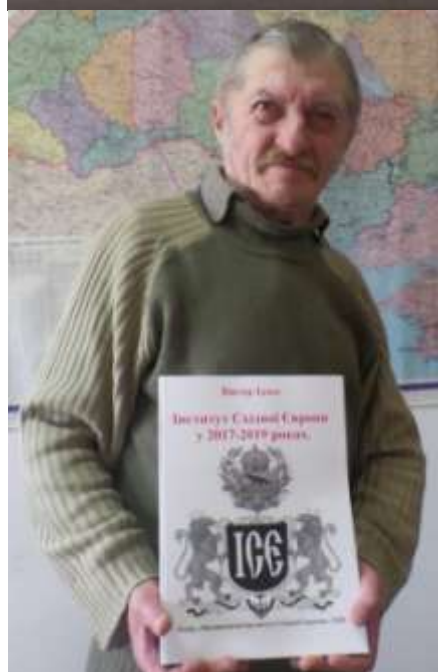
2 березня 2020 року в Інституті Східної Європи (ІСЕ), за сприянням львівського мецената, отамана Ліги Українського Козацтва пана Ігора Яблонського, якому Інститут Східної Європи складає **ПОДЯКУ (на фото поряд з автором)**, відбулась презентація наукової монографії віце-президента Академії Наук «Трипільська Цивілізація», академіка МАНС, академіка АНВШ України, доктора історичних наук, професора, засновника та директора Інституту Східної Європи Віктора Ідзя «Інститут Східної Європи у 2017-2019 роках. Наукове видання. - Львів, 2020р. - 382с.».

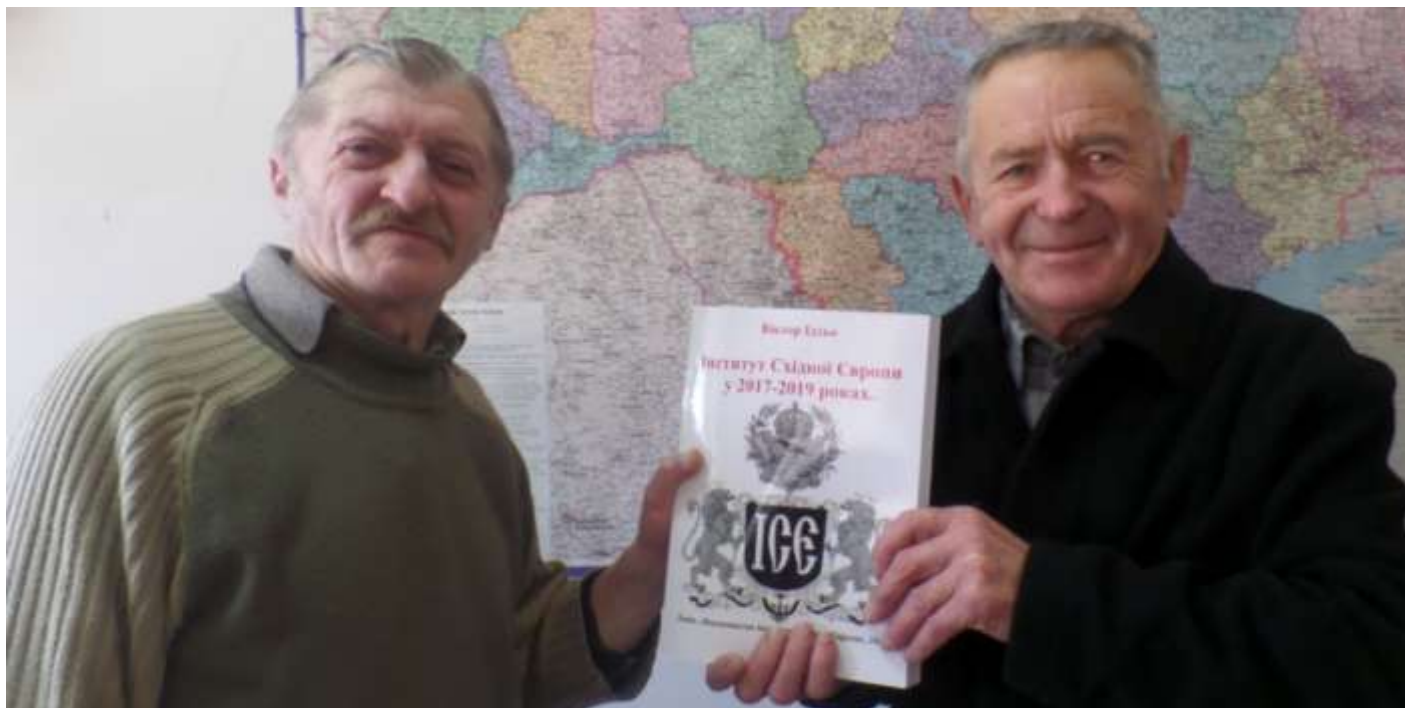
Монографія віце-президента Академії Наук «Трипільська Цивілізація», академіка Міжнародної Академії Наук Євразії, академіка Академії Наук Вищої Школи України, доктора історичних наук, професора, засновника та директора Інституту Східної Європи та Кафедри українознавства Віктора Ідзя «Інститут Східної Європи у 2017-2019 роках» приурочена 2-х літтю з часу набуття Інститутом Східної Європи(2017-2019рр.) юридичної особи внаслідок чого почалась його активна міжнародна науково-освітня, культурологічно-християнська та громадська діяльність. Рецензенти наукової монографії академіка Віктора Ідзя «Інститут Східної Європи у 2017-2019 роках. Наукове видання. - Львів, 2020р. - 382с.» шановані вчені, такі як: Васильєв О. - доктор економічних наук, професор, академік, завідувач відділення «Економіко-етно-соціальних досліджень та просування інвестиційних проєктів» Інституту Східної Європи; Гаркуша В. - доктор юридичних наук, професор Кафедри українознавства Інституту Східної Європи; Ірша Р. - доктор історичних наук, професор відділення «Словацько-української культури» Інституту Східної Європи; Калакура Я. - доктор історичних наук, професор Кафедри українознавства Інституту Східної Європи; Каляндрук Т. - доктор філософії, доцент, виконуючий обов'язки професора Кафедри українознавства, завідувач відділення «Дослідження українського козацтва», заступник директора Інституту Східної Європи; Кардашук М. - доктор філософії, професор Кафедри українознавства Інституту Східної Європи; Кононенко П. - доктор філологічних наук, професор Кафедри українознавства, Голова Вченої Ради Інституту Східної Європи; Масарик Я. - доктор історичних наук, доктор філософських наук, завідувач відділення «Словацько-української культури» Інституту Східної Європи; Недюха М. - доктор філософських наук, професор

Кафедри українознавства Інституту Східної Європи; Огірко О. - доктор філософії, кандидат фізико-математичних наук, професор, завідувач відділення «Християнська філософія» Кафедри українознавства Інституту Східної Європи; Огірко І. - доктор фізико-математичних наук, професор Кафедри українознавства Інституту Східної Європи; Партико З. - доктор філологічних наук, професор Кафедри українознавства, завідувач відділення «Філології та журналістики» Інституту Східної Європи; Пасічник Г. - кандидат філологічних наук, професор Кафедри українознавства, завідувач відділення «Прикладна лінгвістика» Інституту Східної Європи; Пасічник В. - доктор наук з державного управління, професор, завідувач Кафедрою європейської інтеграції Інституту державного управління Національної Академії державного управління при президенті України, професор відділу «Міжнародної громадянської співпраці» Інституту Східної Європи; Хитрук В. - кандидат філологічних наук, доцент, виконуючий обов'язки професора Кафедри українознавства, завідувач відділення «Карпатської духовності» Інституту Східної Європи. З монографією можна познайомитися у Львівській національній науковій бібліотеці імені Василя Стефаника та у електронному варіанті на сайті Інституту Східної Європи - www.easterneurope.nethouse.ua

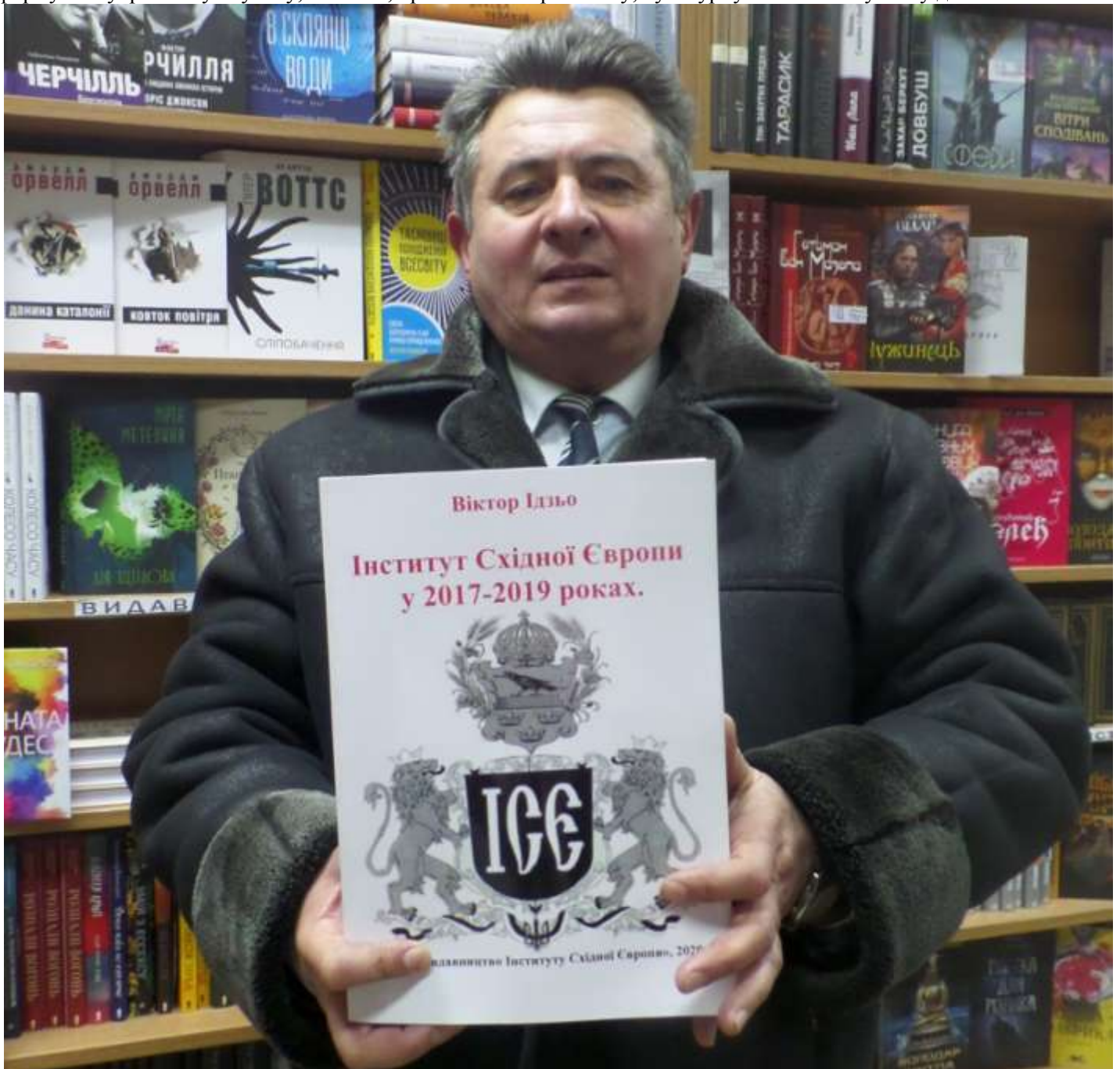
Виступаючи перед співробітниками Інституту Східної Європи, гостями зокрема кандидатом філософських наук, отцем Василем Курилом, подякувавши за сприянням у її видруку від імені Інститут Східної Європи львівському меценату, Отаману Ліги Українського Козацтва пану Ігору Яблонському, автор презентованої наукової монографії «Інститут Східної Європи у 2017-2019 роках» доктор історичних наук, професор, академік, директор Інституту Східної Європи Віктор Ідзьо наголосив: «...Наукова монографія «Інститут Східної Європи у 2017-2019 роках» дослідила науково-освітню діяльність Інституту Східної Європи з часу набуття юридичної особи з 10 липня 2017 року... При її написанні мною зроблено аналіз всіх джерел з архіву Інституту Східної Європи, Кафедри українознавства та наукового журналу «Українознавець», які мною проаналізовані та апробовані вперше. В монографії «Інститут Східної Європи у 2017-2019 роках» мною наголошено, що досліджені архівні джерела, за сукупністю їх аналізу, відтворили активну міжнародну науково-дослідну, освітню та громадську діяльність, яку Інститут Східної Європи проводив у 2017-2019 роках...

В науковій монографії «Інститут Східної Європи у 2017-2019 роках» мною вказано, що з набуття юридичної особи 10 липня 2017 року Інститут Східної Європи зробив вклад в розвиток міжнародної української науки та освіти як в Україні так і в Європі. В монографії «Інститут Східної Європи у 2017-2019 роках» мною досліджено, що Інститут Східної Європи спрямований на розвивати основи міжнародного українського наукового, освітнього, культурного, християнсько-релігійного, громадського прогресу для формування інтелектуального потенціалу в українських науковців та освітян в час, коли агресивна Росія віроломно вторглася в Україну і окупувала Крим та Донбас...

З метою реалізації міжнародних науково-освітніх, в першу чергу гуманітарних завдань, Інститут Східної Європи у 2017-2019 роках розвивав на своїй базі Кафедру українознавства, науковий журнал «Українознавець» які згідно потребами координації міжнародних науково-освітніх процесів підпорядкував ще й як структурний підрозділ Національному науково-дослідному Інституту Українознавства Міністерства освіти і науки України.

В монографії я також наголосив, що Інститут Східної Європи успадкував і продовжив наукову та освітню львівську традицію з епохи відновленого Священною Римською імперією - Галицького Королівства. Власне у XVIII столітті на основі реорганізації Ставропігійського братства, в Львові у 1788 році засновано «Львівський Ставропігійський Інститут», який до кінця XIX століття був єдиною науково-освітньою інституцією в Західній Україні, який відіграв велику роль в науково-освітньому та культурно-християнському житті українців, формуючи українську наукову, освітню, християнсько-релігійну, культурну та політичну еліту до XX століття.

Отже у науковій монографії «Інститут Східної Європи у 2017-2019 роках» я показав, що з часу реєстрації в органах юстиції України 10 липня 2017 року Інститут Східної Європи, почав активно вести міжнародну науково-

освітню та громадську діяльність, відновлювати українські науково-освітні, культурно-християнські та громадські традиції та цінності в умовах відновлення незалежності України, які постають не на пустому місці, а мають українську міжнародну історичну традицію. Власне в умовах незалежності України, що мною показано мною в монографії, Інститутом Східної Європи генеруються нові українські наукові та освітні, відмінні від попередньої комуністично-фашистської епохи, цінності, які розвивалися на засадах створеного Священною Римською імперією в Галицькому Королівстві у 1788 році Львівського Ставропігійського Інституту, який активно функціонував у Львові з XVIII по XX століття...», наголосив у висновку автор презентованої наукової монографії «Інститут Східної Європи у 2017-2019 роках» доктор історичних наук, професор, академік, директор Інституту Східної Європи Віктор Ідзьо...

На завершення презентації доктор історичних наук, професор, академік, директор Інституту Східної Європи Віктор Ідзьо запросив всіх присутніх на міжнародну наукову конференцію «Єдина Європа: історичне минуле та майбутнє європейського континенту» яку Інститут Східної Європи проводитиме 6 червня 2020 року з 11-00 у приміщенні Львівської обласної універсальної наукової бібліотеки: Львів, проспект Тараса Шевченка, дім 13.

ІНСТИТУТ СХІДНОЇ ЄВРОПИ THE EASTERN-EUROPEAN INSTITUTE

м. Львів, 79008, вул. Тесленка, д.2; тел.097-496-22-40
www.easterneurope.nethouse.ua; E-mail: ukrainoznavezz@ur.net

25 листопада 2020 року під час зібрання колективу Інституту Східної Європи (ІСЄ) відбулась офіційна інаугурація директора Інституту Східної Європи, під час якої секретар Олег Попруженко підписав і вручив для подальшої науково-освітньої та громадсько-культурної діяльності нове Посвідчення №001 перереєстрованого за європейським законодавством Інституту Східної Європи побажавши директору, доктору історичних наук, професору, академіку Віктору Святославовичу Ідзю успішної праці.

В рамках заходу відбулась презентація наукової праці директора-історика Віктора Ідзя «Міжнародні наукові конференції у 1997-2019 рр.», яка скоро буде розміщені і на сайті Інституту Східної Європи про що засвідчують подані фото-документи...

З свого боку директор Інституту Східної Європи доктор історичних наук, професор, академік Віктор Ідзьо у зверненні до колективу наголосив, що 3 квітня 2021 року Інституту Східної Європи виповнюється 20 - років (2001-2021рр.). Якщо пандемія корона-вірусу пройде то святкування ювілею відбудеться традиційно і за графіком, оскільки 3 квітня 2021 року це субота. Однак, якщо пандемія корона-вірусу не буде подолана то очевидно перенесем святкування на осінь, орієнтовно на 14 жовтня, на свято Покрови Пресвятої Богородиці, або bliшу до свята суботу, щоб гості приїхали у Львів...

До ювілею планується випуск 21 числа нашого «Українознавця» та монографії «Інститут Східної Європи у 2020 році». Ці наукові праці будемо презентувати на ювілеї...

Наші меценати, ознайомлені з такими нашими планами і пообіцяли фінансово підтримати наш ЮВІЛЕЙ, за що ми складаємо їм подяку і яких ми вже традиційно включаємо в нашу делегацію на святкування в Ватикані та соборі «Санта Марія Маджоре» 425-річчя заснування Української Греко-Католицької Церкви...

Саму ж підсумкову наукову монографію «Інститут Східної Європи 2001-2021рр.» планується видати на початку 2022 року. Ця праця, яка очевидно буде презентуватися на черговій Міжнародній науковій конференції, яку вже розпрацював відділ «Міжнародної громадянської співпраці», зокрема завідувач О.Фецяк та професор відділу В.Пасічник, яка із-за пандемії корона-вірусу не проводиться в 2014р. Власне конференція підсумує міжнародну роботу Інституту Східної Європи з 3 квітня 2001 по грудень 2021 року...

Що стосується інформаційної складової нашої діяльності, то для Інституту Східної Європи важливо, щоби усі основні напрацювання, інформація про діяльність Інституту Східної Європи, наші заходи, які розміщувалися в мережі ФСБУК також були розміщені на Сайті Інституту Східної Європи - www.easterneurope.nethouse.ua, а сам сайт до ювілею Інституту Східної Європи слід інформаційному відділу ІСЄ осучаснити та модернізувати згідно вимог нового воєнного часу... Тому прошу інформаційний відділ частину матеріалів, які поспіхом розміщувалися в мережі ФСБУК зняти, доопрацювати і до ювілею розмістити на сайті Інституту Східної Європи з тією метою, щоб популяризувати сайт і нашу працю в ІСЄ, яку ми проводимо в умовах українсько-російської

війни... Наш сайт ІСЄ повинен стати потужним українським міжнародним інформаційним рупором, який в рамках нашого СТАТУТУ повинен вносити свій посильний вклад для перемоги нашої армії, нашого народу, міста Львова у боротьбі з російським агресором... На владу надій мало... як говорить прислів'я: «Спасіння потопаючих – справа рук самих потопаючих...». Отже, наказ № 1: всім відділам ІСЄ - до праці ДРУЗІ!

На електронну пошту ІСЄ, e-mail: ukrainoznavezz@ur.net щодо подальшої науково-освітньої та культурно-християнської діяльності чекаю на побажання та пропозиції... ©Інформаційний відділ Інституту Східної Європи.

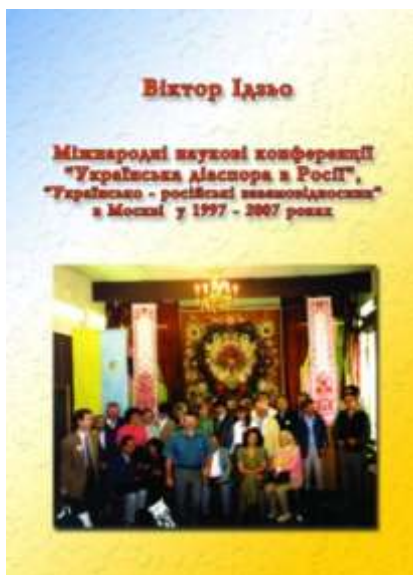
**Анон першого екземпляру наукового видання в Інституті Східної Європи(ІСЄ)
історика-ювіляра Віктора Ідзя «Міжнародні наукові конференції у 1997-2019 роках».**

В рамках святкування 60-ти ліття під час Дня Народження 25 листопада 2020 року, про яке вже була перша інформація в ФСБУЦІ від його учасника завідувача відділу «Дослідження Короля Романа Великого» ІСЄ Миколи Давидовича, відбувся анонс першого екземпляру наукової праці історика-ювіляра Віктора Ідзя «Міжнародні наукові конференції у 1997-2019 роках». - Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2020р. - 214с. Як наголосив під час анонсу автор праці директор ІСЄ, завідувач Кафедрою українознавства, засновник та головний редактор наукового журналу «Українознавець», доктор історичних наук, професор, академік Віктор Ідзьо: «Наукова праця «Міжнародні наукові конференції у 1997-2019 роках» приурочена 60 - ти літтю від дня народження, вона об'єднує троекнижжя наукових звітів з моєї науково-конференційної діяльності...

У праці на глибоко-науковому фактичному матеріалі проаналізовані міжнародні наукові конференції які я організував та провів у 1997-2019 роках... Зібраний науковий і фактологічний матеріал, що сконцентрований в праці «Міжнародні наукові конференції у 1997-2019 роках» може бути науковим дороговказом всім вченим-організаторам і науковцям, які мають потребу в організації та проведенні міжнародних наукових конференцій...». З працею вже можна познайомитися на сайті Інституту Східної Європи - www.easterneurope.nethouse.ua та у Львівській національній науковій бібліотеці імені Василя Стефаника...».

З новим науковим доробком під час святкування, ювіляра привітав квітами від колективу Інститут Східної Європи та всіх присутніх гостей - доктор Петро Ляшкевич, про що засвідчують подані нижче фото-документи...

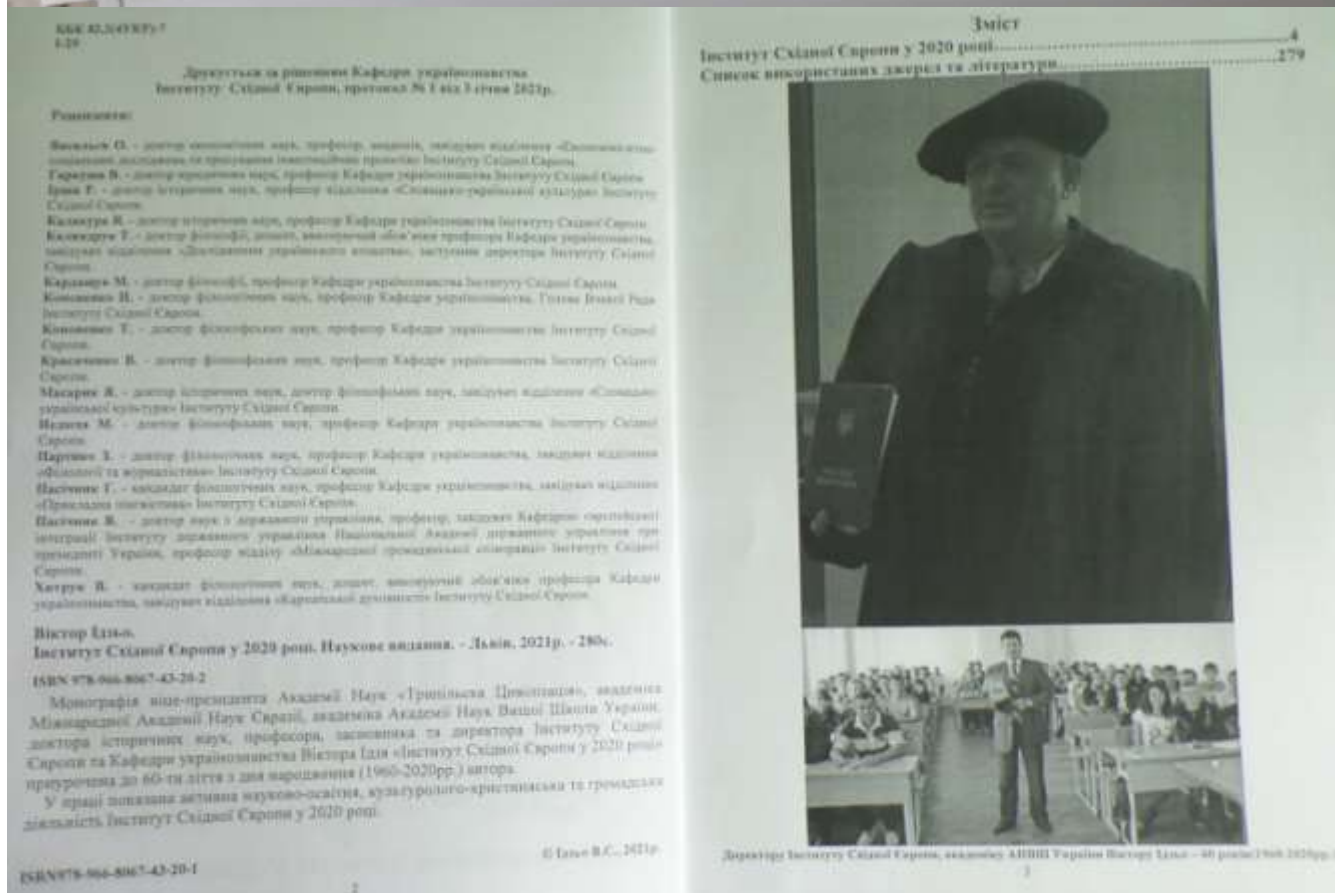
Презентація монографії історика Віктора Ідзя «Інститут Східної Європи у 2020 році».

9 січня 2021 року відбулась презентація монографії історика Віктора Ідзя «Інститут Східної Європи у 2020 році. Наукове видання. - Львів, 2021р. - 156с.»

Як було наголошено під час презентації: «...Монографія віце-президента Академії Наук «Трипільська Цивілізація», академіка Міжнародної Академії Наук Євразії, академіка АНВШ України, доктора історичних наук, професора, засновника та директора Інституту Східної Європи та Кафедри українознавства Віктора Ідзя «Інститут Східної Європи у 2020 році. Наукове видання. - Львів, 2021р. - 156с.», це звіт та підсумок активної та насиченої конкретними науково-освітніми справами діяльності колективу Інституту Східної Європи в 2020 році...».

У праці також показана активна культуролого-християнська та громадська діяльність, яку Інститут Східної Європи у проводив у 2020 році... З книгою «Інститут Східної Європи в 2020р.» можна познайомитися у Львівській національній науковій бібліотеці ім. Василя Стефаника, на сайті Інституту Східної Європи та у мережі ФСБУК.

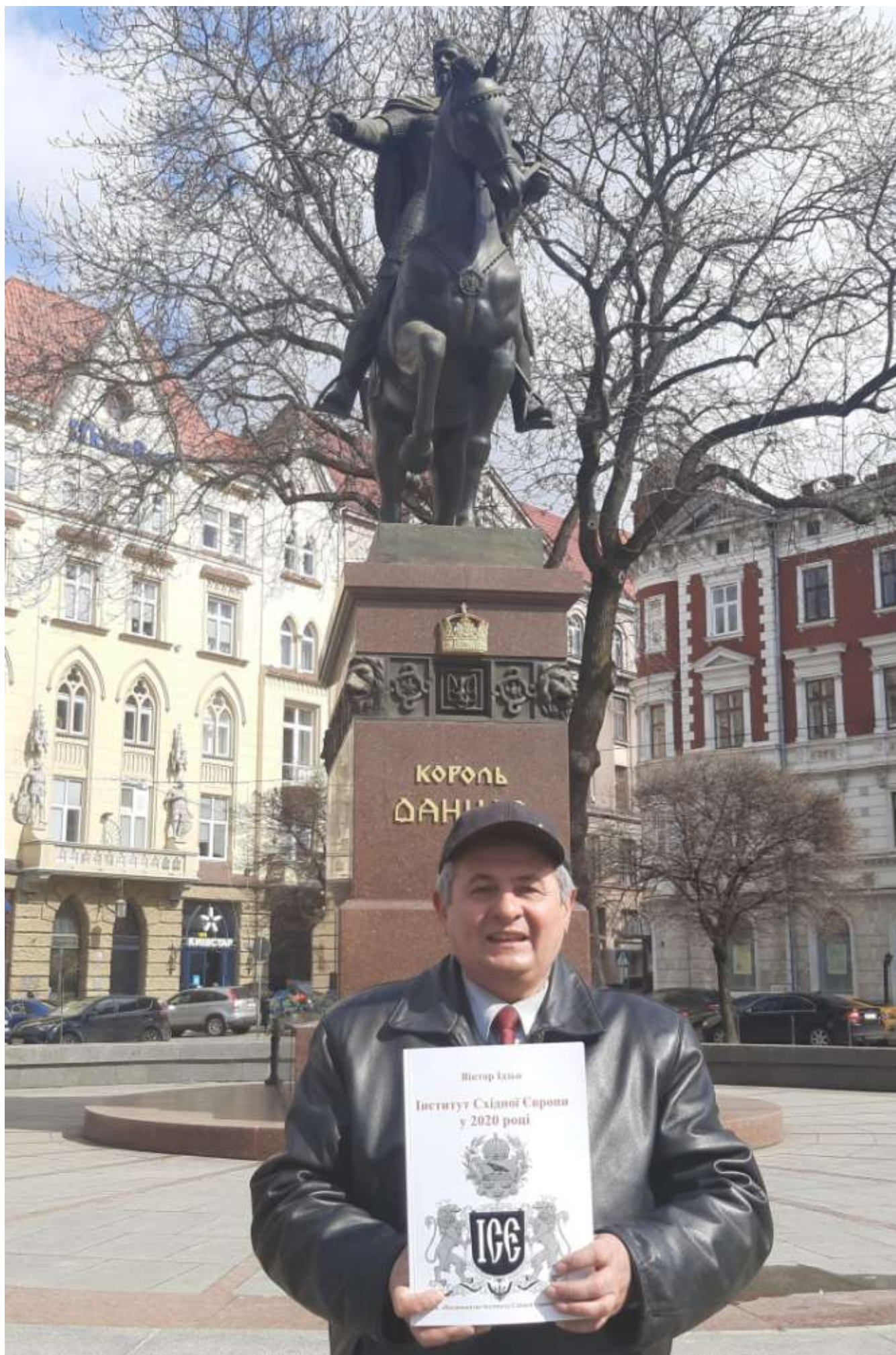

Презентація та обговорення нової праці завідувача Відділу «Санскритології» Інституту Східної Європи кандидата філологічних наук, доцента, виконуючого обов'язки професора Василя Хитрука «Енциклопедія Україновіда і Слав'янознавця. Філософсько-Історична Етимологія. (Енциклопедія III тисячоліття з паралелями від Санскриту)». - Рим-Прага-Київ-Львів, 2021р.

18 січня 2021 року в Інституті Східної Європи (ІСЄ) відбулась презентація та обговорення нової праці завідувача відділу «Санскритології» Інституту Східної Європи кандидата філологічних наук, доцента, виконуючого обов'язки професора Василя Хитрука «Енциклопедія Україновіда і Слав'янознавця. Філософсько-Історична Етимологія. (Енциклопедія III тисячоліття з паралелями від Санскриту)».

В презентації та обговоренні праці Василя Хитрука «Енциклопедія Україновіда і Слав'янознавця. Філософсько-Історична Етимологія. (Енциклопедія III тисячоліття з паралелями від Санскриту)» активну участь взяли її рецензенти: завідувач відділу «Філології та журналістики» ІСЄ, доктор філологічних наук, професор Зіновій Партико та завідувач відділу давньої української історії ІСЄ доктор історичних наук, професор, академік Віктор Ідзьо, які привітали вихід наукової праці вченого Василя Хитрука, вказали на сильні сторони та недоліки в праці і побажали подальшої активної наукової праці відділу «Санскритології» Інституту Східної Європи...

Також були обговоренні питання активізації співпраці з Кафедрами славістики Болонського та Пізанського університетів, що в Італії та Кафедрою української філології Будапештського університету, що в Угорщині після закінчення «пандемії корона-вірусу»...

У висновок наголосимо, що з нагоди 20 – ти ліття Інституту Східної Європи (2001-2021рр.), яке планується святкувати в день його заснування **3 квітня 2021 року**, працю завідувача відділу «Санскритології» Інституту Східної Європи кандидата філологічних наук, доцента, виконуючого обов'язки професора Василя Хитрука «Енциклопедія Україновіда і Слав'янознавця. Філософсько-Історична Етимологія. (Енциклопедія III тисячоліття з паралелями від Санскриту)» відділом «Філології та журналістики» Інституту Східної Європи, зокрема його завідувачем, доктором філологічних наук, професором Зіновієм Партиком рекомендовано на надання Вченою Радою ІСЄ вченому Василю Хитруку наукового звання «ПОЧЕСНОГО ДОКТОРА ІНСТИТУТУ СХІДНОЇ ЄВРОПИ»...

ВАСИЛЬ ХИТРУК

**Енциклопедія
Україновіда і Слов'янознавця**

Філософсько-Історична Етимологія.
(Енциклопедія III тисячоліття з паралелями Від і Санскриту)

ВАСИЛЬ ХИТРУК

**Енциклопедія
Україновіда і Слов'янознавця**

Гуманітарна Філософсько-Історична Етимологія.
Енциклопедія III тисячоліття з паралелями Від і Санскриту

Презентація праці історика Віктора Ідзя «Музей Лесі Українки в Ялті. Історико-фотографічне дослідження» з нагоди 150-ти ліття з ДНЯ НАРОДЖЕННЯ Лесі Українки в Інституті Східної Європи 24 лютого 2021 року. ©

25 лютого 2021 року з нагоди 150-ти ліття з ДНЯ НАРОДЖЕННЯ Лесі Українки, Інституті Східної Європи(ІСЄ) в умовах епідемії Корона – вірусу презентував нову історико-фотографічну працю історика Віктор Ідзя «Музей Лесі Українки в Ялті. Історико-фотографічне дослідження», яка приурочена також і 20-ти літтю заснування Інституту Східної Європи, яке колектив Інституті Східної Європи буде святкувати в Львові 3 квітня 2021 року. Як наголосив уже в мережі ФСБУК у своїй інформаційній статті, та під час виступу, учасник вшанування 15-ти ліття Лесі Українки, завідувач відділу «Дослідження епохи короля Руси-України Романа Великого» Інституту Східної Європи пан Микола Давидович «Леся Українка несла вогонь вогонь просвіти своєю творчістю. Вона велика поетеса, особистість, яку можна сміло поставити в один ряд з такими українськими діячками, як княгиня Ольга та іншими...». Наступним виступив завідувач відділу «Міжнародної громадянської співпраці» пан Олег Фецяк, який відзначив, що праця містить джерела з музею Лесі українки в Ялті які ми скоро не побачим, однак добре що основна діяльність музею, його експозиція, презентація праці академіка Віктора Ідзя відтворена праці...». Слід наголосити, що під презентації атор праці, доктор історичних наук, професор, академік, директор Інституту Східної Європи та завідувача Кафедри українознавства Віктор Ідзьо наголосив «... Праця «Музей Лесі Українки в Ялті. Історико-фотографічне дослідження» приурочена до 150-ти літтю з дня народження Лесі Українки та 20-ліття Інституту Східної Європи, вона історико-фотографічними джерелами висвітлює діяльність музею Лесі Українки в Ялті з 2002 по 2013 роки у співпраці з вченими Інституту Східної Європи. В праці «Музей Лесі Українки в Ялті. Історико-фотографічне дослідження» я також подаю список використаних джерел та літератури, фото-джерела, які використав при її написанні...». Підсумував презентацію яка була проведена 25.02.21 року з нагоди 150-ти ліття з ДНЯ НАРОДЖЕННЯ Лесі Українки, завідувач відділу «Філології та журналістики» Інституті Східної Європи доктор філологічних наук, професор Зіновій Партик, який наголосив, що сама презентація нової наукової праці з нагоди 150-ти ліття з ДНЯ НАРОДЖЕННЯ Лесі Українки в Інституті Східної Європи проведена дуже фахово, зроблено дійсно цікаве наукове дослідження «Леся Українка: поет, літературознавець, борець - революціонер за відновлення незалежної Української держави в 1917 році - аналіз творчості українських видань та часопису московських українців “Украинская Жизнь” в першому десятилітті ХХ століття», аналогу якому немає... Приведені чисельні нові джерела, нова наукова державницька концепція з діяльності та життя Лесі Українки, зокрема цікаво аргументовано її державницьку українську позицію в праці Леся Українка: поет, літературознавець, борець - революціонер за відновлення незалежної Української держави в 1917 році - аналіз творчості українських видань та часопису московських українців “Украинская Жизнь” в першому десятилітті ХХ століття», продемонстровано фільм, який на основі презентованої монографії Леся Українка: поет, літературознавець, борець - революціонер за відновлення незалежної Української держави в 1917 році - аналіз творчості українських видань та часопису московських українців “Украинская Жизнь” в першому десятилітті ХХ століття» розкриває державницьку позицію Лесі Українки...». На завершення виступу, завідувач відділу «Філології та журналістики» Інституті Східної Європи доктор філологічних наук, професор Зіновій Партик подякував директору Інституту Східної Європи академіку Віктору Ідзю за чудово організоване святкування в ІСЄ з нагоди 150-ти ліття з нагоди ДНЯ НАРОДЖЕННЯ Лесі Українки. Презентація праці історика Віктор Ідзьо «Музей Лесі Українки в Ялті.

Читання творів з шевченкового «Кобзаря» колективом Інституту Східної Європи 9 березня 2021 р.

9 березня 2021 року з нагоди Дня Народження Тараса Шевченка вчені Інституту Східної Європи (ІСС) після Анонсу другого видання праці історика Віктор Ідзя «Тарас Шевченко у Москві та Санкт-Петербурзі». - Івано-Франківськ «Сімик», 2021. - 54с., як наголосив уже в своєму інформаційному звіті в мережі ФСБУК, завідувач відділу « Дослідження епохи короля Романа Великого» п. М.Давидович, організували читання творів з шевченкового «Кобзаря». Кожний учасник прочитав свої любимі вірші з Кобзаря...

На завершення вшанування Тараса Шевченка з нагоди його Дня Народження було наголошено, що такі читання шевченкового Кобзаря в Інституті Східної Європи слід проводити на його День Народження і в майбутньому, оскільки твори Т.Г.Шевченка є цікаві, емоційні, повчальні, пробуджують патріотизм в українців, про що засвідчують нище подані фото-документи з вищезначеного заходу...

Інституту Східної Європи в Львові 20-років. Галицький Феномен незалежної України(2001-2021рр.).

З квітня 2021 року Інститут Східної Європи(ІСЄ) відзначає своє 20-ти ліття для колективу ІСЄ наголосимо, що історично Інститут Східної Європи успадкував і продовжив наукову та освітню львівську традицію з епохи відновленої Священної Римської імперії - Галицького Королівства. Власне у XVIII столітті в Львові у 1788 році Священною Римською імперією на нових європейських стандартах, за віденською науково-освітньою системою, засновано «Львівський Ставропігійський Інститут, який до кінця XIX століття був єдиною науково-освітньою інституцією в Західній Україні, який відіграв велику роль в науково-освітньому та культурно-християнському житті українців, формуючи українську наукову, освітню, християнсько-релігійну, культурну та політичну еліту до XX століття. Вже в умовах незалежності України, за час 20-ти літнього функціонування Інститутом Східної Європи(2001-2021рр.) науково-освітніми, християнсько-культурними та громадсько-просвітніми діячами ІСЄ генеруються нові українські наукові, освітні, культурно-християнські та громадсько-просвітні відмінності від комуністичної епохи, цінності, які розвиваються на основі міжнародної співпраці з аналогічними інституціями Європейського Союзу...

На нижче поданих фото-джерелах: засновник та директор ІСЄ, завідувач Кафедрою українознавства, головний редактор наукового журналу «Українознавець» - доктор історичних наук, професор, академік Віктор Ідзьо з шанувальниками українсько-галицької культурної епохи Галицького Королівства(1772-1918рр.), коли воно було у складі Священної Римської імперії(1772-1918рр...), братами Петром та Іваном Радківцями.

**Анонс в Інституті Східної Європи монографії історика, директора Інституту Східної Європи
Віктора Ідзя «Українська Повстанська Армія – згідно свідчень німецьких та радянських архівів».**

1 травня 2021 року, до свята Воскресіння Христового в Інституті Східної Європи (ІСЄ) відбувся науковий Анонс монографії доктора історичних наук, професора, академіка, директора Інституту Східної Європи Віктора Ідзя «Українська Повстанська Армія – згідно свідчень німецьких та радянських архівів», яка є його точкою зору на національно-визвольну боротьбу української інтелігенції, передових складових українського народу в 30-50 роках ХХ століття.

Слід наголосити, що раніше у свято Благовіщення завідувач відділу «Дослідження епохи короля Руси-України» Інституту Східної Європи пан Микола Давидович, учасник святкування, вже фото-джерелами подав «ОЗНАЙОМЛЕННЯ» вчених, меценатів та гостей ІСЄ з монографією історика Віктора Ідзя «Українська Повстанська Армія – згідно свідчень німецьких та радянських архівів» яке виклав і поширив з своїм коментарем у мережі ФСБУК.

Отже ця велика для Інституту Східної Європи подія відбулася 7 квітня 2021 року в львівському видавництві «Сполом» де ознайомлення вченими, меценатами, гостями ІСЄ з працею історика Віктора Ідзя «Українська Повстанська Армія – згідно свідчень німецьких та радянських архівів» відбулось з нагоди 20-ти ліття Інституту Східної (2001-2021рр.) який, як поданий нище «Документ від 3 квітня 2001 року», засвідчує, що «Інститут Східної Європи було засновано на базі і за участю Львівського видавництва «Сполом», активним діячем і видавцем книг якого був і є до сьогоднішнього дня (2001-2021рр.) засновник та директор Інституту Східної Європи історик-професор і академік Віктор Ідзьо... Тому на честь ювілею ІСЄ, найбільш успішну монографію історика Віктора Ідзя «Українська Повстанська Армія – згідно свідчень німецьких та радянських архівів», Видання III, «Сполом, 2021р.» яка вийшла за сприянням меценатів Івана Музики та Ігоря Гриба, яким Інститут Східної Європи склав ВЕЛИКУ ПОДЯКУ, видана до 20-ти літнього ювілею ІСЄ, власне з нею пройшло ознайомитися у видавництві «СПОЛОМ» у свято Благовіщення!

... Під час АНОНСУ 1 травня 2021 року до свята Воскресіння Христового рецензентами та фахівцями з проблематики ОУН-УПА було наголошено: «... Монографія історика Віктора Ідзя «Українська Повстанська Армія – згідно свідчень німецьких та радянських архівів» рекомендована до друку Вченою Радою Національного науково-дослідного інституту українознавства МОН України, протокол №1 від 24 січня 2005 року та Вченою Радою Інституту Східної Європи, протокол № 1 від 3 січня 2021 року. Монографія історика, директора Інституту Східної Європи Віктора Ідзя «Українська Повстанська Армія – згідно свідчень німецьких та радянських архівів» рецензована чільними вченими, фахівцями-істориками, українознавцями, державознавцями, фахівцями з українського державного управління, які за сукупністю свої фахових рецензій зробили такі ключові наукові висновки: «... Дослідження історика В.С.Ідзя «Українська Повстанська Армія – згідно свідчень німецьких та радянських архівів», це наукова точка зору українського історика, яка викладена на основі досягнень сучасної історичної науки в умовах агресії Росії в Україну та українсько-російської війни, яка триває більше 7 років. Історик Віктор Ідзьо робить глибокий, фактологічний аналіз документальних джерел з архівів, більшість яких апробує, аналізує в нових умовах у 2021 році внаслідок віроломної агресії Росії в Україну, за якою відбулася анексія Криму та частини Донбасу...

На великому фактологічному джерельному матеріалі вченим показана роль українських політичних, громадських організацій, зокрема Організація Українських Націоналістів (ОУН) та Українська Повстанська Армія (УПА) в 30-50 роках ХХ століття, також наукових культурних та релігійних діячів в історичній боротьбі українського народу під проводом ОУН та УПА за відновлення державної незалежності України в середині ХХ століття.

Дослідник з'ясував питання становлення та розвиток українського національно-визвольного руху в 30-50 роках ХХ століття, зокрема українських політичних та військових організацій ОУН та УПА з урахуванням історичних процесів, які проходили в українському суспільстві, особливо в час кристалізації у ХХ столітті в українців прогресивних політичних та військових організацій, які взяли на себе обов'язок відновлення незалежної Української держави....

Історик Віктор Ідзьо в монографії «Українська Повстанська Армія – згідно свідчень німецьких та радянських архівів» - проаналізував історію національно-визвольної боротьби українського народу в 30-50 роках ХХ століття, беручи за основу кращі традиції сучасної української та світової історичної науки, які напрацьовані нею, як в Україні, та в Європі, США, Канаді, Великій Британії, зокрема в українській діаспорі, як в попередні часи так і в останнє десятиліття після відновлення незалежності Української держави. Вчений розглянув проблеми військового та політичного протистояння ОУН та УПА проти польських, німецьких та радянських окупантів України – згідно аналізу свідчень німецьких та радянських архівних джерел. Дослідник на співставленні та критичному аналізі джерел встановив відношення керівництва ОУН та командирів УПА до формування німецькими окупантами на території України дивізії «Галичина», висвітлив позиції польського, німецького та радянських тоталітарних режимів до проводу ОУН та командирів УПА на основі джерел з надзвичайно таємних архівів цих тоталітарних українофобських режимів, архіву ОУН, УПА, зокрема німецької військової документації та радянських військових архівів...

Особливу увагу історик Віктор Ідзьо у монографії «Українська Повстанська Армія – згідно свідчень німецьких та радянських архівів» сконцентрував на ролі керівництва УПА та політичного проводу ОУН у створенні Української Головної Визвольної Ради (УГВР), яка уособила консолідуючу політичну владу всього національно-визвольного руху в Україні в 40-50 роках, висвітлив політичну, культурну, пропагандистську діяльність УГВР, її склад, документи, постанови на основі яких доказав, що УГВР дійсно була всенародним політичним і керівним органом національно-визвольної боротьби українського народу в 40-50 роках ХХ століття.

Монографія історика Віктора Ідзя «Українська Повстанська Армія – згідно свідчень німецьких та радянських архівів» з'ясувала військову стратегію, тактику та озброєння УПА, які дали можливість національно-визвольному рухові впродовж 40-50 років вести активну боротьбу з всіма окупантами України. Слід наголосити, що військова стратегія та тактика ОУН-УПА у веденні війни з агресорами може сьогодні пригодитися українській армії на 7 році протистояння з російським агресором і привести Росію до повного військового і політичного колапсу...

В праці також розглянуті проблеми політичного протистояння ОУН та військового УПА з ворогами та окупантами України, висвітлені свідчення, побажання учасників національно-визвольної боротьби українського народу в 40-50 років, керівників УГВР, провідників та членів ОУН, командирів та воїнів УПА, які можуть пригодитися сьогодні українській армії в протистоянні з російським агресором на українсько-російському фронті...».

Отже, як наголосили рецензенти «... завдяки такому науковому новаторському підходу, монографія історика Віктора Ідзя «Українська Повстанська Армія – згідно свідчень німецьких та радянських архівів» постає методичним посібником для українських воїнів на фронтах українсько-російської війни, оскільки монографія розглянула проблеми військового та політичного протистояння Організації Українських Націоналістів та Української Повстанської Армії проти польських, німецьких та радянських окупантів України в 30-50 роках, яке привело в 1991 році до відновлення незалежності України. Якщо б не було б цієї довготривалої безкомпромісної боротьби ОУН, УПА, УГВР як вірно наголосив історик Віктор Ідзьо, не було би розвалу СРСР та відновлення Української держави, а отже консолідована діяльність УГВР, ОУН, УПА консолідували український народ для боротьби за відновлення незалежної Української держави... Очевидно, що нинішня затяжна українсько-російська війна теж проведе Україну до перемоги...».

У висновок рецензентами наголошено: «... що істориком Віктором Ідзьо проаналізовано джерельну базу яку раніше до 2013 року почерпнуто із «Російського Центру збереження і використання документів новітньої історії», «Центру збереження історико-документальних колекцій», «Головного Архіву Російської Федерації», «Російської Державної Бібліотеки в Москві» і т.д., яка є дуже цінною, і яка засвідчує про агресивну природу Росії в нищ час...».

Автор складає ПОДЯКУ меценатам: Івану Музиці та Ігорю Грибу за сприяння у виданні монографії.

Офіційна презентація монографії доктора історичних наук, професора, академіка Віктора Ідзя «Українська Повстанська Армія – згідно свідчень німецьких та радянських архівів» планується 14 жовтня 2021 року у свято Покрови Пресвятої Богородиці під час офіційного святкування 20-ти ліття ІСЄ(2001-2021рр.).

Інститут Східної Європи
Eastern-European Institute

ВІКТОР ІДЗЬО

Українська Повстанська Армія – згідно зі свідченнями німецьких та радянських архівів

Монографія
видання третє

Львів • СПОЛОМ • 2021

Про автора

Віктор Ідзьо –

директор Інституту Східної Європи, завідувач Кафедри українознавства, засновник та головний редактор наукового журналу «Українознавець», доктор історичних наук, професор, академік, віце-президент академії наук «Трипільська Цивілізація», академік АНВШ України, академік Міжнародної

Академії Наук Євразії, провідний науковий співробітник Інституту Українознавства Міністерства освіти і науки України, професор університету «Львівський Ставропізіон», професор Римського університету Павла Апостола, лауреат премії ім. Академіка Івана Крип'якевича, лауреат міжнародної премії короля Данила Галицького, перший віце-президент міжнародної Асоціації українознавців «Україна та світове українство», член президії Світової Наукової Ради при СКУ.

Автор понад 80 наукових монографій та брошур та 850 наукових статей з історії України, Росії, Польщі, опублікованих у наукових та науково-популярних виданнях.

79008, Україна, Львів, вул. Краківська, 9, тел.: (0322) 35-17-10, факс: (0322) 97-55-47,
www.u-u-m.boom.ru, e-mail: spolom@sc.net.ua, tw@aha.ru, stavropigion@ukr.net

3 квітня 2001 року.

Львів

**Засідання науково-освітнього колективу Університету «Львівський Ставропігон»
з нагоди утворення Інституту Східної Європи при Університеті «Львівський Ставропігон»**

На першому організаційному засіданні ініційованим організатором утворення Інституту Східної Європи (ICE) при Університеті «Львівський Ставропігон» (УЛС), професором Віктором Ідзьо присутні: засновник та директор, проф. В.Ідзьо, проф. П.Кононенко, проф. Я.Дашкевич, проф. М.Пришляк, проф. О.Романів, проф. Р.Мокрик, проф. В.Грабовешський, проф. І.Огірко, проф. М.Недюха, проф. Б.Возницький, доц. В. Гаркуша, доц. Т.Кононенко, доц. Я.Кміт, доц. О.Огірко, доц. С.Борзенко, науковці: В.Артюх, В.Смичок, В.Гаюк, Т.Калиндрук, В.Кобилюх...

За клопотанням присутніх вчених, ректор Університету «Львівський Ставропігон» Роман Мокрик, затвердив утворення при Університеті «Львівський Ставропігон» Інституту Східної Європи, як науково-дослідну українознавчу організацію. Після широкого обговорення концептуальних засад всіма присутніми вченими, призначив засновника ICE професора Віктора Ідзьо - директором Інституту Східної Європи.

Таким чином 3 квітня 2001 року на засіданні вчених УЛС було затверджено утворення Інституту Східної Європи, як науково-дослідної українознавчої організації, призначено посадову особу - директора Інституту Східної Європи при Університеті «Львівський Ставропігон» - професора Віктора Ідзьо.

3 концептуальною промовою виступив затверджений ректором Університету «Львівський Ставропігон» Романом Мокриком, директор Інституту Східної Європи при Університеті «Львівський Ставропігон» професор Віктор Ідзьо, який наголосив: «Шановний ректоре Університету «Львівський Ставропігон» пане Романе Мокрику, шановний проректоре Ярослав Кміт, хочу подякувати за утворення Інституту Східної Європи.

Наголошу, що дякуючи вашим зусиллям, як активних організаторів, 12 у лютого 2001 року у Львові постав відроджений новий український освітній заклад - Університет «Львівський Ставропігон».

Сьогодні 3 квітня 2001 року, на першому організаційному засіданні, за вашою підтримкою та згодою, при Університеті «Львівський Ставропігон» засновано Інститут Східної Європи, який ставить нові завдання - розбудову української наукової системи на українських науково-освітніх історичних та культурно-християнських традиціях. Наголошу, що у 1788 році в епоху входження Галицького королівства в Священну Римську імперію, після 1772 року, на основі реорганізації Ставропігійського братства, засновано Львівський Ставропігійський Інститут. До кінця XIX століття Львівський Ставропігійський Інститут був єдиною науково-освітньою інституцією в Західній Україні, який відіграв велику роль в науково-освітньому та культурно-християнському житті, формуючи українську наукову, освітню, християнсько-релігійну, культурну та політичну українську еліту.

Сьогодні у 2001 році, його продовжувач, заснований у 1788 році Львівський Ставропігійський Інститут - Інститут Східної Європи, на новому витку історії, буде розвивати основи українського наукового, соціально-культурного, християнського-релігійного прогресу для формування інтелектуального потенціалу в українських науковців та освітян. З метою реалізації науково-освітніх, в першу чергу гуманітарних завдань, Інститут Східної Європи відкриє профільні науково-дослідні відділення та кафедри, для вивчення різнопрофільних наукових проблем... В процесі розвитку Інституту Східної Європи буде засновано і фаховий друкований орган - науковий журнал. Хочу наголосити, Інститут Східної Європи відкривається при Університеті «Львівський Ставропігон» як науково-освітня організація з метою вивчення країн Східної Європи.

Сама ідея відкриття Інституту Східної Європи при Університеті «Львівський Ставропігон» спрямована на протидію старим комуністичним науково-освітнім інститутам УРСР та розвитку нових українських науково-освітніх національних історичних закладів...

Надіюсь, що ближнім часом Інститут Східної Європи при Університеті «Львівський Ставропігон» буде взятий на фінансовий баланс Університету «Львівський Ставропігон», в ньому буде відкрито нові кафедри, які розпочнуть науково-дослідну українознавчу роботу.

Чекаємо на швидке затвердження Інституту Східної Європи рішенням Засідання та Вченого Ради Університету «Львівський Ставропігон».

З повагою на подальшу співпрацю -

Директор Інституту Східної Європи
при Університеті «Львівський Ставропігон»,
професор Віктор Ідзьо

Підсумкове обговорення всіх наукових видань доктора історичних наук, професора, академіка Віктора Ідзя виданих в Інституті Східної Європи в 2020 році з співпраці з українською науково-освітньою та культурно-християнською громадськістю в Польщі.

5 травня 2021 року в Інституті Східної Європи (ІСЄ) за участю членів Вченої Ради, завідувачів відділів, вчених та професорів ІСЄ, членів редакційної ради та редколегії наукового журналу «Українознавець», за ініціативи Відділу «Міжнародної громадянської співпраці» Інституту Східної Європи, зокрема доктора наук з державного управління, професора відділу «Міжнародної громадянської співпраці» Інституту Східної Європи Василя Пасічника, відбулось підсумкове обговорення всіх наукових напрацювань директора Інституту Східної Європи доктора історичних наук, професора, академіка Віктора Ідзя з «Польського Архіву Інституту Східної Європи», які видані вченим у 2020 році: 1. Віктор Ідзьо. Українське міське політичне, торгово-економічне та культурно-релігійне життя у IX-XIV століттях на прикладі стародавнього українського міста Любачева. 2. Віктор Ідзьо. Християнська культура давнього Перемишля за свідченнями археологічних джерел починалася з перемишльського замку. 3. Віктор Ідзьо. Співпраця Інституту Східної Європи з Щецінським відділом Об'єднання українців в Польщі. 4. Віктор Ідзьо. Співпраця Інституту Східної Європи з Перемишльським Відділом Українського Історичного Товариства в Польщі. 5. Віктор Ідзьо. Інститут Східної Європи у співпраці з українською греко-католицькою громадою міста Ярослава що у Польщі. 6. Віктор Ідзьо. Село Радруж - культурно-християнський центр Любачівської землі. Історико-фотографічне дослідження. 7. Віктор Ідзьо. Інститут Східної Європи у співпраці з українською греко-католицькою громадою міста Любачева що у Польщі. 8. Віктор Ідзьо. Співпраця Інституту Східної Європи з українською громадою Тшеб'ятова Об'єднання українців в Польщі. 9. Віктор Ідзьо. Інститут Східної Європи у співпраці з Перемишльським відділом Об'єднання репресованих українців у Польщі. З працями вже можна познайомитися на сайті Інституту Східної Європи, у Львівській національній науковій бібліотеці імені Василя Стефаника та ув мережі ФСБУК.

Відзначення Дня Народження завідувача відділу «Міжнародної громадянської співпраці», юриста Олега Фецяка в Інституті Східної Європи. ©

В рамках відзначення Дня Народження завідувача відділу «Міжнародної громадянської співпраці» Інституту Східної Європи(ІСЄ), юриста Олега Фецяка, якого привітали з Днем Народження всі завідувачі відділами ІСЄ, зокрема палко і яскраво в самому центрі Львова біля мерії - завідувач відділу «Дослідження короля епохи Руси-України Романа Великого» Микола Давидович, професор Василь Пасічник, директор ІСЄ професор, академік Віктор Ідзьо...

Завідувачу відділу «Міжнародної громадянської співпраці» Інституту Східної Європи, юристу урочисто була подарована наукова монографія директора ІСЄ доктора історичних наук, професора академіка Віктора Ідзя «Українська Повстанська Армія – згідно свідчень німецьких та радянських архівів» на яку надали позитивні рецензії доктор наук з державного управління, професор Василь Пасічник, доктор філологічних наук, професор, Голова

Вченої Ради ІСЄ Петро Кононенко та ніші.

В рамках відзначення Дня Народження завідувача відділу «Міжнародної громадянської співпраці» Інституту Східної Європи(ІСЄ), юриста Олега Фецяка відбулось і обговорення I розділу наукової монографія директора ІСЄ доктора історичних наук, професора академіка Віктора Ідзя «Українська Повстанська Армія – згідно свідчень німецьких та радянських архівів, - «Військове та політичне протистояння ОУН та УПА проти польських, німецьких та радянських окупантів України», про що засвідчують нище подані фото-джерела. З I розділом праці обговореної праці про УПА пропонуємо сьогодні познайомитися і друзям в мережі ФСБУК.

Розділ I.

Військове та політичне протистояння ОУН та УПА проти польських окупантів України. ©

Як засвідчує аналіз джерел радянських архівів: «протистояння Української Повстанської Армії(УПА) та Організації Українських Націоналістів(ОУН) польському державному терору II Речі Посполитої над українським народом у 1931-1939 роках, а згодом польському комуністичному режиму, являється наслідком взагалі «Доктрини безкомпромісної широкомаштабної боротьби ОУН» за незалежність України.

Як наголошують у праці «Політичний терор і тероризм в Україні» автори з Інституту Історії НАНУ: «Після ліквідації ЗУНР та завершення польсько-більшовицької війни в 1920 році, західно-українські землі, які були окуповані поляками, українці ЗУНР стали жорстоко експлуатовані як політично, соціально-економічно так і культурно-національно. Офіційна Варшава, керманичі II Речі Посполитої, у своїй доктрині намагалася витравити в українського народу, інтелігенції ідею утворення Української держави.

В 1920-30 роках польська влада організувала насилля яке розпочала з залякування українського народу. Для цього використовувались грабунки, моральне і фізичне знищення».

В українців не було іншого вибору як політичного, військового і терористичного протистояння польським окупантам. Польща сама створила фактично ОУН і призвела її до активної діяльності, заборонивши все українське і розпочавши жорстоку колонізацію українського народу. Нагадаємо, що українцям було обіцяно в рамках Речі Посполитої, Українську Автономію: Власний Уряд, Сейм, пресу, школу, університети і т .д., а натомість українці отримали – терор польської фашистської влади, яка уклала союз з Гітлером і копіювана його дії... Про це в Польщі мовчать, та секретні документи це засвідчують...

Як засвідчують документи з архіву польської контр-розвідки (1919-1939рр.), які знаходяться у Москві, польський тероризм і фашизм над українцями дістав статус державного зраду ж після ліквідації ЗУНР, зрада польського уряду договору з Українською Народною Республікою (УНР), та сепаратний договір з більшовицькою Росією, ось яскравий приклад польського суспільно-політичного дволиччя, після якого розпочався польський геноцид над українським народом на жорстоко завойованих та колонізованих польськими загарбниками, українських землях, не даремно в СРСР 1 вересня 1939 року знайшов привід «взяти під “захист” західні області України, які потерпали від польського свавілля-геноциду»...

Сьогодні, як вважаю деякі українські праві політики: «Польща вичікує, коли упаде Україна, щоб за «джельтменською угодою з Путіним» знову анексувати Галичину, тому “Адвокат України – Польща???” не тільки мовчить, ай поруйнував всю військову техніку БМП та іншу... в угоду Москві, в час найжорстокішого протистояння українців на сході з московитами», які сьогодні зривають військові склади зброї в Україні, Чехії, Болгарії, тероризують «новачком» Європу... Збитий московитами літак біля Смоленська, де трагічно загинула вся польська сучасна еліта, нічого поляків не навчив...

Дуже вже дволичний і підступний цей «Адвокат України», дуже вже Польща хоче Галичину, однак Польща не дочекається нашого краху...

Та повернімося до історії ХХ століття, як засвідчують документи, польських секретних служб, що зберігаються у Москві в середині 30-х років домінуючою силою в суспільно-політичному житті II Речі Посполитої стала польська армія та спец-служби. Як засвідчують архіви польської контр-розвідки, військове керівництво II Речі Посполитої взяло рішучий, жорстокий курс на полонізацію українського народу в Галичині та на її західних волинських теренах. Військові каральні загони знищували українських військовиків, томили їх військових концентраційних таборах, де їх гинуло тисячами. Величезна кількість фактів терору польського уряду та спец-служб над українською інтелігенцією, політичні та побутові вбивства, організація кримінальних та політичних справ, це тема окремого серйозного наукового дослідження, яке можливе в майбутньому, сьогоднішні «коритники», що обсіли «радянські науково-фейкові інституції...» не в змозі із-за об'єктивних причин це зробити...

Сьогодні вже відкриті московські архіви з проблеми Польської окупації Галичини в 1923-1939рр., вже стали відомі чисельні документи які, дають всі підстави науково виокремити в фактор наукового дослідження польський фашизм і поставити тоталітарний режим Пільсущого, як польського фашистського диктатора, і як виразника політики польського фашизму, зокрема щодо українців, на одну лаву з фашизмом італійським, німецьким і російським та прирівнявши Пільсущого до Мусоліні, Гітлера і Сталіна... Всі ці диктатори були проти незалежної України, та народного національного українського народолюбна ХХ століття, сина священика УГКЦ і глибоко духовної християнської людини - Степана Бандери. Як засвідчують проаналізовані нами документи, які знаходяться в російських секретних архівах, можна наголосити, що кристалізація Української Військової Організації(УВО) - це виклик польському реваншизму, польському фашизму, польській зухвалості та жорстокості у політично-державному, національно-культурному та суспільно-побутовому обширі щодо українського народу та інтелігенції...

В польських таємних джерелах II Речі Посполитої за період 1923-1939 років засвідчено сотні, тисячі вбивств та катувань українських політичних, громадських, культурних та релігійних діячів в тому числі знущання над митрополитом Української Греко-Католицької Церкви Андреем Шептицьким, польською фашистською верхівкою, її репресивним знаряддям, польською військовою контр-розвідкою та розвідкою.

Всі їх напрацювання повністю захоплені та проаналізовані і взяті на озброєння союзниками: німцями і росіянами епохи «Пакта Молотова-Рібентропа». Таємні джерела польських секретних архівів, щодо терору над українцями, що нині є в Москві, та копія Архіву контр-розвідки та польської розвідки, які були захоплені німцями і в копіях передані Сталіну, а останнім свої копії польських архівів Гітлеру, скоро будуть опубліковані Російською Академією Наук, всі вони засвідчують що тисячі українських, політичних, культурних, релігійних та громадських діячів були закатовані в епоху окупації Західної України фашистським режимом II Речі Посполитою, яка за зухвалістю тогочасних сусідів нічим не поступалась конц-таборам Італії, Німеччини та радянської Росії.

Політичні, соціально-економічні вбивства в 20-30-х роках ХХ століття перекинулися на незадоволених українських міщан та селян, до яких польська фашистська влада застосувала жорстокі репресії, фабрикувала політичні і кримінальні справи за національною, мовною та культурною ознакою.

Як бачимо із сукупності проаналізованих джерел, окупаційна польська влада польських фашистів навіть переслідувала тих, хто передплачував українські газети, посилав дітей до українських шкіл, заповнював анкети офіційних документів українською мовою. Владою II Речі Посполитої переслідувались особи, які носили вишивані сорочки. Всі ці суспільно-політичні елементи трактувались польським фашистським урядом та польськими спец-службами, як особи нелояльні до польської фашистської влади. І нічого тут дивного немає, це нормальна поведінка польської фашистської еліти, яка брала приклад з сусідів, зокрема з фашистської Італії, Німеччини, з якими були укладені угоди про

всесторонню співпрацю. Така ж угода про співпрацю була укладена і з людиноненависницькою та українофобською імперією СРСР.

За обставин співпраці з фашистською Німеччиною, архівні джерела, які ще Польщею і сьогодні утаємничуються, як і методи та форми терору та тероризму проти українців, які II Річ Посполита в 30-роки перейняла в італійських та німецьких фашистів. Ці методи терору впроваджувалися в українські міста та села для "заспокоєння українців", вони точно такі, які німецькі фашисти використовували коли вступали в Австрію та Судети. Польські каральні війська вступали в Західну Україну, де жорстоко придушували виступи українських міщан та селян. Міністр внутрішніх справ Польщі, так пояснював терор над українцями: "що переслідуються тільки ті хто не хоче пускати військових в свої оселі для ревізії...".

Загалом, за офіційними свідченнями польських таємних документів, було затримано 2000 українців, 1143 віддано до суду. Польськими окупаційними військами було пограбовано більше як 53 українських села. Як засвідчують архівні документи польської контр-розвідки, користуючись нагодою, та перекладаючи наказ на польську поліцію, вдалося інспірувати "ніби то законне вбивство" Крайового провідника Організації Українських Націоналістів в Західній Україні Ю.Головінського. Щоб приховати тортури від суду, та європейської громадської думки, польська поліція знеможеного від побиттів і катувань і не претомного вивезла, Ю.Головінського на слідчий експеримент. Як бачимо із документів Крайовий Провідник ОУН не те що не міг втікати, але й навіть ходити, однак за "офіційною версією польських властей Ю.Головінський був убитий при спробі втечі".

Як бачимо із цих же польських архівних документів українські політичні кола намагалися повідомити світову та європейську громадськість про репресії та фактичний геноцид польського фашистського уряду над українським народом. В німецькій, італійській, австрійській, іспанській, американській та канадській пресі появилися документи, фотографії, які засвідчували злочини польського уряду, польських секретних служб над українським населенням. В Європі було складено «Чорну книгу» терористичної діяльності Польщі проти українського народу, яка звинувачувала окупантів-поляків в геноциді українського народу.

Ця «Чорна Книга» була передана в Лігу Націй, яка скерувала до Польщі міжнародну комісію для проведення слідства, а українські послы в польському сеймі направили також від себе в Лігу Націй офіційну скаргу на польську владу.

Своєю діяльністю польська влада змусила самоорганізуватися та прискорити діяльність ОУН і очолити захист українського народу, стати на чолі в боротьбі з польськими поневолювачами. Як бачимо із радянських документів, які в цей час (нейтральні в своїй висвітненні діяльності ОУН), після вбивства членами ОУН міністра внутрішніх справ Польщі Б.Перацького, який найбільше запламував себе в геноциді над українським народом, за розпорядженням президента І.Мосніцького від 17 червня 1934 року вперше в Польщі не скриваючись від європейської політичної практики, задовго до фашистських конц-табрів, де поляків в цьому питанні можна назвати вчителями фашистів, було утворено концентраційний табір для українських політичних в'язнів. Безпосередньо за організацію концтабору відвідав польський воєвода К.Бернацький, якого сучасники характеризували, як "страшного садиста, розумово не зовсім нормального". Місцем розміщення табору стало містечко Береза Картузька у Білорусі. Конц-табір був оточений гострим частоколом, ровом та колючим дротом (все як у німецьких фашистів в майбутньому).

Відкрили концтабір 17 червня 1934 року видні діячі Організації Українських Націоналістів: Р.Шухевич, Д.Грицай, В.Янів. Оскільки в подальшому німецькі фашисти практично скопіювали польську фашистську модель й перейняли на задоволення свого терору та садизму, то ми коротко охарактеризуємо європейських (оскільки ще є російські більшовики) польських вчителів "конц-табірного руху".

Як засвідчують надзвичайно таємні документи польських спец-служб епохи II Речі Посполитої, можна наголосити на двох фазах функціонування польського конц-табору Береза Картузька. Як бачимо, що за весь час українців, як політичних в'язнів у першій фазі з 1934 по 1937 роки було, за офіційними даними 176, по неофіційних, замордованих, закатованих в час слідства, загинуло від хвороби, втекли до часу приїзду, пропали безвісти і. т. д, за свідченнями польської сторони 324 українця (у більшій мірі всі члени ОУН).

На початку 1938 року, коли рух ОУН в Польщі посилювався, польська влада безапеляційно кинула до конц-табору "Береза Картузька" - 4500 українців.

Як бачимо із архівних документів, першим комендантом концтабору був Грефнер, а з січня 1935 року Ю.Камалє. Відносини влади українських політичних в'язнів та членів ОУН були невиносимими, їх можна порівняти та утотожити з німецькими конц-таборами. Порівняльний аналіз джерел дає право наголошувати, що до українців в концтаборах німці відносилися набагато гуманніше ніж поляки в Березі Картузькій. Як засвідчували члени ОУН, які там сиділи: «побої (приставляли до спини дошки і били молотами), примусова фізична праця, щоб зламати волю, і все бігом, постійні причіпки, без будь-якої вини карцери, заборона розмовляти один до одного українською мовою і т. д.

У камері у середньому тіснилось по 40 в'язнів, не було ні лав ні столів, підлога бетонна. Щоб в'язні не сідали їх поливали водою. У більшості українські в'язні після виходу на волю мали підірване здоров'я, а то й просто помирали. Так, Т.Бульба-Боровець, отаман першої частини УПА, “заробив” у Березі Картузькій - епілепсію... ».

Як засвідчують документи в середині 30-х років уряд II Речі Посполитої бере рішучий курс на боротьбу з українським народом. Першим політичним та терористичним актом була полонізація українського населення на Волині та Галичині. Особливо жорстокими були репресії польської влади проти ОУН. Польські військові загони та католицьке духовенство створили нестерпну атмосферу для українського народу, що застало українських міщан та селян поповнити лави ОУН. Особливе політичне загострення між поляками і українцями відбулось в час відновлення Української державності на Закарпатті.

Вже 11 жовтня в час проголошення Карпатської України в Львові в соборі Святого Юра відбулась урочиста молебень, після якого розпочалась маніфестація біля угорського консульства. В подальшому падіння Карпатської держави спричинили жалобні богослужіння по всій Західній Україні. За все вище описане польський уряд розпочав на окупованих українських землях ще більший державний терор, особливо на передодні польсько-німецької війни.

Результатом державного терору та репресій II Речі Посполитої пройшло відчуження українців від поляків, наростання ролі ОУН в українському суспільстві, яка повела з польською владою боротьбу не на життя, а на смерть.

Український історик і політолог І.Лисяк-Рудницький вірно охарактеризував політику міжвоєнної Польщі щодо українців словами Талейрана: ”Діяльність поляків це гірше ніж злочин, це дурість. Замість того, щоби дати українцям, як обіцялось, автономію, університети, школи, розвивати українську культуру, поляки фактично своєю тоталітарною владою розпочали епоху фашизму і безсумнівно натрапили на відчайдушний опір українського народу, який очолила Організація Українських Націоналістів, що фактично засобами ОУН, та ситуацією наростаючої могутності Німеччини привело до ганебної загибелі Польщі. Великий урок для поляків полягає в тому, що захопившись придушення українського національного життя, шляхом жорстокого терору та насилля, вони не помітили, як на них прийшов ще більш вишуканіший терор фашистської Німеччини. Побачивши, як гине Польща під німецькою окупацією, українці не захищали її, переконавшись за десятиліття, що Польща для них у продовж II Речі Посполитої, була чужою, ворожою, злочинно силою...”.

Слід наголосити, що це тероризм польської державної влади породив українсько-польську ворожнечу, яка є однією з найтрагічніших сторінок Другої світової війни, де сьогодні поляки хочуть свої злочини різними методами перекласти на українців... Однак документи московських архівів польських спец-служб говорять зовсім інше..., а говорять про Польщу як терористичну державу, щодо українців. Очевидно сьогодні Москва цих архівів опублікуванням і шантажує Польщу і схиляє до співпраці з нею, до проекту «поділу України..», покрайній мірі угорці на таку співпрацю з проблеми «Закарпаття» з Москвою пішли...

Як засвідчують документи, винищення населення з українських етнічних українських земель, які до війни входили до складу Речі Посполитої (Грубешівщина, Холмщина, Володарщина, Перемищина, Посяння території річок Буг і Сян привели до жорстокого протистояння і кровопролиття.

Як бачимо польські екстремісти розпочали вбивства українського населення з 1942 року, де в один момент їх жертвами польських фашистів стали 2000 тисячі українців. В цей же час польські націоналісти заохочені німцями розпочали терор проти українського населення на Волині де разом з німецькими фашистами спалили українські села: Костюхівку, Вовчицьк, Яблоньку, Довжицю і Загорівку. Спільно з польською поліцією польські фашисти спалили на Хорохівщині 22 українських господарства і розстріляли близько 100 українців. При цьому поляки підкидали в українську оселі

компромат у вигляді зброї та боєприпасів, а опісля звітували перед німцями та провокуючи ще більший терор фашистських окупантів.

Саме внаслідок польських провокацій та польського терору над українцями, стався погром декількох українських сіл Горохівського р-ну, де найбільше постраждали мешканці с.Княже, де 10 квітня було вбито 172 особи і спалено 40 господарств. Мордування поляками українців за посередництвом фашистів є найдикишим проявом польського фашизму.

В подальшому, як бачимо із документів московських архівів, поляки організували з німецькими фашистами “пацифікацію” Волині, де окрім польської поліції, яка слугувала фашистам і репрезентувала польський уряд та народ, брала участь польська жандармерія з Генерального губернаторства, що прибула до Луцька для терору над українським населенням у травні 1943 року. Особливу жорстокість під час нападів на українські села виявили польські підрозділи “жандармерія мотоциук”.

До початку 1943 року так звана польська Армія Крайова (АК), за підтримкою німців, напала на міста і села Західної України. Німці свідомо розпалювали братовбивчу війну. Як засвідчують секретні архівні документи радянських архівів, німецьке військово командування та таємна поліція “Тестапо” створили перші відділи АК, якій надали озброєння для протистояння ОУН та УПА.

За німецькою вказівкою АК створила на Волині 100 військових наступальних на український народ з метою знищення, ОУН та УПА, баз. Окрім цього в Львівській, Тернопільській та Станіславській областях постала за таємною німецькою згодою “Спілка відплати”, яка будучи складовою частиною АК, яка направляла терористичну діяльність проти українського населення. Власне в цей час АК бере активну участь в антиукраїнських акціях.

Як бачимо із документів, керівництво ОУН, дуже турбувала терористична діяльність на чолі з німецькими фашистами польських фашистів з АК на Волині. Як засвідчують німецькі архіви, польська поліція діяла цілковито як німецько-фашистські окупанти, так 30 травня 1943 року в с.Дермані (Рівенщина) без будь-яких причин польська поліція спалила 80 будинків і вбила 70 мирних українських селян. Поляки з села Мізоча використали цей прицидент і спалили сусіднє українське село. Після доносу полячки, батальйон польської поліції з Клевені здійснив арешти українців у селах Новожукові та Новосілках і розстріляв їх. Місцевого священика О.Карбовича разом з донькою замкнули у stodolі, спаливши їхнє житло. Як засвідчують документи, навіть на марші батальйон вбивав українських селян, що перебували у власних домівках у селах: Сухівці, Голехів, Заставне. Командир одного з польських поліцейських загонів був особливо жорстоким (садистом) українців, за що підпав під слідство і був засуджений німцями.

У розвіддонесенні №58 УШПР від 16 червня 1943 року повідомлялося:” За даними на 12.6.1943 року у Почаїв (467 км. Від Тернополя) з Варшави прибуло 1500 озброєних поляків для боротьби з партизанами та українськими націоналістами. Польські озброєні загонами прибули також у Межиріч, Тучин, Рокитне, Словечко, Костпіль. Прибулі загоны спалюють українські села і грабують мирне українське населення...”

Окрім польських фашистів до знищення українського населення долучилися, польська поліція, польські колаборанти, які разом з німецькими карателями протягом травня-червня 1943 року знищили майже 25% процентів всього українського населення Людвипільського р-ну на Рівенщині.

За розвідданими УШПР: на 27 липня 1943 року німці видали зброю 1500 полякам для боротьби з українськими націоналістами”. Як відомо із аналогічних звітів за 1944 рік АК “проводила свою нищівну роботу під різним виглядом, чи то як акції німецької шуц-поліції, чи просто напала на невинні українські села, вбиваючи українських вчителів, священиків, вїтїв сіл, солтїсїв, українських сїльських активїстїв, українських хазяїв”.

Як відомо із цих же документів, поляки та АК першими за участю нацистів та самочинно розпочала братовбивчу війну з метою просунути польський етнос на Волинь, як це вдалося в майбутньому за допомогою сталінського режиму просунути на Ряшівщину та Перемищину, окупувавши етнічно всі українські території.

УПА намагалася захищати українські землі від польських фашистів та АК від польського терору. За таких обставин з квітня 1943 року УПА розпочала цілеспрямовані проти-польські оборонні акції проти АК з метою змусити польських колонїстїв, що співпрацювали проти українцїв, з німцями і більшовиками, відїйти на польські території.

З листопада 1943 року АК активїзувалася, 15 тисячний загїн до середини 1944 року спалив в Білгорайському, Томашівському та Грубешівському повітах села: Прихори́ле, Ментке, Сагринь,

Шиховичі, Терембін, Стриженець, Турслі. 70% жертв від польських фашистів АК становили невинні жінки та діти. Загалом польські фашисти АК спалили 150 українських сіл, в яких проживало близько 15 тисяч українців.

1-2 червня 1943 року відділи АК спалили 5000 тисяч українських господарств, вбили понад 1000 українців в селах: Зимно, Стенятин, Жерники, Ульгівок, Ретичів. Підрозділи УПА в кровавих битвах з польськими фашистами та реваншистами зуміли відкинути противника за річку Гучву, операція УПА під командуванням Острізького, подолавши р.Гучву допомогла звільнити від польських бойовиків і АК територію яка належала українському етномасиву, окреслену лінію сіл: Ухані - Орнатівчичі - Горешів Руський - Черемно. В останні дні німецької окупації українсько-польські взаємовідносини загострюються в Галичині, де весною 1944 року поляки спільно з комуно-більшовицькою армією "полювали" за ОУН та бойовими загонами УПА, як наслідок 200 відплатних акцій УПА в ході яких загинуло понад 5000 тисяч поляків. Щоб загасити полум'я міжнародного конфлікту й остаточно розв'язати "українське питання" 9 вересня в Любліні між окупаційним урядом УРСР і Польським комітетом національного визволення (ПКВН) було підписано угоду "про евакуацію українського населення з території Польщі і польських громадян з території Української РСР". Угода діяла з 1 лютого 1945 до 15 червня 1946 року.

Рішення про "переселенську акцію", які вирішили провести окупанти польські і більшовицькі окупанти українських земель, викликала опір ОУН та УПА з українського боку й польських збройних формувань АК з іншого. Представники українського національно-визвольного руху вважали Лемківщину, Надсяння, Холмщину і Підляшшя споконвічною українською територією і надіялися, що всі західноукраїнські землі будуть у складі, хоча би маріонеткового тоталітарного режиму УРСР.

В цей час на території Польщі терористичні акції проти українців набули ще більш жорстокого характеру, яка відома під "акцією Вісла", яка завершилась повним виселення українців Закарпаття в 1947 році в глибину польської території. Ця "насиленницька трагедія українського народу" польським уже комуністичним режимом, добре вивчена і проаналізована українськими вченими, тому ми не будемо зупинятися на цьому питанні, однак наголосимо, що ОУН та УПА, дуже активно відстоювала українське населення і завжди намагалася бути з власним народом.

Сукупність проаналізованих джерел з 1920 по 1947 роки, дають право наголосити, що польська політика національного гноблення викликала серед українського населення Західної України серйозний спротив. Серйозний опір польському режиму організувала Українська військова організація (УВО), очолювана полковником Євгеном Коновальцем, яка з 1920 по 1929 рік вела неперервну боротьбу з урядом II Речі Посполитої.

28 січня - 3 лютого 1929 року на базі УВО утворилась Організація Українських Націоналістів, яка в умовах польського режиму не мала умов для легального функціонування, тому в цей час ОУН не була класичною партією парламентського типу. В ОУН політичною догмою було переконання: "що шлях до самостійної України приведуть загальні дії мас, українська національна революція". Цією платформою вона стояла вище ніж УВО, яка орієнтувалась лише на українських професійних військових.

Таким чином в 1929 році молоде покоління українців у боротьбі з польським урядом підтримало програму ОУН у боротьбі за побудову Української держави, тому з 1930 року ОУН почала зростати різноманітними високопрофесійними кадрами.

Ріст ОУН та кристалізація відділів по всій Україні пройшов так швидко, що польська влада, борючись з її бойовим крилом, не зауважила кристалізації, політичної та бойової системи ОУН, яка рішуче йшла до систематизації структур, які б могли б стати організаторами української влади. Прибувши в Україну з Німеччини Роман Шухевич, де він вчився у Німецькій військовій академії в Мюнхені, поставив перед проводом ОУН нові завдання: "Польща і Німеччина на передодні війни. Скорі падіння Польщі повинно заскочити нас в повній готовності у взятті влади в Україні та проголошення Української держави".

За таких політичних обставин ОУН стає ще більш антипольською і безкомпромісною у боротьбі з фашистським урядом II Речі Посполитої...

Як бачимо із радянських архівних документів, ОУН величезні надії покладала на польсько-німецьку війну, однак фашистська Німеччина розігрувала "українську карту" виключно в своїх політичних інтересах...

Після зближення з більшовицькою Росією (СРСР) та підписання пакту Молотова-Рібентропа, 1 вересня 1939 року напала на Польщу, однак буквально через 17 днів в результаті "секретного договору"

між німцями та більшовиками, де українці та поляки до уваги не брались, 17 вересня 1939 року Західна Україна опинилася у “сфері радянського впливу”...

З цього часу в Західній Україні розпочались швидкі знищення всіх “польських соціально-політичних, економічних та культурно-релігійних структур” з метою інтеграції Західної України в СРСР.

Як засвідчують секретні радянські документи, шеф НКВС Л.Берія, в рамках підготовки військової агресії проти Польщі, ще 8 вересня 1939 року, видав наказ №001064, згідно якого народний комісар НКВС України І.Серов повинен був організувати оперативні групи НКВС, завдання яких, між іншим, мали бути й арешти “найбільш реакційних” представників землевласників і капіталістів, польської адміністрації, польських та українських політичних угруповань, працівників та агентів 2-відділу Головного штабу, а також офіцерів польської розвідки, контррозвідки, їх архівів та всієї агентурної сітки в Західно-українському регіоні. Передбачався арешт всіх польських та українських офіцерів як дійсної служби так і запасу. До складу чикістських груп, які повинні були виконувати завдання увійшли оперативні працівники НКВС України, а також Москви і Ленінграду й оперативно-політичні працівники прикордонних військ. Крім того у розпорядження начальників оперативно-чикістських груп з метою виконання спеціальних завдань із складу Київського особливого військового округу (КОВО), виділялося по одному батальйону, чисельністю в 300 чоловік кожен.

За даними І. Ільюшина, вже на третій день від початку ведення агресії СРСР проти Польщі народний комісар НКВД І.Серов у звіті №0036 “Про ситуацію при зайнятті Тернополя”, доповідав Л.Берії, “що необхідно створити більш значні чикістські оперативні групи, ніж передбачалося раніше, оскільки наявні структури не встигали оволодіти ситуацією”.

Як бачимо із документів перший секретар ЦК КП(б)України М.Хрущов після захоплення Львова критикував “роботу” І.Серова, начальнику особливого відділу фронту А.Міхеєву наступними словами: “Що це за робота, коли нема жодного розстріляного”, на що той відповідав: “що у Золочеві розстріляно 12 чоловік, а без діла ми не стріляємо”...

Таким чином в Західній Україні на території бувшої II Речі Посполитої, уже іншим загарбником, більшовицькою Росією (СРСР) розпочались проти українського населення наступні репресії та терор, на які ОУН у новій ситуації нового окупаційного режиму змушена була знову розпочинати боротьбу з новим східним окупантом, що є предметом подальшого наукового дослідження...

Список джерел та використаної літератури:

- 1.Главный Архив Российской Федерации (ГАРФ). - Москва. Дела №66, листы: 130-131, листы: 245-248, листы:285-287, листы: 356-359, листы: 401-418, листы: 401-418.
- 2.Российский Центр хранения и использования документов новейшей истории (РЦХИДНИ) ф.239, оп. 280, д.77.
- 3.Центр хранения историко-документальных коллекций (ЦХИДК), ф.1355, оп.1, д. 3, л 57-59.
- 4.АВП РФ, ф.Германия-референт., оп.34, пор.66, п.152, д.Ге-622, л.250.
- 5.Віктор Ідзьо. Українська Повстанська Армія – згідно аналізу свідчень німецьких та радянських архівних джерел. Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2004. - Т.V.
- 6.Віктор Ідзьо. Роль керівництва УПА та політичного проводу ОУН в створенні Української Головної Визвольної Ради в світлі аналізу джерел та оцінках визначних її діячів.(1944-2004). Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2004. - Т.V.
- 7.В.С.Ідзьо. Репресивна сутність партійно-політичної та військово - поліцейської системи СРСР у придушенні національно-визвольного руху: УГВР, ОУН, УПА згідно зі свідченнями надзвичайно таємних документів Головного Архіву Російської Федерації. Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2005. - Т.VII.
- 8.Віктор Ідзьо.Українська Повстанська Армія - згідно аналізу сідчень німецьких та радянських архівних джерел. - Львів “Сполом”, 2005. - 208с.
- Віктор Ідзьо.Українська Повстанська Армія - згідно аналізу свідчень німецьких та радянських архівних джерел. - Львів “Сполом”, 2008. Видання II. - 208с.

- 9.Віктор Ідзьо. Організація Українських Націоналістів. Українська Повстанська Армія. Українська Головна Визвольна Рада згідно свідчень німецьких та радянських архівів. Наукове видання. - Львів, Видавництво Університету «Львівський Ставропігіон», 2016р. - 202с.
- 9.Євген Перепічка. Феномен Степана Бандери. - Львів “Сполом”, 2006. - 736с.
- 10.Сергей Ткаченко. Повстанческая Армия. Тактика борьбы. - М., 2000. - 508с.
- 11.W.Benz. Dimension des Volkermordes. - Munchen, 1991. - 528s.
- 12.Roman Drozd.Ukrainska Powstancza Armia. - Warszawa, 1998. - 285s.
- 12.Орлики. Журнал для дітей. - Івано-Франківськ. Грань, 2010.
- 13.Політичний терор та тероризм в Україні. XIX - XX століття. Історичні нариси. - Київ “Наукова Думка”, 2002.
- 14.Ремесло повстанця. Збірник праць підполковника УПА Степана Фрасуляка - «Хмеля». Ред. і упоряд. Р. Забілий. – Львів: Центр досліджень визвольного руху, 2007. - 424с.

Віктор Ідзьо

Українська Повстанська Армія –

**згідно зі свідченнями
німецьких та радянських архівів**

ВІКТОР ІДЗЬО

Українська Повстанська Армія – згідно зі свідченнями німецьких та радянських архівів

Монографія
видання третє

Львів • СПОЛОМ • 2021

Зміст

Переднє слово	3
Розділ 1. Військове і політичне протистояння ОУН та УПА проти польських, німецьких і радянських окупантів України	4
РОЗДІЛ 2. Українська Повстанська Армія – аналіз свідчень німецьких та радянських архівних джерел	52
РОЗДІЛ 3. Ставлення Організації Українських Націоналістів та командирів УПА до формування німецькими окупантами України дивізії "Галичина" в світлі німецької військової документації та радянських військових архівів	82
РОЗДІЛ 4. Роль керівництва УПА та політичного проводу ОУН у створенні Української Головної Визвольної Ради в оцінках визначних її діячів та в світлі аналізу джерел (1944-2004)	95
РОЗДІЛ 5. Військова стратегія, тактика та озброєння УПА згідно з аналізом свідчень німецьких та радянських архівних джерел	130
Розділ 6. Репресивна сутність партійно-політичної та військово-поліцейської системи СРСР проти національно-визвольного руху: УГВР, ОУН, УПА згідно зі свідченнями цілком таємних документів Головного Архіву Російської Федерації	141
Розділ 7. ОУН та УПА в роки II Світової війни, в післявоєнний період та напередодні утворення Української незалежної держави в 1991 році за свідченнями радянських джерел	199
Післяслово	205
Про автора	206

ПЕРЕДНЄ СЛОВО

У монографії розглядаються проблеми військового та політичного протистояння Організації Українських Націоналістів (ОУН) та Української Повстанської Армії (УПА) польським, німецьким і радянським окупантам.

Уперше, ґрунтуючись на співставленні та критичному аналізі джерел, автор намагається об'єктивно висвітлити ставлення керівництва ОУН і командирів УПА до формування німецькими окупантами дивізії "Галичина" на території України.

Особливу увагу автор приділяє ролі керівництва УПА та політичного проводу ОУН у створенні Української Головної Визвольної Ради (УГВР), котра уособлювала консолідуючу політичну владу всього національно-визвольного руху в Україні у 40–50 роках. У праці висвітлена діяльність УГВР, подано її структуру, документи, постанови й доведено, що УГВР була всенародним політичним і керівним органом національно-визвольної боротьби українського народу в середині XX століття. Подано документальні свідчення визначних діячів-патріотів, що входили до складу УГВР.

У монографії також з'ясовується військова стратегія, тактика та озброєння УПА, що вкупі дало можливість національно-визвольному рухові вести активну й успішну боротьбу з окупантами України.

Автор дослідження зосереджує увагу на джерелах, виявлених у Головному Архіві Російської Федерації, "Російському Центрі збереження і використання документів новітньої історії" та в "Центрі збереження історико-документальних колекцій" Російської Державної Бібліотеки.

Про автора

Віктор Ідзьо –

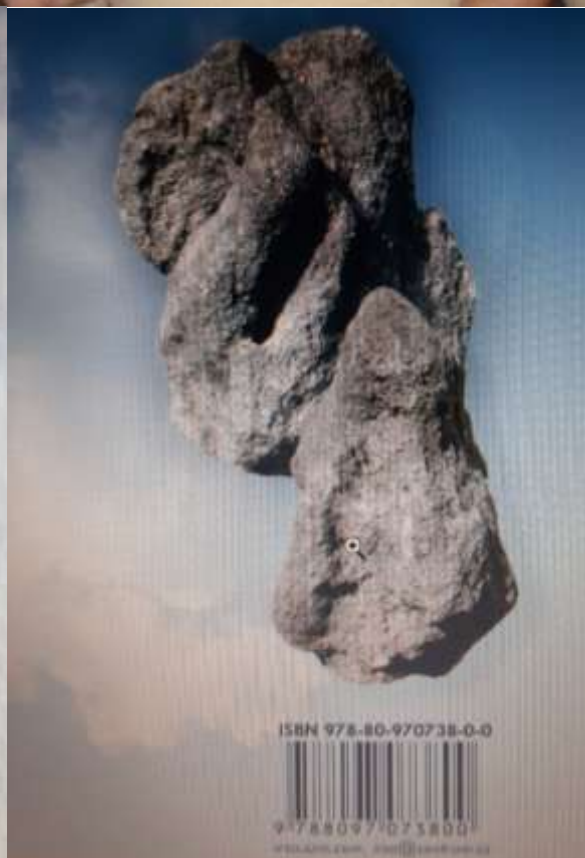
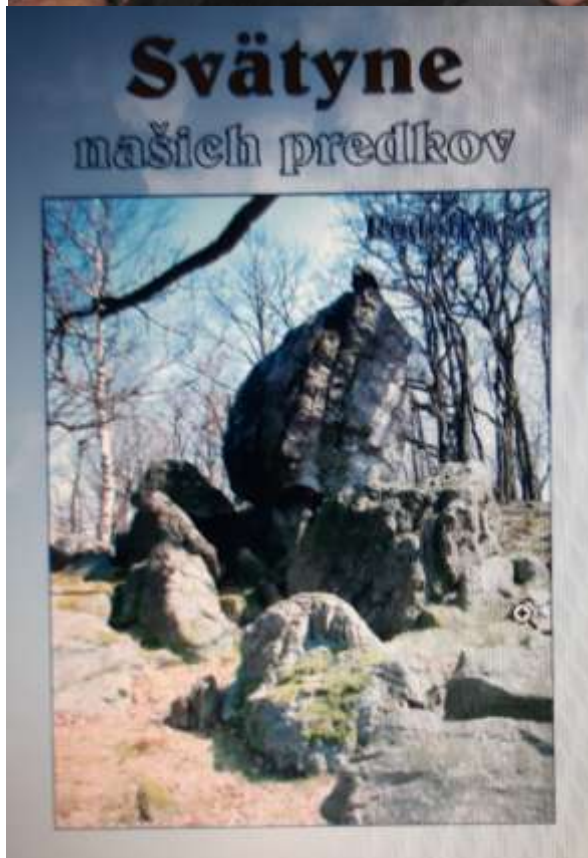
директор Інституту Східної Європи, завідувач Кафедри українознавства, засновник та головний редактор наукового журналу «Українознавець», доктор історичних наук, професор, академік, віце-президент академії наук «Трипільська Цивілізація», академік АНВШ України, академік Міжнародної

Академії Наук Сирії, провідний науковий співробітник Інституту Українознавства Міністерства освіти і науки України, професор університету «Львівський Ставропігіон», професор Римського університету Павла Апостола, лауреат премії ім. Академіка Івана Крип'якевича, лауреат міжнародної премії короля Данила Галицького, перший віце-президент міжнародної Асоціації українознавців «Україна та світове українство», член президії Світової Наукової Ради при СКУ.

Автор понад 80 наукових монографій та брошур та 850 наукових статей з історії України, Росії, Польщі, опублікованих у наукових та науково-популярних виданнях.

Ознайомлення з науковою монографією доктора історичних наук, професора з Словаччини, з міста Братислави Рудольфа Ірші «Святині наших предків» в Інституті Східної Європи 21 травня 2021 року.

У Відділенні «Словацько-української духовності» Кафедри українознавства Інституту Східної Європи (ІСЄ), та в Редакційній Раді наукового журналу «Українознавець» з 2016 року бере участь у міжнародній науково-освітній співпраці доктор історичних наук, професор з Словаччини, з міста Братислави - Рудольф Ірша.

Сьогодні в контексті подальшого розвитку міжнародної наукової та освітньої співпраці словацький вчений, доктор історичних наук, професор Рудольф Ірша з міста Братислави передав на Кафедру українознавства Інституту Східної Європи свою велику фундаментальну наукову монографію «Святині наших предків» для ознайомлення вченими ІСЄ та українською науковою та освітньою громадськістю.

З науковою монографією доктора історичних наук, професора Рудольфа Ірші «Святині наших предків» вже можна познайомитися на сайті Інституту Східної Європи – www.easterneurope.nethouse.ua

Ознайомлення з монографією «Dotyky s bol'sevizmom. Dokumenty spravodajstva slovenskej armady 1940-1941» доктора історичних наук з Словаччини з міста Братислави Мартина Ласло в Інституті Східної Європи 25 травня 2021р.©

У Відділенні «Словацько-української духовності» Кафедри українознавства Інституту Східної Європи з 2016 року бере участь доктор історичних наук з Словаччини, з міста Братислави – Мартин Ласло.

Сьогодні в контексті подальшого розвитку міжнародної наукової співпраці після «всесвітньої пандемії коронавірусу» словацький вчений, доктор історичних наук, Мартин Ласло з міста Братислави передав на Кафедру українознавства Інституту Східної Європи свою велику фундаментальну наукову монографію «Dotyky s bol'sevizmom. Dokumenty spravodajstva slovenskej armady 1940-1941» для ширшого ознайомлення з нею вченими Інституту Східної Європи та українською науковою громадськістю.

З науковою монографією доктора історичних наук Мартина Ласло «Dotyky s bol'sevizmom. Dokumenty spravodajstva slovenskej armady 1940-1941» з міста Братислави вже можна познайомитися в Інституті Східної Європи.

Про плідний науковий доробок словацького вченого, доктора історичних наук Мартина Ласло з міста Братислави, нам засвідчує задня титульна сторінка його наукової праці «Dotyky s bol'sevizmom. Dokumenty spravodajstva slovenskej armady 1940-1941», яку подаємо нище...

Martin Lacko (ed.)

Dotyky s bolševizmom

Dokumenty spravodajstva slovenskej armády 1940 – 1941

ÚSTAV PAMÄTI NÁRODA

BRATISLAVA 2009

PhDr. Martin Lacko, PhD. (1976)

Je absolventom Filozofickej fakulty UK v Bratislave (odbor historie – filozofia). Doktorandské štúdium absolvoval v Historickom ústave SAV v Bratislave (2002 – 2007). Pôsobil ako pracovník Sekcie vedeckého výskumu Ústavu pamätí národa v Bratislave a súčasne prednáša slovenské dejiny 20. storočia na Katedre histórie Filozofickej fakulty UCM v Trnave. Zaoberá sa najmä výskumom obdobia 1. Slovenskej republiky, pričom doteraz publikoval vyše 10 vedeckých štúdií doma i v zahraničí. V rokoch 2002 – 2004 zorganizoval tri ročníky konferencií Slovenská republika 1939 – 1945 očami mladých historikov, z ktorých vydal rovnomenné zborníky príspevkov. Je zostavovateľom edícií dokumentov *Situácie Námena okremých národných (jún – august 1944)* (2005), *Denníky majakov z východného frontu 1941 – 1944* (2006), *Proti Poľaku* (2007), spoluorganizátorom ročníka *Historické rozhlady (I – IV)*, spoluautorom dvoch monografií – *I. východoslovenský pluk SS na Slovensku* (2006), *Modrava 1157 – 2007* (2007) a suterom ďalších troch monografií *Dezerter a zajatci príslušníkov Zastlávacej divízie v ZSSR v rokoch 1942 – 1943* (2007), *Slovenské národné povstanie 1944* (2008) a *Slovenská republika 1939 – 1945* (2008).

ISBN 978-80-89335-11-4

**Участь вчених Інституту Східної Європи в Львові, членів Українського Історичного Клубу міста Москви, вчених Українського університету в Москві, членів Громади Української Греко-Католицької Церкви міста Москви(УГКЦ) у зустрічі з Святійшим Отцем Папою Римським Іваном-Павлом II у Львові.
Визначна подія, що відбулася рівно 20 – років тому(2001-2021рр.)**

3 квітня 2001 року, майже 4 місяці функціонування утвореного мною Інститут Східної Європи в Львові(ІСЄ), а водночас 27-28 червня 2001 року історик Віктор Ідзьо, ще засновник та Голова Українського Історичного Клубу міста Москви(УІК), ректор Українського університету в Москві(УУМ), Член Ради Об'єднання українців Росії, член Громади Української Греко-Католицької Церкви міста Москви(УГКЦ), тому і взявся за організацію участі у зустрічі вчених, громадських та християнських діячів з: ІСЄ, УІК, УУМ з Святійшим Отцем Папою Римським Іваном-Павлом II в Україні, у Львові в 2001 році, яка успішно, з Божою поміччю, вдалася...

Як наголосив у своїй праці-спогаді учасник делегації член Громади Української Греко-Католицької Церкви міста Москви, доцент Українського університету в Москві Костянтин Логінов: «... Це велика спільна участь в зустрічі Святійшого Отця Папи Івана Павла II в 2001 році під час його паломництва в Україну, яку організував та втілював Голова Українського Історичного Клубу, ректор Українського університету в Москві, член Громади Української Греко-Католицької Церкви міста Москви, Член Ради Об'єднання українців Росії, професор Віктор Ідзьо, який за таку нашу активну участь у зустрічі з Святійшого Отця Папи Римського Івана Павла II в Львові, оскільки наша українська делегація УІК, УУМ була єдиною з Москви, був нагороджений пам'ятною медаллю...

В цей же час в знак вдячності УГКЦ, що нашого лідера, ректора УУМ, голови УІК, члена Громади Української Греко-Католицької Церкви міста Москви професора Віктора Ідзя, якого було нагороджено пам'ятною медаллю Папи Римського Івана Павла II (нагородив отець-мітрат, синклер УГКЦ Михайло Пришляк), наше духовне відділення УГКЦ Українського Історичного Клубу міста Москви під час зустрічі Івана Павла II у Львові розвернуло на всю площу свою ВЕЛИКУ ФАНУ якою привітало приїзд Папи Римського Івана Павла II в Україну: «Духовне відділення УГКЦ Українського Історичного Клубу міста Москви вітає Святійшого Отця в Україні!»...». Ось так воно було 20 років тому..., про що засвідчують нище подані фото-джерела...

Фото.1.Громада Української Греко-Католицької Церкви м.Москви(В центрі о.Валерій, проф. Віктор Ідзьо).

Фото.2.3.4.Фана духовного відділення УІК з написом: «Вітаємо Святійшого Отця в Україні» - розвернута членами УІК, вченими УУМ, вченими ІСЄ під час зустрічі Папи Римського Івана Павла II у Львові.

Фото.5.6. Пам'ятна медаль якою був нагороджений голова УІК, ректор УУМ, професор Віктор Ідзьо.

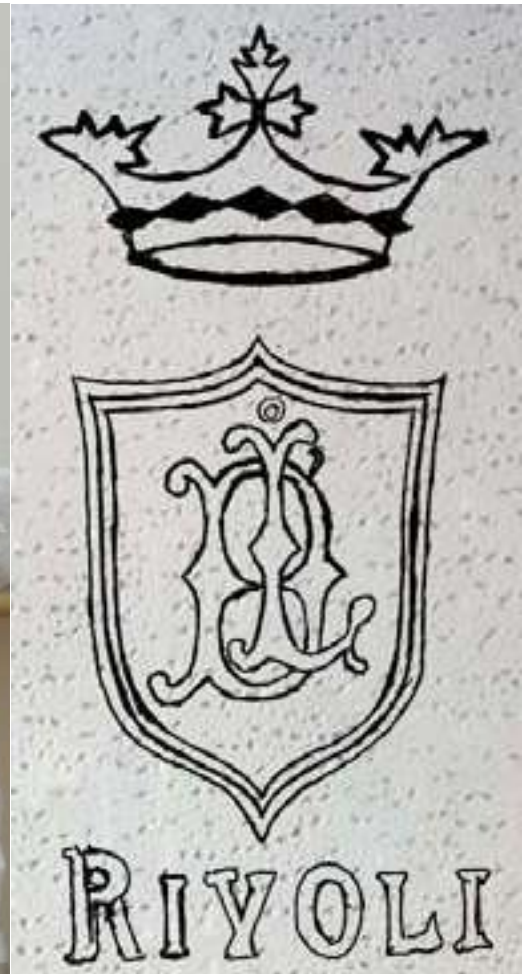

Список використаних джерел та літератури:

- 1.Віктор Ідзьо. Монографії на наукові праці. Електронне видання з нагоди 55-річчя автора. - Львів, «Інститут Східної Європи», 2015р. - Випуск І.
- 2.Віктор Ідзьо. Науковий журнал “Українознавець” у 2005-2015 роках. - Львів, “Інститут Східної Європи”, 2016р. - 118с.
- 3.Віктор Ідзьо. Інститут Східної Європи при Університеті “Львівський Ставропігон”(2001-2016рр.). Наукове видання. - Львів, 2017р. - 248с.
- 4.Віктор Ідзьо. Міжнародна діяльність Інституту Східної Європи у 2016 році. Наукове видання. - Львів, 2017р. - 248с
- 5.Віктор Ідзьо. Міжнародна діяльність Інституту Східної Європи у 2017 році. Наукове видання. - Львів, 2018р. - 248с.
- 6.Віктор Ідзьо. Національний науково-дослідний Інститут Українознавства та всесвітньої історії Міністерства Освіти і Науки України, Львівська філія - Кафедра українознавства Інституту Східної Європи(2003-2018рр.). Наукове видання. - Львів, 2018р. - 668с.
- 7.Віктор Ідзьо. Міжнародні наукові конференції Кафедри українознавства Інституту Східної Європи у 2008-2018 роках. Наукове видання. - Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2018р. - 144с.
- 8.Віктор Ідзьо. Міжнародна діяльність Інституту Східної Європи у 2018 році. Наукове видання. - Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2018р. - 248с.
- 9.Богдан Сушинський. Віктор Ідзьо. Засновник Інституту Східної Європи та Кафедри українознавства. Енциклопедія Львівської Ставропігії XV – початок XXI століття. - Одеса «Астропринт», 2018.
- 10.Віктор Ідзьо. Міжнародна діяльність Інституту Східної Європи у 2019 році. Наукове видання. - Львів «Електронне видання на Сайті Інституту Східної Європи», 2019р. - 124с.
- 11.Віктор Ідзьо. Міжнародна діяльність Інституту Східної Європи у Ватикані та Італії в 2016-2019 роках. Наукове видання. - Львів «Видавництво Інституту Східної Європи», 2019р. - 286с.
- 12.Віктор Ідзьо. Науково-освітня співпраця вчених Інституту Східної Європи з вченими Австрії. Наукове видання. - Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2019р. - 40с.
- 16.Віктор Ідзьо. Інститут Східної Європи у 2020 році. Наукове видання. - Львів, 2021р. - 158с.
- 17.Віктор Ідзьо.Інститут Східної Європи: 3 квітня 2001р. - 3 квітня 2021р. Історико-фотографічне дослідження. Наукове видання. - Львів, 2021р. - 174с.

Засновник та директор Інституту Східної Європи, історик-академік Віктор Ідзьо

Наукове видання

Віктор Ідзьо

Нарис історії Інститут Східної Європи

Подано до друку 3.01.22р. Підписано до друку 4.11.22р.
Формат видання 60/ 84 1/16. Папір офсетний. Умовн.друк.арк.10,25
Зам.56. Тираж 300 екз.

«Видавництво Інституту Східної Європи»

Адреса видавництва:

Україна, 79008, м. Львів, вул. Тесленка д.2,
тел: (097) 496-22-40, факс:(0322)97-10-38.

E-mail:ukrainoznavezz@ukr.net

www.easterneurope.nethouse.ua

Віктор Ідзьо

Нарис історії

Інститут Східної Європи

Львів,
«Видавництво Інституту Східної Європи», 2022

